

ဝန်းသိုမြို့
ကျေးဇူးရှင်
အဘိဓမ္မဟာရဌဂုရု
အိန္ဒိယဘုရားကြီး
၏

အိန္ဒိယဘုရားကြီး၏

ဒုတိယအကြိမ်

၁၈၂၂၄

ဝန်း သို့ မြို့

ကျေးဇူးရှင် အဘိဓဇ မဟာရဋ္ဌဂုရု

ခန္တီးဆရာတော်ဘုရားကြီး

၏

ဥပုသ်စောင့် လက်စွဲကျမ်း

ဒုတိယအကြိမ်

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာမူခွင့်ပြုချက် ၄/၈၈ (၁)
မူက်နှစ်ဖုံး ခွင့်ပြုချက် (၁၈)

အဖွဲ့ : ပန်းချီ-ရွှေစိုးဟန်

တန်ဖိုး-၆-ကျပ်

အုပ်ရေ-၂၀၀၀

၁၉၈၈-ခု၊ မတ်လ၊ ဒုတိယအကြိမ်။

အဖွဲ့နှင့် အတွင်းပုံနှိပ်သူ-

ဦးသန့်ဇင်

ဂုဏ်ရောင်ပုံနှိပ်တိုက် (ယာယီ-၁၁၇)

၁၉၊ ၈၉-လမ်း၊ ကန်တော်ကလေး

ရန်ကုန်။

ထုတ်ဝေသူ

မောင်ဟန် (မိုးကုတ် မောင်ဟန်)

ကမ္ဘာလုံးစာပေ (၀၆၇၈)

၁၄၂၊ သိမ်ဖြူလမ်း၊ ရန်ကုန်။

ပြည်လုံးကျွတ် ဖြန့်ချိရေး

စပယ်ညွန့်စာပေ

၁၉၊ ၈၉-လမ်း

ကန်တော်ကလေးစာတိုက်

ရန်ကုန်

ဖုန်း-၇၂၉၇၅

(ဒုတိယအကြိမ်)

စစ်ကိုင်းတိုင်း၊ ဝန်းသိုမြို့
နိုင်ငံတော် ဩဝါဒါစရိယ ကျေးဇူးရှင် အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရု
ခန္တီးဆရာတော်ဘုရားကြီး ဘဒ္ဒန္တသုဇနမဟာထေရ်
သက်တော် (၉၂) နှစ်၊ သိက္ခာတော် (၇၂) ဝါ။

လျှောက်ထားချက်

တပည့်တော် ဖိလေးသူကြီး (ငဖိုးသန့်) ရှိခိုး လျှောက် ထား အသနားတော်မြတ် ခံဝံ့ပါသည်။ (ဒုတိယ-ခန္ဓာ) ဆရာတော် ဘုရား။

သိတော်မူရန်မှာ - ရခဲသော လူ့ဘဝကို ရကြ၍၊ ကြံခဲသော သာသနာတော်ကြီးနှင့်ကံကောင်းထောက်မ၍၊ ကြိုရသည်နှင့်အညီ၊ မုဒ္ဒတာသာ မှန်သမျှ တပည့်တော်မှစပြီး၊ ဝါတွင်း၊ ဝါပ တတ် အားသမျှ ရပ်တိုင်း ရွာတိုင်းလိုပင် ဥပုသ်စောင့်ကြပါသည် ဘုရား။

သို့ရာတွင်။ (သူများယောင်၍သာ ယောင်၊ အမယ် တောင် မှန်း မြောက်မှန်း မသိ) ဆိုသကဲ့သို့၊ သူများစောင့်၍သာ စောင့်ကြသူ များပါသည်။ ဘယ်လိုစောင့်ရမည်၊ ဘယ်လိုစောင့်မှ အကျိုးများ သည် စသည်ဖြင့်၊ ဥပုသ်အကြောင်းကို ကောင်းစွာ မသိရှိကြပါ။ သို့ပါ၍၊ အောက်ပါ ပုစ္ဆာ ၆-ချက်ကို ပဓာနထားပြီးလျှင်၊ တပည့် တော်မှစ၍ အားလုံး သိရှိနားလည်နိုင်ကြရန်၊ (မကျဉ်း၊ မကျယ်) အလယ်၊ အလတ် မျှ ရေးသား ၍၊ ကယ်မ၊ သနားအော်မူပါမည့် အကြောင်း၊ ရှိခိုးလျှောက်ထားဝံ့ပါသည် အရှင်သူမြတ်ဘုရား။ ။

(ဒုတိယအကြိမ်)

လျှောက်ထားချက်

- ၁။ ။ရှစ်ပါးသီလ ဆိုလျှင် ပြီးကောင်းလျက်၊ အဘယ့်ကြောင့် ဥပုသ် ဆိုပြန်သနည်း။
- ၂။ ။ပုပုသ်အပြား ဘယ်နှစ်ပါး ရှိပါသနည်း။
- ၃။ ။ဥပုသ်နေ့မှ တစ်ပါးသောပေတို့၌ ဥပုသ်မစောင့်ကောင်း ပါသလော။
- ၄။ ။ဘယ်လိုစောင့်လျှင်၊ အကျိုးရ နည်း၍၊ ဘယ်လိုစောင့် လျှင် အကျိုးရ များပါသနည်း။
- ၅။ ။ဥပုသ်စောင့်ရသော အကျိုး ဘယ်မျှလောက် ရရှိပါ သနည်း။
- ၆။ ။ဥပုသ်သီလ-ပါဠိ-အနက် ကျ,န မှန်ကန်စွာနှင့် ဝဋ်မှ ထွက်ကြောင်း ဆုတောင်းစာတို့ကိုလည်း ရလိုပါသည့် ဘုရား။ ။

(ပုံ) မောင်သန့်
ဖိလေးသူကြီး။

(၁၀-၅-၄၄)

ပဏာမနိဒါန်း

- ၁။ သုံးလောက တွင်း ပြိုင်ဘက် ကင်း သေဌ်နှင်း စောထွဋ်ချာ။
- ၂။ သီလခေါင်ထိ ထုမရှိ ကြီးထိ ဂုဏ်ရောင်ဝါ။
- ၃။ အနန္တဂုဏ် ကျေးဇူးဟု မျှော်ထုံ ယခုငါ။
- ၄။ ခြေဒူး တောင် လက် နဖူး စွက် ငါးချက် ပတ်ဌာ။
- ၅။ ကာယ ဝစီ မနှောချီ သုံးလီ ဝန္တနာ။
- ၆။ ဆယ်ပါးဓမ္မံ ဌရိယံ မကျန်ရှိခိုးပါ။
- ၇။ ပညာရှိလတ် ပုဂ္ဂိုလ်မြတ် ဆည်းကပ်ကတ်သည်သာ။
- ၈။ နည်းနာကောင်းမြတ် ရှာတွေ့ တတ် မပြတ်လေ့ အလာ။
- ၉။ ရတနာသုံးရပ် ယုံကြည်တတ် ဆည်းကပ်မြဲမကွာ။
- ၁၀။ ဖီလေးဂါမ ထာဝရ မိဘရိုးအရာ။
- ၁၁။ ဦးသန့် နာမ သူကြီးက ညွတ်ခတောင်းပန်လာ။
- ၁၂။ ဥပုသ်အကြောင်း လူအပေါင်း ကောင်းကောင်းသိစိမ့်ငှာ။

(ဒုတိယအကြိမ်)

- ၁၃။ စာတန်းတစ်ခု ရေးသားပြု ယခု ချီးမြှင့်ပါ။
- ၁၄။ ဤလို တောင်းပန် အကြောင်းခံ ယမန်ရှေးအခါ။
- ၁၅။ ထို့ကြောင့်ယခု ရေးသားပြု ဝရုရှေ့ထားခါ။
- ၁၆။ ဥပုသ်စားစား သိလိုငြား ဆောင်ထားလက်ကိုင်သာ။
- ၁၇။ လက်ကိုင်ရှိက ကျင့်သီလ သိရမှန်ကန်စွာ။
- ၁၈။ မှန်စွာသို့မှ ကျင့်နည်းကျ ကျိုးရများမည်သာ။
- ၁၉။ ကျိုးရများရန် စိတ်ရည်သန် စီမံဤကျမ်းစာ။
- ၂၀။ ဤကျမ်း လာတိုင်း ဆုတ်မဆိုင်း လူတိုင်း ကျင့်နိုင်စေ။
- ၂၁။ လူတိုင်းဤကြံ ဖြူသီလ ကျိုးရများပါစေ။
- ၂၂။ အကျိုးရင့်သန် ပြည်နိဗ္ဗာန် အမြန်ရောက်ပါစေ။

(ဒုတိယအကြိမ်)

မာ တိ ကာ

နံပါတ်စဉ်	အကြောင်းအရာ	မျက်နှာနံပါတ်
၁	ပထမပုစ္ဆာ အဖြေ	၂
၂	ဒုတိယပုစ္ဆာ အဖြေ	၃
၃	ပကတိ ၈-ဥပုသ်	၃
၄	ပဋိဇာဂရ ၁၁-ဥပုသ်	၄
၅	ပုဂ္ဂိုဟာရိယ ၂-ဥပုသ်	၅
၆	ဥပုသ်ကပြား	၆
၇	ဥပုသ်မျိုးစုံ	၇
၈	မအားမလပ်သော ဆင်ခြေ	၈
၉	ဂေါ-နိ-ရိ နောက် ဥပုသ် ၃-မျိုး	၉
၁၀	အရိယ ပုပုသ် ၅-မျိုး	၉
၁၁	အရိယဥပုသ် အကျိုးကြီးပုံ	၁၁
၁၂	ကျမ်းဂန်မလာသော လက်သစ်ဥပုသ်	၁၄
၁၃	၃၂-ပါးသော တိရစ္ဆာန်ကထာ	၁၆
၁၄	ဘုရားဂုဏ်တော် ပါဠိအနက်	၂၁
၁၅	တရားဂုဏ်တော် ပါဠိအနက်	၂၅
၁၆	သံဃာ့ဂုဏ်တော် ပါဠိအနက်	၂၈
၁၇	သီလ ၄-ပါးအပြား	၃၂
၁၈	ရုပ် နာမ် ၂-ပါး	၃၄
၁၉	ပညတ် ပရမတ်	၃၅

(ဒုတိယအကြိမ်)

မာတိကာ

နံပါတ်စဉ်	အကြောင်းအရာ	ပုဂံနံပါတ်
၂၀	ရုပ် နာမ် ဖြစ်ကြောင်း	၃၅
၂၁	လက္ခဏာရေး သုံးပါး	၃၅
၂၂	ရုပ် နာမ်ကို လက္ခဏာတင်ပုံ	၃၇
၂၃	ခန္ဓာငါးပါး အစွဲ	၃၇
၂၄	ခန္ဓာငါးပါးကို လက္ခဏာတင်ပုံ	၄၀
၂၅	တတိယပုစ္ဆာအဖြေ	၄၃
၂၆	စတုတ္ထပုစ္ဆာအဖြေ	၄၄
၂၇	ပဉ္စမပုစ္ဆာအဖြေ	၄၄
၂၈	ဥပုသ်အကျိုး ၉၁-ကမ္ဘာ အပါယ်မလား	၄၇
၂၉	ညဉ့်ထက်ဝက်ဥပုသ်အကျိုး	၄၉
၃၀	ညဉ့်ထက်ဝက် နောက်တစ်ယောက်	၅၀
၃၁	နောက်တစ်ယောက် နတ်မင်းကြီး	၅၂
၃၂	ဘုရားလောင်း သာဓိန နတ်ပြည်တက်ပုံ	၅၂
၃၃	ဆဋ္ဌမ ပုစ္ဆာ အဖြေ	၅၄
၃၄	ပုထုဇန် ၂-မျိုး၊ အန္ဓကလျာဏ ၂-မျိုး	၆၇
၃၅	ခန့်ဆောင်ပုဒ် လက္ခဏာတင်ပုံ	၆၉
၃၆	အာ ဆောင်ပုဒ် လက္ခဏာတင်ပုံ	၇၀
၃၇	ဓာတ် ဆောင်ပုဒ် လက္ခဏာတင်ပုံ	၇၁
၃၈	၁၀၈-လုံး ပုတီးစိတ်နည်း	၇၃
၃၉	သုဂတိ အလားမြဲအောင် လုပ်ပုံ	၇၅
၄၀	ဆုတောင်း မျှဝေ အထွေထွေ	၇၆
၄၁	မိန်းမက ယောကျ်ားဘဝ ဆုတောင်း	၈၃
၄၂	ကျမ်းပြီးနိဂုံး :	၈၇

(ဒုတိယအကြိမ်)

ပဉ္စပတိဋ္ဌိတ၊ တည်ခြင်းငါးပါး

ရတနာသုံးပါး ဆရာသမား မိဘတို့အား အရိုအသေ ရှိခိုးတဲ့ နေရာ၊ တည်ခြင်း (ထိခြင်းငါးပါး) ကျမ်းရိုးကျအောင် ရှိခိုးတတ်တဲ့ လား။ (ဗုဒ္ဓဘာသာ) အမည်ခံပြီး (ပဉ္စပတိဋ္ဌိတ) ထိခြင်းငါးပါး ကျနအောင် ရှိမခိုးတတ်သေးလျှင် (ရှက်ဖွယ်ရှက်ဖွယ်) ။

ထိခြင်းငါးပါးဆိုသည်မှာ—

- ၁။ ခြေနှစ်ဘက်နှင့် ကြမ်းပြင်အခင်း ထိတာ (တစ်ထိ)
- ၂။ ဒူးနှစ်ဘက်နှင့် ။ ထိတာ (တစ်ထိ)
- ၃။ တံတောင်နှစ်ဘက်နှင့် ။ ထိတာ (တစ်ထိ)
- ၄။ လက်နှစ်ဘက်နှင့် ။ ထိတာ (တစ်ထိ)
- ၅။ နှုတ်နှင့် ။ ထိတာ (တစ်ထိ)

ပေါင်း (ငါးထိ) ကို ဆိုသည်။

(ထိ, ဆိုတာက လင်ရှားအောင်သာ ခြံဆိုတာ၊ တည်ခြင်းငါးငါး ကို ဆိုတာလို့ အဓိပ္ပာယ်အမှန်ကို ယူပါ) ။

အဆိုပါ (ဖိလေးသူကြီး) ဦးသန့် လျှောက်ထားသည်ကို လက်ခံ၍ ဝန်းသိုမြို့ ခန္တီးတိုက်၊ တိုက်အုပ်ဘုန်းကြီး (ဦးသုဇန) သည်

၂

(မေးလျှောက်အပ်သောပုစ္ဆာ၆-ချက်ကို) ၁-၂၈သော ဂဏန်းစဉ် အတိုင်း အောက်၌ ဖော်ပြဖြေဆိုလိုက်သည်။

၁။ အမေး၌

(ဥပဝသန္တိတ္ထောတိဥပါသထော) ဟူသောအဓိကရဏသာဓိဝိဂ္ဂိုဟ် မိန့်ဆိုအပ်သည်နှင့်အညီ ထိုနေ့၌ သူတော်ကောင်းတို့သည် သီလသို့ ကပ်၍နေသောအားဖြင့် ကျင့်သုံးဆောက်တည်ရာ ဖြစ်သောကြောင့် နေ့သည်ပင် (ဥပေါသထ) ဥပုသ်မည်၏။ ။

(ဝိဂ္ဂိုဟ်အနက်) ဧတ္ထ၊ ဤဥပုသ်နေ့၌။ သန္တာ၊ သူတော်ကောင်းတို့ သည်။ ဥပဝသန္တိ၊ သီလသို့ကပ်၍နေသောအားဖြင့် ကျင့်သုံးဆောက် တည်ကြကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ ကျင့်သုံးရာဖြစ်သောကြောင့်။ သောဒိဝသော၊ ထိုနေ့သည်။ ဥပေါသထော၊ ဥပုသ်မည်၏။ (ဤ ဝိဂ္ဂိုဟ်အရ နေ့ကိုရ၏။)

တစ်နည်း။ (ဥပဝသန္တိ ဧတေနာတိ ဥပေါသထော) ဟူသော ကရဏသာဓိ ဝိဂ္ဂိုဟ် မိန့်ဆိုအပ်သည်နှင့်အညီ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံ သော သီလဖြင့် သူတော်ကောင်းတို့သည် သီလသို့ကပ်၍ ကျင့်သုံး နေရာဖြစ်သောကြောင့် သီလသည်ပင် (ဥပေါသထ) ဥပုသ် မည်၏။

(ဝိဂ္ဂိုဟ်အနက်) ဧတေန၊ ထိုအင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော သီလ ဖြင့်။ သန္တာ၊ တို့သည်။ ဥပဝသန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောအဝိဘိက္ကမော၊ ထိုမလွန်ကျူးခြင်းသည်။ ဥပေါသထော၊ ဥပုသ်မည်၏။ (ဤဝိဂ္ဂိုဟ်အရ) သီလကိုရ၏။ ။

မှတ်ချက်

ဤ၌ ရှစ်ပါးသီလ အဋ္ဌင်္ဂသီလဆိုလျှင်ပင် ပြီးပါ၏။ သို့ရာတွင် အနာဂါမ် ရဟန္တာဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ လူအနာဂါမ်ရဟန္တာပင်ဖြစ်စေ၊ အနာဂါမ် ဖြစ်သည်ကစ၍ ပါဏာတိပါတ အစ၊ ဥစ္စာသယန အဆုံးရှိသော ရှစ်ပါး

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဥပုသ်စောင့်လက်စွဲ

သီလကို အသက်ထက်ဆုံး မကျိုးမပေါက် မပျောက်မကြား အပြုအားဖြင့် ကျင့်သုံးလေ့စားသည်။ အနာဂါမ်အဖြစ်သို့ မရောက်သေးသော ပုထုဇဉ် သောတာပန် သကဒါဂါမ်တို့မှာ အပြု မကျင့်သုံး။ ကျင့်သုံးလိုသောနေ့၌ သာ အဆိုပါအနာဂါမ် ရဟန္တာတို့ အလေ့သို့ အတုအပလိုက်၍ တစ်နေ့ တစ်ည၌မျှ ကျင့်အပ်သော အနက်သဘောကြောင့် (ဥပေါသဇ) ဥပုသ် ဟူသော အမည်ထူးကို ရသည်ဟု မှတ်ပါစေ။ (ဥပဝသိကဓမ္မာတိ ဥပေါ သဇော၊ ဥပဂန္တာဂါ ဝသိကဓမ္မာတိ ဥပေါသဇော) ဟူ၍လည်း ဝိဂြိုဟ် ပြုပါလေဦး။ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော သီလကိုပင် ရပါ၏။ ။

၂။ အမေး၌

ဥပုသ်သည် ၁။ ပကတိဥပုသ်၊ ၂။ ပဋိဇာဂဓဥပုသ်၊ ၃။ ပါဠိ ဟာရိယ ဥပုသ်၊ ဤလိုခွဲခြားပြီး၌ ၃ပါးအပြားရှိသည်ဟုမှတ်လေ။ ။

၁။ ပကတိ ဂ - ဥပုသ်

ထိုတွင်	၁။ လဆန်း ၈ ရက်နေ့ တစ်ဥပုသ်။
	၂။ လဆန်း ၁၄ ရက်နေ့ တစ်ဥပုသ်။
	၃။ လဆန်း ၁၅ ရက်နေ့ တစ်ဥပုသ်။
	လဆန်းပကွ၌ ၃ ဥပုသ် ရ၏။
	၄။ လဆုတ် ၈ ရက်နေ့ တစ်ဥပုသ်။
	၅။ လဆုတ် ၁၄ ရက်နေ့ တစ်ဥပုသ်။
	၆။ လဆုတ် ၁၅ ရက်နေ့ တစ်ဥပုသ်။
	လဆုတ်ပကွ၌ ၃ ဥပုသ် ရ၏။ ။

ဤ၌ ရက်မစုံလျှင် ၁၃-၁၄ ရက်ကို ယူလေ။ ဘုရားဟောတော် မူရင်း ဤပကတိ ၆ဥပုသ်သာ လာ၏။ ဓနောင်အခါ သင်္ဂါယနာတင် ဆရာတော်တို့က လဆန်း ၅ရက်၊ လဆုတ် ၅ရက်ကို ပဉ္စမိပကွဆိုပြီး

(ဒုတိယအကြိမ်)

နှစ်ဥပုသ်ကို အပိုထည့်ကြပြန်သဖြင့် ပကတိ ၈ ဥပုသ် ရှိသည်ဟု မှတ်လေ။ ။

ပဋိဇာတရ ၁၁ ဥပုသ်။

ဤပဋိဇာတရဥပုသ်၌ အကြိုအပိုကိုသာ ယူရသည်ဖြစ်၍ ယူလွယ်စေရန် လဆန်း ၅ ရက်၊ လဆုတ် ၅ ရက်ကို ပဉ္စမီ။ လဆန်း ၈ ရက်၊ လဆုတ် ၈ ရက်ကို အဋ္ဌမီ။ လဆန်း ၁၄ ရက်။ လဆုတ် ၁၄ ရက်ကို စာတုဒ္ဒသီ။ လဆန်း ၁၅ ရက်၊ လဆုတ် ၁၅ ရက်ကို ပန္နရသီဟု ရှေးဦးစွာ မှတ်သားထားဦး။ ပြီးမှ။

- ၁။ ပဉ္စမီ၏ အကြို လဆန်း ၄ ရက်နေ့ တစ်ဥပုသ်။
 - ၂။ ၎င်း၏ အပို လဆန်း ၆ ရက်နေ့ တစ်ဥပုသ်။
 - ၃။ အဋ္ဌမီ၏ အကြို လဆန်း ၇ ရက်နေ့ တစ်ဥပုသ်။
 - ၄။ ၎င်း၏ အပို လဆန်း ၉ ရက်နေ့ တစ်ဥပုသ်။
 - ၅။ စာတုဒ္ဒသီ၏ အကြို လဆန်း ၁၃ ရက်နေ့ တစ်ဥပုသ်။
 - ၆။ ပန္နရသီ၏ အပို လဆုတ် ၁ ရက်နေ့ တစ်ဥပုသ်။
- လဆန်းပကွ၌ ၆ ဥပုသ်ရ၏။

ဤ၌ စာတုဒ္ဒသီ၏ အပို ပန္နရသီ၏ အကြိုကို မရအပ်လေ။

- ၇။ ပဉ္စမီ၏ အကြို လဆုတ် ၄ ရက်နေ့ တစ်ဥပုသ်။
 - ၈။ ၎င်း၏ အပို လဆုတ် ၆ ရက်နေ့ တစ်ဥပုသ်။
 - ၉။ အဋ္ဌမီ၏ အကြို လဆုတ် ၇ ရက်နေ့ တစ်ဥပုသ်။
 - ၁၀။ ၎င်း၏ အပို လဆုတ် ၉ ရက်နေ့ တစ်ဥပုသ်။
 - ၁၁။ စာတုဒ္ဒသီ၏ အကြို လဆုတ် ၁၃ ရက်နေ့ တစ်ဥပုသ်။
- လဆုတ်ပကွ၌ ၅ ဥပုသ်ရ၏။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဥပုသ်စောင့်လက်စွဲ

ဤ၌ စတုဒ္ဒသီ၏ အပိုကိုလည်း မရ။ ပန္နရသီ၏ အကြို အပိုကိုလည်း မရအပ် မရနိုင် မှတ်ပါလေ။ ။သို့ကြောင့် (ပဋိဇာဂရ) တစ်လ တစ်လ၌ ၁၁ဥပုသ် မှတ်။ လဆုတ်ပက္ခ၌ ပန္နရသီ ဥပုသ်၏ အပိုကို နောက်လဆန်း ၁ ရက်ဟု အပရေဆရာတို့ဆိုသော စကား ရှိသော်လည်း လချင်း ရော ယှက် နေ သောကြောင့် မသင့် ဟု အဋ္ဌကထာ၌ပင် ပယ်ပစ်လေသည်။

၂။ ပါဠိဟာရိယ ၂ ဥပုသ်။

၁။ ။နယုန်လဆုတ် ၁ ရက်နေ့က စ၍ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့ တိုင်အောင် ၅လပတ်လုံး မပြတ်မလပ် ဆောက်တည်အပ်သော ဥပုသ်သည် ပါဠိဟာရိယ ဥပုသ်မည်၏ မှတ်။

၂။ ။တစ်နည်းကား..... ဝါဆို တစ်လလုံး၊ တန်ဆောင်မုန်း တစ်လလုံး၊ တပေါင်း တစ်လလုံး၊ ဤ ၃ လတို့၌ စောင့်အပ်သော ဥပုသ်သည် ပါဠိဟာရိယ ဥပုသ်မည်၏ဟု မှတ်လေ။ ပါဠိလိုက လုတ္တနိပါတ် အဋ္ဌကထာ ရာဇသုတ် စသည်တို့မှာ ကြည့်ပါလေ။ အစုံအလင်ပါသည်။ ။

ဤလို ဥပုသ်သည် ပကတိ ၈ ဥပုသ်၊ ပဋိဇာဂရ ၁၁ ဥပုသ်၊ ပါဠိဟာရိယ ၂ ဥပုသ်အားဖြင့် ၃ ပါး ပြား၍ အရည်အတွက်အားဖြင့် ၂၁ ပါး ရှိ၏ဟု မှတ်ပါလေ။

အသင်တို့ ယခု အသက် ဘယ်နှစ် နှစ်စီ ရှိကြပြီနည်း။ အဆိုပါ ရှေးသူတော်ကောင်းတို့ စောင့်သုံးကြတဲ့ ပကတိ ဥပုသ်မျိုး အပြည့်အစုံ၊ ပဋိဇာဂရ ဥပုသ်မျိုး အပြည့်အစုံ၊ ပါဠိဟာရိယ ဥပုသ်မျိုး အပြည့်အစုံ၊ ဘယ်နှစ်ကြိမ်၊ ဘယ်နှစ်ခါလေ့နက်စီ စောင့်ထိန်းဖူးကြပြီနည်းဟု မေးလျှင် ဘယ်နှစ်ကြိမ်တော့ စောင့်ဖူးပါပြီဟု ပြောဆိုနိုင်သူ။ ယခုနယ်အခါ မရှိသလောက် ရှားပါးမည်လားမသိ။

(ဒုတိယအကြိမ်)

၁။ ပကတိ ၈ ဥပုသ်မှာ

ဘုရားလက်ထက်တော်အခါကာလမှ စ၍ ရှေးလူတို့ စောင့်ရိုး စောင့်တန်း ရှေးထုံးစဉ်လာ မေ့တာပကတိသဘော ဖြစ်၍ ပကတိ ဥပုသ်ဆိုသည်မှတ်။ ။

ပဋိဇာဂရ ၁၁ ဥပုသ်မှာ

ဘုရားလက်ထက်တော်ကပဲ လူတိုင်း မစောင့်ကြ၊ သတိတရား ကြီးမား၍ ကုသိုလ်တရားတို့၌ နိုးနိုးကြားကြားရှိလှသော သူတို့သာ စောင့်တတ်ကြသောကြောင့် ပဋိဇာဂရ ဥပုသ်ဆိုသည်မှတ်။ ။

ပါဠိဟာရိယ ၂ ဥပုသ်မှာ

ရခဲသော လူ့ဘဝကို ရကြ၍ ကြိခဲသော သာသနာတော်ကြီးနှင့် ကြိုကြိုရတဲ့အခါမှာသာ သီလပါရမီကို ဖြည့်ဆည်းပူးနိုင်ကြသည်။ ဖြည့်ကျင့်ဆည်းပူးခွင့်ကို ရနိုင်ကြသည်ဟု အသိကြီးသိကြ၍၊ ပကတိ ဥပုသ်မျိုး ပဋိဇာဂရ ဥပုသ်မျိုး မျှ လောကီနှင့် အားမရ မရောင့်ရဲ၊ မတင်းတိမ်နိုင်ကြ၍ တစ်လတန်သည်၊ နှစ်လတန်သည် ဥလ၊ ငှလ၊ စလ တန်သည် အမြဲ ဆောင်ကြသော ဥပုသ် ဖြစ်၍ ပါဠိဟာရိယ ဥပုသ်ဆိုသည် မှတ်လေ။ ။

ဥပုသ် ကပြားလော

သို့ဖြစ်လျှင် ယခုကာလ စောင့်ကြသော ဥပုသ်မျိုးများမှာ များသောအားဖြင့် ပကတိ ဥပုသ် ၈ မျိုးလည်း မကျ၊ ပဋိဇာဂရ ဥပုသ် ၁၁ မျိုးလည်း မဟုတ်။ ပါဠိဟာရိယ ဥပုသ် ၂ မျိုးလည်း မဝင်၊ တောင်မကျ၊ မြောက်မကျဖြစ်နေ၍ (ဥပုသ်က၊ ပြားလော) ဟူ၍သာ တွေးတောရန် ရှိတော့၏။ သို့ရာတွင် ရှေးက စောင့်ကြတဲ့ ပကတိ ဥပုသ်လို ၈ ဥပုသ်စေ့အောင် မစောင့်နိုင်ကြ၍ သဒ္ဓါ၊ စေတနာ

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဥပုသ်စောင့်နတ်စွဲ

နည်းပါးဆုတ်ယုတ်လာကြသဖြင့် ဂရက်၊ လပြည့်၊ လကွယ်၊ တစ်လမှ လေးရက်လောက်သာ၊ လေးဥပုသ် လျှော့ချပစ်လိုက်ကြ၍ ပကတိ ဥပုသ်မျိုးတို့၌ ပါဝင်နေသေးသောကြောင့် ပကတိဥပုသ် ဟူ၍ပင် မှတ်ရမည်။

ဥပုသ်မျိုးစုံ

ဘုရားလောင်း ယုန်မင်း၊ ဖျံ၊ မြောက်၊ မြေခွေး၊ သင်္ခါလ၊ စမ္မေယျစသော တိရစ္ဆာန် ဘဝများမှာပင် ဥပုသ် သုံးသည်ကို ထောက်စာပါလျှင် ယခုလိုရခဲ့သော လူ့ဘဝကိုရကြ၍ ကြံခဲ့သော သာသနာတော်ကြီးနှင့် ကြိုကြရတဲ့အခါမှာ တစ်သက်လုံး မတတ်နိုင် သော်လည်း တစ်ကြိမ်တစ်ခါ စောင့်ဖူးတယ် သုံးဖူးတယ်ရှိအောင် အဆိုပါဥပုသ် ၃ မျိုးလုံးစုံအောင် ကျင့်သုံးဆောက်တည်ဖို့ ကောင်း လှသည်၊ သင့်လှသည်ကို သတိပေး နှိုးဆော်လိုက်ပါသည်။

မအားမလပ်ဟူသော ဆင်ခြေ

ယနေ့ ဂရက် လပြည့်နေ့ ဘာကြောင့် ဥပုသ် မစောင့်သနည်း မေးလျှင် (မအားမလပ်လို့) ဟူသော ဆင်ခြေကတစ်ဘက်၊ ဘာကြောင့်ဆိုတဲ့ မြင်းခြေကတစ်ဘက်၊ ကျွဲခြေကတစ်ချောင်း၊ နွားခြေ ကတစ်စု စသဖြင့် ခြေပေါင်းများစွာ ကျားကန်သလိုကန်၍ ဆင်ခြေ ပေးတတ်ကြ၏။ ။

ဇနက္ကမင်း

ဘုရားလောင်းဇနက္ကမင်းသည် ပင်လယ်တွင်းမှာ သင်္ဘောပျက်၍ တစ်ဘက်ကမ်းသို့ကူးစဉ် ဥပုသ်နေ့ကြို၍ ခံတွင်းကိုရေဆေးပြီး ဥပုသ် စောင့်သတဲ့။ သူ့လောက် မအားသူရှိပေလား၊ စဉ်းစားပါလေ၊ ခြေမအား၊ လက်မအား မဟုတ်လား၊ ခြေလက်အားနေရင် ရေထဲ

(ဒုတိယအကြိမ်)

နှစ်မြုပ်သွားမယ်။ ခြေကလဲ ကန်ရတယ်။ လက်ကလဲ ယက်ရတယ်။
ဒါလောက် မအားတဲ့အထဲက ဥပုသ်စောင့်သေးသတဲ့၊ ဒါမှ မအား
တာ အစစ်မဟုတ်လား။ ။

တစ်နည်း ဥပုသ်ဆည်

- ၁။ ဂေါပါလ ဥပုသ်
- ၂။ နိဂဏ္ဌ ဥပုသ်
- ၃။ အရိယ ဥပုသ်။ ဤလို ၃ မျိုး ရှိသေး၏ ဟူ၍လည်း
မှတ်သားထားလေဦး။ ။

ထိုတွင် ၁။ ဂေါပါလဥပုသ်

အခန့်ငှား နွားကျောင်းသားတို့သည် နေ့အဖို့၌ သူတစ်ပါး
နွားများကိုကျောင်းပြီးလျှင် ညဉ့်အဖို့၌ နွားရှင်တို့အား ရေတွက်
အပ်နှံ အိမ်သို့ပြန်ခဲ့၍ ညဉ့်စာ စားပြီးလျှင် ငါသည် ယနေ့အဖို့ နွား
များကို ဤမည်သော စားကျက်၌ ကျောင်းရပေပြီ။ နက်ဖြန်အတွက်
ဤမည်သော စားကျက်၌ကျောင်းအံ့ဟု ကြံမည် အောက်မေ့ကာ
အချိန်ကို ကုန်စေသကဲ့သို့ ထို့အတူ ဥပုသ်ဆောက်တည်ပြီးကာ ငါ
သည် ယနေ့အတွက် ဤမည်သော ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကို စားရပေပြီ။
နက်ဖြန်အတွက် ဤမည်သော ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကို စားရလတ္တံ့ ဟု
အောက်မေ့ကြံစည်၍လည်းကောင်း၊ သို့မဟုတ် ယနေ့တော့ ဤမည်
သော သူက ဥပုသ်ဆွမ်း ကြွေး၍ စားရပေပြီ။ နက်ဖြန်ကာ ဘယ်သူ
ဥပုသ်ဆွမ်း ကြွေးပါလိမ့်မည်နည်းဟု ကြံစည်အောက်မေ့၍ လည်း
ကောင်း၊ သို့မဟုတ် လယ်စကား၊ ယာစကား၊ ကူးသန်းရောင်း
ဝယ်ရေးစကား၊ သားစကား၊ သမီးစကား၊ စစ်သတင်းစကား၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဥပုသ်စောင့်လက်စွဲ

အတင်းစကားစသော စပ်မိစပ်ရာ သောင်းပြောင်းရောရာ မဂ်ဖိုလ်မှ
ဖီလာကန်လန်ဖြစ်သော (တိရစ္ဆာန်ကထာ)တွေကို တဟားဟား
ရယ်မော၊ တသောသော ပြောဆို၍ လည်းကောင်း၊ ဥပုသ်နေ့၏
အချိန်ကိုကုန်လွန်စေ၏။ ထိုဥပုသ်သည် နွားကျောင်းသားနှင့်တစ်သပ်
တစ်သားတည်း တူနေ၍ “ဂေါပါလ” ဥပုသ်မည်၏။ (၀၂) အတင်း
ပြော ဥပုသ် မည်၏။

၂။ နိဂဏ္ဍဥပုသ်

ငါတို့၌ ကိလေသာအထူးအဖွဲ့ မရှိဟု ဆိုလေ့ရှိသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
နိဂဏ္ဍတို့သည် မိမိတို့ တပည့်တကာတို့ကို “အို- ယောက်ျားတို့၊
သင်တို့သည် အရှေ့အနောက် တောင်မြောက် အရပ်လေးမျက်နှာ
တို့၌ ယူဇနာတစ်ရာစီ ပိုင်းခြားပြီးလျှင် ယူဇနာတစ်ရာမှ ပြင်ဘက်၌
တည်သော သတ္တဝါတို့ကို မသတ်ကြပါကုန်လင့်၊ ထိုသို့ မသတ်ခြင်း
သည်ပင် ဥပုသ်ဆောက်တည် ကျင့်သုံးသည် မည်၏” စသဖြင့်
ဆောက်တည်စေအပ်သော နိဂဏ္ဍတို့၏ အကျင့်သည် နိဂဏ္ဍဥပုသ်
မည်၏။ ။

တစ်နည်း။ ယူဇနာတစ်ရာ ပြင်ပ၌တည်သော သတ္တဝါတို့တို့
ငါမသတ်အံ့ဟု ဆောက်တည်ခြင်းသည့် နိဂဏ္ဍဥပုသ် မည်၏။

၃။ အရိယာဥပုသ် ၅မျိုး။

- ၁။ မြဟ္မပေါသထ ။ ။
- ၂။ ဓမ္မပေါသထ ။ ။
- ၃။ သံဃပေါသထ ။ ။
- ၄။ သီလူပေါသထ ။ ။
- ၅။ ဒေဝဒူပေါသထ ။ ။ ဟူ၍ ၅ မျိုးရှိ၏ မှတ်။ ■

(ဒုတိယအကြိမ်)

(၁) မြဟူပေါသထ။

ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး၏ အရဟံ စသော ဂုဏ်တော်များကို အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ ဆင်ခြင်၍ ဥပုသ်နေ့အဖို့ကို ကုန်လွန်စေသော ဥပုသ်သည် မြဟူပေါသထ အရိယ ဥပုသ်မည်၏။ ။

(၂) ဓမ္မပေါသထ။

တရားတော်မျှတ်ကြီး၏ သွက္ခတထာ စသော ဂုဏ်တော်ကို အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ ဆင်ခြင်၍ ဥပုသ်နေ့ကို ကုန်လွန်စေသော ဥပုသ်သည် ဓမ္မပေါသထ အရိယ ဥပုသ် မည်၏။ ။

(၃) သံဃပေါသထ။

သံဃာတော်မြတ်တို့၏ သုပ္ပဂ္ဂိပန္နတာ စသော ဂုဏ်တော်များကို အောက်မေ့ ဆင်ခြင်၍ ဥပုသ်နေ့ကို ကုန်လွန်စေသော ဥပုသ်သည် သံဃပေါသထ အရိယ ဥပုသ် မည်၏။ ။

(၄) သီလူပေါသထ။

ငါ၏သီလသည် အစ, အလယ်, အဆုံး သုံးပါးတို့၌ ကျိုးပေါက် ပြောက်ကြားခြင်း အလျှင်းမရှိ စသည်ဖြင့် မိမိသီလကို အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ ဆင်ခြင်၍ ဥပုသ်နေ့အဖို့ကို ကုန်လွန်စေသော ဥပုသ်သည် သီလူပေါသထ အရိယ ဥပုသ် မည်၏။ ။

(၅) ဒေဝဒူပေါသထ။

နတ်မြဟွာတို့သည် သဒ္ဓါစသော တရားတို့နှင့် ပြည့်စုံကြကုန်၍၊ ဤလူ့ဘုံမှ စတေကြသော်၊ နတ်ဘုံမြဟွာဘုံတို့၌ ဖြစ်ကြရကုန်၏။ ။ ငါသည်လည်း၊ ထို နတ်မြဟွာတို့ကဲ့သို့၊ သဒ္ဓါ, သီလ, သုတ, စာဂ,

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဥပုသ်စောင့်နတ်စွဲ

ပညာ-စသော တရားများနှင့် ပြည့်စုံ ၏ ဟု နတ်မြဟ္မာဘို့ကို၊ သက်သေအရာ၌ထား၍ မိမိ သဒ္ဓါ စသော ဂုဏ်ကို အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ဆင်ခြင်၍ နေ့ အဖို့ကို ကုန်လွန်စေသော ဥပုသ်သည် ဒေဝဒူပေါသထ အရိယ ဥပုသ်မည်၏။ ။

ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ ဘုရားဂုဏ်တော် ၉-ပါး၊ တရားဂုဏ်တော် ၆-ပါး၊ သံဃာ့ဂုဏ်တော် ၉-ပါးတို့ကို အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ဆင်ခြင်၍ ဆောက်တည်အပ်သော ဥပုသ်သီလ သည် သာလျှင်၊ ကြီးကျယ်ပြန့်ပြော မရေမတွက်နိုင်သော အကျိုးများကို မုချဆပ်ဆပ် ပေးပေတတ်သောကြောင့် တစ်နေ့၊ တစ်ရက် အလုပ် ဖျက်၍၊ ထမင်းဆာခံပြီး ဥပုသ်စောင့်ကြပါလျှင်၊ အဆိုပါ အရိယ ဥပုသ် ၅-မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးမျိုး ဖြစ်အောင် ကြိုးစား အားထုတ် ကြရန် အကျိုးမျှော်၍ နှိုးဆော်လိုက်ပါသည်။ ။ ဂုဏ်တော်များကို ပွားများပုံ ရှေ့မှာ ကြည့်ပါသေ။ စုံလင်စွာ ရေးသားထားပါ သည်။ ။

အရိယဥပုသ်၏အကျိုး။

အရိယဥပုသ် ဖြစ်အောင် စောင့်က အကျိုးကြီးကြောင်းကို- အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်၌ (ဝိသာခါအား) ဘုရားဟောတော်မူသည်ကို တာသာပြန်ဖြင့် ရေးသား ပြဆိုပေအံ့။

ချစ်သမီး ဝိသာခါ၊ အရိယဥပုသ် ဖြစ်အောင် စောင့် ရ သော အကျိုးများသည်၊ လွန်စွာ ကြီးမားလှပေ၏။ ဥပမာ ဆို သော်၊ ဤဇမ္ဗူဒိပ် ကျွန်းကြီးကို စည်မျက်နှာကဲ့သို့ ပြုပြင်၍၊ ခါးပမာဏ ကျွံနှစ်အောင် ရတနာ ခုနစ်ပါးတို့ဖြင့် ပြည့်၍ ကြွယ်ဝချမ်းသာ သော၊ ပဒေသရာဇ်၊ ဧကရာဇ်၊ စကြာဝတေးမင်း တို့၏ စည်းစိမ် ချမ်းသာသည်၊ လွန်စွာကြီးကျယ်ခန်းနားလှ၏ဟု ဆိုရသော်လည်း၊ ယခုတစ်ကြိမ် ဆောက်တည်ရသော အရိယ ဥပုသ်၏ အကျိုး ကို (၂၅၆) စိတ်-စိတ်၍ တစ်စိတ်ကိုမျှ မမီနိုင်ချေ။ ။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ပဇာ ၇၅

ဆီးနှင်းပေါက်ပမာ။

အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား နတ်တို့၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ထောက်ဆ၍ လူတို့၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာသည် သမန်းမြက်ဖျားတွင် ဘင်နေသော ဆီးနှင်းပေါက် ပမာ၊ လွန်စွာ နည်းငယ်လှသော ကြောင့်ပေတည်း။ ။

၁။ စတုမဟာရာဇ်။

ချစ်သမီး ဝိသာခါ၊ လူတို့ အရေအတွက် အနှစ်ငါးဆယ်သည်၊ စတုမဟာရာဇ် နတ်ပြည်၌၊ တစ်နေ့၊ တစ်ည၌သာ ဖြစ်၍၊ ထိုည၌ ဖြင့်၊ ည၌ပေါင်း ၃၀-သည်-တစ်လ၊ ၁၂-လသည် တစ်နှစ်၊ ထို နှစ်ဖြင့်။ အနှစ်ငါးရာလည် စတုမဟာရာဇ် နတ်သက်မည်၏။ လူတို့ အရေအတွက်ကား အနှစ်ကိုးသန်း ဖြစ်၏။ ထိုငါးရာ၊ ကိုးသန်းတို့ တိုင်တိုင် နတ်တို့၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို ခံစားကြရကုန်၏။ ။

၂။ တာဝတိံသာ။

တာဝတိံသာနတ်တို့၏ အရေအတွက် အနှစ် တစ် ထောင်။ လူတို့၏အရေအတွက် သုံးကုဋေခြောက်သန်း ဖြစ်၏။ ထိုတစ်ထောင်၊ သုံးကုဋေ ခြောက်သန်း တိုင်တိုင် နတ်တို့၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို ခံစားကြရကုန်၏။ ။

၃။ ယာမာ။

ယာမာနတ်တို့၏ အရေအတွက် အနှစ် နှစ်ထောင်။ လူတို့အရေ အတွက် အနှစ် တစ် ဆယ့် လေး ကုဋေ လေး သန်း ဖြစ် ၏။ ထို နှစ်ထောင်၊ တစ်ဆယ့်လေးကုဋေ လေးသန်းတို့တိုင်တိုင် နတ်တို့၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ခံစားကြရကုန်၏။ ။

(ဒုတိယအကြိမ်)

၄။ တုသီတာ။

တုသီတာနတ်တို့အရေအတွက် အနှစ်လေးထောင်။ လူတို့ အရေအတွက် အနှစ် ငါးဆယ့်ခုနစ်ကုဋေ ခြောက်သန်း ဖြစ်၏။ ထိုမျှတိုင်တိုင် နတ်တို့၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ခံစားကြရကုန်၏။ ။

၅။ နိဗ္ဗ နရတိ။

နိဗ္ဗ နရတိ နတ်တို့၏ အရေအတွက် အနှစ် ရှစ်ထောင်။ လူတို့ အရေအတွက် အနှစ် ကုဋေ နှစ်ရာသုံးဆယ့်လေးသန်း ဖြစ်၏။ ထိုမျှတိုင်တိုင် နတ်တို့၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ခံစားကြရကုန်၏။ ။

၆။ ပရ နိဗ္ဗိတဝသဝတိ။

ချစ်သမီး ဝိသာခါ၊ လူတို့၏ အရေအတွက် အနှစ် တစ်သောင်းခြောက်ထောင်သည်။ ပရနိဗ္ဗိတဝသဝတိ နတ်ပြည်၌ တစ်နေ့နှင့် တစ်ည၌သာ ဖြစ်၏- ထိုည၌ဖြင့် ည၌ပေါင်း ၃၀-သည် တစ်လ၊ ၁၂-လသည် တစ်နှစ်၊ ထိုနှစ်ဖြင့် နှစ်ပေါင်း တစ်သောင်းခြောက်ထောင်သည်။ ပရနိဗ္ဗိတဝသဝတိ နတ်တို့၏ အသက်မည်၏။ လူတို့ အရေအတွက်အားဖြင့်ကား၊ အနှစ် ကုဋေ ကိုးရာနှစ်ဆယ့်တစ်ကုဋေ ခြောက်သန်းတို့တိုင်တိုင်၊ နတ်တို့၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို ခံစားကြရကုန်၏။ ဤသို့ နတ်တို့၏ စည်းစိမ်များနှင့် နှိုင်းစာလိုက်ပါက၊ လူတို့၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာများသည်၊ အလွန်ပင် နည်းငယ်တိုတောင်းလှ၏။ ဥပမာဆိုသော်၊ နေရောင်နှင့် ပိုးစိုးပြူး၊ ဇီးစေ့နှင့် မြင်းမိုရ်တောင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ အရိယဥပုသ်သည်၊ ဤမျှလောက် အကျိုးကြီးမားလှ၍၊ နောင်အခါ၊ အရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာမြတ်ကြီးကို လျင်မြန်စွာ ရခြင်း၏ အားကြီးသော (ဥပနိဿယ) အကြောင်း။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ကောင်းကောင်းလှလှကြီး ဖြစ်သည်ဟု ဝိသာခါအား ဘုရားဟော
သည်ကို မှတ်၍ ကြဲပဲ ကြပ်ကြီး သတိထားကြပြီးလျှင်၊ ဥပုသ်
စောင့်ကာ အရိယဥပုသ်ဖြစ်အောင်ခဲဖို့ကို တမှာတည်း မှာလိုက်ပါ
သည်။ မဂ်ဉာဏ်ဖိုဉာဏ် နိဗ္ဗာန်ငုံ့မျှော် သူတော်အပေါင်းဘို့။ ။

ကျမ်းဂန်၌မလာသော ဥပုသ် ၃ မျိုး။

- ၁။ ပိတ်,ဖုံး ဥပုသ်။
- ၂။ စ,လယ်,ဆုံး ဥပုသ်။
- ၃။ တစ်နှစ် သုံး ဥပုသ်။

ထိုတွင်၊ အချို့ အရပ် အချို့ တကာများ၊ ဝါဆိုလပြည့်နေ့
တစ်ခါ၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့တစ်ခါ၊ အပိတ်, အဖုံးစောင့်သည်ကို
“ပိတ်-ဖုံး” ဥပုသ် ဆိုကြ၏။ ။ ဝါဦး တစ်ခါ၊ ဝါလယ် တစ်ခါ၊
ဝါကျွတ်တစ်ခါ၊ စ,လယ်,ဆုံး စောင့်သည်ကို “စ-လယ်-ဆုံး”
ဥပုသ် ဆိုကြ၏။ ။ ဝါဆိုလ တစ်ခါ၊ သီတင်းကျွတ်လ တစ်ခါ၊
တန်ခူးလတစ်ခါ၊ တစ်နှစ်သုံးခါစောင့်သည်ကို “တစ်နှစ် သုံးဥပုသ်”
ဆိုကြ၏။ ။ အစအဆုံးဥပုသ်မှာ၊ အထက်နှင့် အောက်ပိတ်လျှင်
အလယ်မှာရှိတဲ့ ငါးတွေ အကုန်ရသလို၊ စဆုံးစောင့်လျှင်၊ ဝါလယ်
ရက်တွေရ၏ဟု (ငါးပိတ်ဥပမာကို) ပြဆို၏။ ။

ကျမ်းဂန်မနှံ့၍လားမသိ၊ အဆိုပါ ဥပုသ် ၃-မျိုးကို၊ ဘယ်စာပေ
မှာမှ မတွေ့ဘူးချေ၊ သုတမျှပေ။ ။

(ဒုတိယအကြိမ်)

အဘယ်ဥပုသ်နည်း။

အထက်အဆိုပါ၊ ဂေါပါလ နိဂဏ္ဌ အရိယ ဥပုသ်သုံးမျိုးတို့ တွင်၊ ယခုလာလ စောင့်ကြသော ဥပုသ်သည်၊ အဘယ်ဥပုသ်နည်း ဟု မေးခဲ့သော်၊ ဂေါပါလဥပုသ်ဟု ဖြေဆိုလျှင်၊ လွဲမည်မဟုတ်ပေ။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော်၊ ဂေါပါလဥပုသ်မျိုးကဲ့သို့ ဥပုသ်သီလကို ခံယူဆောက်တည်ကြပြီးသောအခါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးများကျောင်း၌ ဖြစ်စေ၊ ဥပုသ်ဇရပ်များ၌ဖြစ်စေ၊ သူတစ်ပိုင်း၊ ငါတစ်ပိုင်း၊ စိုင်းဖွဲ့၍ စပ်မိစပ်ရာ ပြောသူပြော၊ တခေါ်ခေါ် အိပ်သူအိပ်၊ နေဝင်၍ အချိန် ကျလျှင် အိမ်ပြန်ကြသည်ကို (စာတွေ့မဟုတ်) ငါတွေ့ မျက်မြင် ဖြစ် သောကြောင့်ပေတည်း။ ။

မူလက အရိယ ဥပုသ်ပင်။

ဒါဖြင့် ယခုကာလ စောင့်ကြတဲ့ ဥပုသ်ဟာ၊ ဂေါပါလဥပုသ် ဖြစ်လျှင်၊ လုံးလုံးအကျိုးမရှိ၊ အကျိုးမရှိ မှတ်ရတော့မည်လောဟု မေးရန် ရှိ၏။ မရှိသည်မဟုတ်။ ရှိ၏၊ ရ၏မှတ်။ သို့ရာတွင် ရတနာ သုံးပါးဂုဏ် စသည်ကို ဆင်ခြင်ပွားများနှလုံးထား၍ ဆောက်တည် အပ်သော အရိယ ဥပုသ်မျိုးများလို၊ အရိယ ဥပုသ်မျိုးလောက် အရောင်မတောက်လှ။ ကျပ်ပြည့်မရ။ မူးတင်း မတ်တင်းမျှ၊ အကျိုး လွန်စွာ မကြီးမားလှ၍သာ (န မဟာပုလော န မဟာနိသံသော) ဟု ပုပ္ဖါရုံကျောင်းအမ ဝိသာခါဒါယိကာမကြီးအား ဘုရားဗဟာတော် မူသည်ဟု မှတ် ရ မည်။ (နိဂဏ္ဌ ဥပုသ်မှာ လုံးလုံးအကျိုးမရှိ မှတ်) ဂေါပါလဥပုသ်ဟူသည် တစ်မျိုး သီးခြား မဟုတ်၊ အရိယ ဥပုသ်ပင်။ သို့ရာတွင် စားဖွယ်သောက်ဖွယ် အမယ်မယ်ကို ရှေ့ရှ ကြံရွယ်ကာ (တိရစ္ဆာန်ကထာ) ဖြင့်သာ နေ့အဖို့ကို ကုန်လွန်စေ သောကြောင့် ဂေါပါလ ဥပုသ်ဟု ဟောတော်မူရင်း ဖြစ်သည်ဟု

(ဒုတိယအကြိမ်)

မှတ်ရမည်။ ဂေါပါလဥပုသ်ကို မူးတင်း မတ်တင်း ဥပုသ်။ အတင်း
ပြောဥပုသ် ဆိုလျှင်လည်း ဟုတ်တုတ်တုတ်ပဲ။ ။

ကမ္မဋ္ဌာန်းသာဖြစ်၏။

စားဖွယ်သောက်ဖွယ် အမယ်မယ်နှင့်၊ ရောင်းဝယ်ဖောက်ကား
လယ်ယာ သားမယား စသောအားဖြင့် ၃၂-ပါးသော တိရစ္ဆာန်
ကဏ္ဍကို ပြောဆိုပါက၊ ဂေါပါလဥပုသ်ဆိုလျှင် (ဝါ) အတင်း
ပြောဥပုသ်ဖြစ်နေပါလျှင်၊ ဂေါပါလ ဥပုသ်မှ ကင်းလွတ်အောင်၊
(ဝါ) အတင်းပြောဥပုသ်မှ ကင်းလွတ်အောင် ရှောင်ကွင်း၍ စောင့်
နိုင်သူ ဥပုသ်သည် ရှိပါတော့မည်လောဟု မေးခဲ့သော်၊ နည်းသိ၍
နှလုံးသွင်းဆင်ခြင်တတ်ပါက ဂေါပါလဥပုသ်မဖြစ်။ အရိယဥပုသ်
ဖြစ်၍ (ကမ္မဋ္ဌာန်းပင် ဖြစ်သေး၏ဟု တိုတိုဖြေလေ) ဝါ၊ ငါတို့ပြော
ဆိုတဲ့စကားတွေဟာ ပြောပြီးလျှင်ပျက်၊ ပြောပြီးလျှင်ပျောက်၊ အနိစ္စ
နိုင်ငံသို့ ရောက်လေပြီဟု နှလုံးသွင်းလိုက်လျှင် (တိရစ္ဆာန်ကဏ္ဍ)
မဖြစ်။ ကမ္မဋ္ဌာန်းသာဖြစ်၍ အရိယဥပုသ် ဖြစ်နိုင်သည်။ ဤသို့ အနိစ္စ
လက္ခဏာ မတင်ပါလျှင် တိရစ္ဆာန်ကဏ္ဍ အစစ် ဖြစ်သည် ဟု
ဖြေလေ။ ။

၃၂ ပါးသော တိရစ္ဆာန်ကဏ္ဍ

တိရစ္ဆာန်ကဏ္ဍဆိုသည်မှာ ပါဠိစကားမျိုး ဖြစ်သည်။ မြန်မာ
လို မင်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်နှင့် ဝိသုဒ္ဓိကနိဗ္ဗာန် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော စကား
ဟု ဆိုလိုသည်။ ၎င်းကို အောက်ပါအတိုင်း သိလေ။

- ၁။ ရာဇကထာ မင်းနှင့်စပ်သောစကား။
- ၂။ စောရကထာ ခိုးသူနှင့်စပ်သောစကား။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဥပုသ်စောင့်လက်စွဲ

- ၃။ မဟာမတ္တကထာ အမတ်ကြီးနှင့် စပ်သောစကား။
- ၄။ သေနာကထာ စစ်သတင်းစကား။
- ၅။ ဘယကထာ ဘေးနှင့်စပ်သောစကား။
- ၆။ ယုဒ္ဓကထာ စစ်ထိုးစစ်တိုက်ခြင်းနှင့်စပ်သောစကား။
- ၇။ အန္တကထာ ထုမင်းဟင်းစကား။
- ၈။ ပါနကထာ အဖျော်ရည်စကား။
- ၉။ ဝတ္ထကထာ အဝတ်ပုဆိုးစသောစကား။
- ၁၀။ သယနကထာ အိပ်ရာနေရာစကား။
- ၁၁။ မာလာကထာ ပန်းနှင့်စပ်သောစကား။
- ၁၂။ ဂန္ဓကထာ နို့သားနှင့်စပ်သောစကား။
- ၁၃။ ဥာတိကထာ ဆွေမျိုးဥာတိနှင့် စပ်သောစကား။
- ၁၄။ ယာနကထာ ယာဉ်နှင့်စပ်သောစကား။
- ၁၅။ ဂါမကထာ ရွာနှင့်စပ်သောစကား။
- ၁၆။ နိဂမကထာ နိဂို နှင့်စပ်သောစကား။
- ၁၇။ နဂရကထာ မြို့နှင့်စပ်သောစကား။
- ၁၈။ ဇနပဒကထာ ဇနပုဒ်နှင့်စပ်သောစကား။
- ၁၉။ ဣတ္ထိကထာ မိန်းမနှင့်စပ်သောစကား။
- ၂၀။ ပုရိသကထာ ယောက်ျားနှင့်စပ်သောစကား။
- ၂၁။ သူရကထာ ရဲရင့်ခြင်းနှင့်စပ်သောစကား။
- ၂၂။ ဝိသိခါကထာ ခရီးလမ်းဆုံနှင့်စပ်သောစကား။
- ၂၃။ ကုမ္ပဋ္ဌာနကထာ ရေဆိပ်ခပ် ကျွန်မ စကား။

၂၄။ ပုဗ္ဗတေကကထာ ရှေး၌ သေပြီးသော သူနှင့် စပ်သော စကား။

၂၅။ နာနတ္ထကာ အထူးထူးနှင့်စပ်သောစကား။

၂၆။ လောကက္ခာယိကထာ လောကကိုပြောသောစကား။

၂၇။ သမုဒ္ဒက္ခာယိကထာ သမုဒ္ဒရာကိုပြောသောစကား။

၂၈။ ဣတိဘဝါဘဝကထာ ဤသို့မြဲ၏မြဲ။
ဤသို့ တက်၏ ဆုတ်၏။
ဤသို့ပွား၏ ယုတ်၏။
ဤသို့ ချမ်းသာ၏ ဆင်းရဲ၏။

ဤဘဝါဘဝ၌ အသင်္ချေယျ လေးခုယူ၍၊ ၃၂ ပါး ရေတွက်ယူလေ။ ဤ ၃၂ ပါးကို မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်နှင့် ဖိလာကန်လန် ဖြစ်နေ၍၊ တိရစ္ဆာန်ကထာ ဆိုသည်။ အနှစ်အသားမရှိသောစကားမျိုး ဖြစ်၍ အကျိုးမရှိကား သူတော်ကောင်းတို့ မပြောမဆိုကြလေကုန်ဟု မှတ်လေ။ ။

အကျိုးကြီးမားလှပါ၏။

ဥပုသ်စောင့်သုံးသော အခါတို့၌၊ အဆိုပါ မင်းခိုးသူစသော (တိရစ္ဆာန်ကထာ) စကားမျိုးတို့ကို၊ ဥပုသ်နေ့အတွက် ချီးချန်အောင်အီး သီးခံ၍၊ လုံးဝမပြောဆိုပဲ၊ ဘုရားဂုဏ်တော် စသည်တို့ကိုသာ တစ်စုံစီမှ အောက်မေ့ဆင်ခြင်၍၊ အရိယ ဥပုသ်မျိုး ဖြစ်အောင် စောင့်ရှောက်နိုင်ပါလျှင်၊ အကျိုးကြီးမားလှ၍၊ သင့်မြတ်လှပေစွ။ ။

အဆုံးမှာလက္ခဏာရေးတင်။

မအောင်အီးနိုင်၍ ပြောဆိုမိပါလျှင်၊ ပြောဆိုပြီးသောအဆုံး၌၊ ငါတို့ပြောဆိုကြသော၊ ဟောသမတစသောမင်း၊ ဗန္ဓုလစသော

(ဒုတ်ယအကြိမ်)

ဥပုသ်စောင့်လက်စွဲ

သူရဲကောင်း၊ အင်္ဂုလိမာလစသော သူခိုးတို့သည်၊ ယခုမရှိပြီ၊ သေဆုံး
 ၍ပျောက်၊ အနိစ္စ နိုင်ငံသို့ ရောက်ကြလေကုန်ပြီ။ ဩော်-မမြဲ ဆင်းရဲ
 အစိုးမရတဲ့ အနိစ္စမျိုး၊ ဒုက္ခမျိုး၊ အနတ္တမျိုးတို့ပါတကား။ သေ
 ပျောက် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလေကုန်ပြီဟု၊ လက္ခဏာရေးတင်
 ၍ အဆုံးသတ်ပါလျှင် (တိရစ္ဆာန်ကထာ) မဖြစ်၍ ဂေါပါလ
 ဥပုသ်မဖြစ်သည်သာမက၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းပင် ဖြစ်၏ဟုသိ။ ။

သောပိနာမ ဝေမဟာနုဘာဝေါ ခယံဂတောတိ၊
 ဝေပဝတ္တာပန ကမ္မဋ္ဌာနဘာဝေ တိဋ္ဌတိတိ။ ။

ဝေ၊ ဤသို့၊ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိသော။
 သောပိနာမ၊ ထိုမဟာသမတ စသောမင်း။ ဗန္ဓုလစသော သူရဲ
 ကောင်း၊ အင်္ဂုလိမာလစသော ခိုးသူသည်လည်း။ ခယံ၊ သေဆုံး
 ပြုန်းတီး ပျက်စီး ကုန်ခမ်းခြင်းသို့။ ဂတော၊ ရောက်လေပြီ။ ဝေ၊
 ဤသို့၊ ပဝတ္တာပန၊ ကုန်ခမ်းပျက်စီးခြင်း အနိစ္စလက္ခဏာ စသည်နှင့်
 စပ်ယှဉ်သောစကား ဖြစ်ပါမူကား၊ ကမ္မဋ္ဌာန ဘာဝေ၊ မရဏသတိ
 ကမ္မဋ္ဌာန်း အရာ၌၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ။ ဟူသော သီလက္ခန်
 အဋ္ဌကထာကိုထောက်၍ သိပါလေ။ ။

မှတ်ချက်။

တိရစ္ဆာန်ကထာ မဖြစ်မူ၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းဖြစ်အောင် အထက်က ပြဆိုခဲ့
 သော နည်းကိုမှီ၍ ထမ်းတမ်းစကား ဖြစ်လျှင်၊ ထမ်းတမ်းစကား၊
 အလျောက်၊ မြို့ချာနိဂုံး ဖြစ်လျှင်၊ မြို့ချာနိဂုံးစကား အလျောက်၊ စစ်သတင်း
 စကားဖြစ်လျှင်၊ စစ်သတင်းစကားအလျောက်၊ အရာဌာနကိုလိုက်၍ နှလုံး
 သွင်းတတ်ပါစေ။ ရှည်ရှည် လျှေးလျှေး နှလုံးမပွင်းတတ်ပါလျှင်၊ ထယ်
 စကားမျိုးကိုပဲပြောပြော၊ ယခု ငါတို့ပြောဆိုကြသော စကားအသေတို့သည်
 သဒ္ဓရုပ်တို့ကည်း၊ ထိုသဒ္ဓရုပ်တရားတို့သည်လည်း၊ ပြောဆိုပြီးသောအခါ၌ပင်

(ဒုတိယအကြိမ်)

ပျောက်လေပြီ ပျက်လေပြီ၊ ကွယ်ချုပ်လေပြီ၊ မမြဲသော၊ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊
 အနတ္တ လက္ခဏာရေးသုံးပါးမျှသာ ဖြစ်ကုန်၏ဟု နှလုံးသွင်းပါလေ။ ဤလို
 နှလုံး သွင်း၍ စကား အဆုံးသတ်ပါလျှင်၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း အရာ၌ တည်၍၊
 တိရစ္ဆာန်ကထာ မဖြစ်။ တိရစ္ဆာန်ကထာ မဖြစ်လျှင် ဂေါပါလဥပုသ်၊
 အရင့်စားအစစ် မဟုတ်၊ ဂေါပါလဥပုသ် အစစ်မဟုတ်လျှင် အရိယာဥပုသ်၊
 နီးနီး အကျိုးကြီးသည်ဟု သိလေ။ ။

ဥပုသ်စောင့်လက်စွဲ

ဤစာအုပ်မှာ ဥပုသ်စောင့်လက်စွဲ ဆိုသည်နှင့်အညီ၊ ဥပုသ်စောင့်
 သွားလျှင်၊ ဤစာအုပ်ကို မမေ့ပါစေနှင့်။ တစ်ယောက်တစ်အုပ်ကျ
 လက်ကိုင်ရှိထားပါစေ။ စာမတတ်သောသူများမှာ၊ စာတတ်သော
 သူကို အဖတ်ခိုင်း၍၊ နားထောင်နေရုံမျှနှင့်ပင်၊ ဂေါပါလဥပုသ်
 အဖြစ်မျိုးမှ လွန်မြောက်၍၊ အရိယ ဥပုသ်မျိုး ဖြစ်နိုင်ပါသည်။
 အကြောင်းသော်ကား၊ ရခဲသော လူ့ဘဝကို ရ၍၊ ကြံတွေ့ခဲ့သော
 သာသနာတော်ကြီးနှင့် ကြံတွေ့ရ၍ ဖြည့်ရခဲ့သော သီလပါရမီကို
 ဖြည့်ကျင့်ရတဲ့အခါ၊ အောက်တန်းစားကျလှသော ဂေါပါလဥပုသ်
 သီလကလေးမျှနှင့်၊ အဖိုး မဖြုတ်နိုင်အောင် ထိုက်တန် လှ သော
 သာသနာတော် တွင်းကြီးကို အလွဲသုံးစား ပြုလုပ်လိုက်သလို ဥပုသ်
 နေ့ရက် အချိန်ကာလတွေကို အလကားဖြုန်းတီးဖျက်ဆီး၍၊ မပစ်
 လိုက်ကြရန် အကျိုးမျှော်၍ နှိုးဆော်လိုက်ပါသည်။ ။

အရိယဥပုသ်ဖြစ်အောင်

ဥပုသ်စောင့်လျှင်၊ ကျပ်ပြည့်ရတဲ့ အရိယဥပုသ်ဖြစ်အောင် အား
 ထုတ်ပါ။ မူးတင်းမတ်တင်းမျှသာ ရရှိတဲ့ ဂေါပါလ ဥပုသ်မျှနှင့်
 ကျေနပ်မနေပါလေနှင့်။ ဤဂေါပါလ နိဂဏ္ဌ အရိယဥပုသ် သုံးမျိုးကို

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဥပုသ်စောင့်လက်စွဲထား

အယုတ်အလတ်အမြတ်အားဖြင့် ခွဲခြား၍။ ပုပ္ဖါရုံကျောင်းအမ၊
ဝိသာခါ ဒါယိကာမကြီးအား ဘုရားရှင် ဟောတော် မူသည်မှာ၊
အယုတ်အလတ်ကို ပယ်၍ အမြတ်ဖြစ်အောင် ကျင့်စေလို၍၊ ဝါ၊
အကျိုးများများကြီး ရစေလို၍ (အင်္ဂုတ္တိုရ် ပါဠိတော် အဋ္ဌက
နိပါတ်မှာ) ဟောတော်မူသည်မှတ်။ ။

အရိယဥပုသ် ငါးမျိုး။

အရိယဥပုသ်ဖြစ်အောင် စောင့်သုံးဆောက်တည်နည်း ငါးမျိုးကို
ရှေ့၌ ဆက်လက် ကြည့်ပါလေ။ ထိုတွင် တစ်မျိုးမျိုး ဖြစ်လျှင်ပင်
အရိယဥပုသ် ဖြစ်ပါတော့သည်။ အရိယ ဥပုသ် ဖြစ်အောင် စောင့်
တတ်လျှင်ပင်၊ ဥပုသ်စောင့်တတ်လျှင်ပင်၊ ဥပုသ်စောင့်တတ်ပြီး
အကျိုးများစွာရအောင် စောင့်တတ်ပြီး၊ ထမင်းဆာခံရကျိုးနပ်ပြီး၊
ဥပုသ်စောင့်တဲ့ နေရာမှာ လိမ္မာလှပြီး၊ တတ်လှပြီး၊ နားလည်လှပြီးဟု
ဆိုရပေမည်၊ ရှေ့ဘက်ကို ဆက်လက်၍ ကြည့်ပါလေ။ ။

မြဟ္မူပေါသထ၊ အရိယဥပုသ် ဖြစ်စေနိုင်သော
ဘုရားဂုဏ်တော် ၉ ပါး၊ ပါဠိ။ ။

ဣတိပိ သောဘဂဝါ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ
သမ္ပန္နော သုဂတော လောကဝိဒ္ဓ အနုတ္တရော ပုရိသ ဒမ္မ သာရထိ၊
သတ္တာ ဒေဝမနုဿာနံ၊ ဗုဒ္ဓော ဘဂဝါတိ။ ။

တစ်နည်း ဂုဏ်တော် ၉ ပါး၊ ပွားများရန် ပါဠိများ။

- ၁။ သောဘဂဝါ ဣတိပိ အရဟံ။
- ၂။ သောဘဂဝါ ဣတိပိ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓော။

(ဒုတိယအကြိမ်)

- ၃။ သောဘဂဝါ ဣတိပိ ဝိဇ္ဇာ စရဏ သမ္ပန္နော။
- ၄။ သောဘဂဝါ ဣတိပိ သုဂတော။
- ၅။ သောဘဂဝါ ဣတိပိ လောကဝိဒူ။
- ၆။ သောဘဂဝါ ဣတိပိ အနုတ္တရော ပုဂ္ဂိုလ ဒမ္မသာရထိ။
- ၇။ သောဘဂဝါ ဣတိပိ သတ္ထာဒေဝ မနုဿဇနံ။
- ၈။ သောဘဂဝါ ဣတိပိ ဗုဒ္ဓော။
- ၉။ သောဘဂဝါ ဣတိပိ ဘဂဝါ။

၁။ ။သောဘဂဝါ။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိ ဣဒိနာစ ကာရဏေန၊ လောဘ၊ဒေါသ၊မောဟ၊ကင်္ခါ၊မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊အဟိရိက၊ အနောတ္တပ္ပနှင့်၊ တိန၊မာန၊ဥဒ္ဓစ္စဟု ဒသကိလေ ရန် ညစ်တေ ကိုး လေးထွေမင်ပေါင်း သူရဲကောင်းဖြင့် ထောင်းထောင်း ဖျက်ဖြိုး ထိုက်လွှင့်မှုန်း၍၊ ပတ်ကုန်း ရန်သူ မပြုဝံ့ရှောင်း ဤ အကြောင်း ကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟ မည်တော်မူပါပေ၏။ ။

၂။ ။သောဘဂဝါ။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိ ဣဒိနာစ ကာရဏေန၊ အဘိညေယျာ ပရိညာနှင့် ပဟာတဗ္ဗ သစ္စိကာဟု မဂ္ဂဘာဝနာ လေးသစ္စာကို ဆရာမဆို အလိုလိုလျှင် ဟိတ်ဖိုလ်နှင့် ထောက် မဖောက်ပြန် မှန်စွာသိရှောင်း ဤအကြောင်းကြောင့် လည်း။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာ သမ္မုဒ္ဓ မည်တော်မူပါပေ၏။ ။

၃။ ။သောဘဂဝါ။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိ ဣဒိနာစ ကာရဏေန၊ သုံးပါးဝိဇ္ဇာ၊ပု၊ဒိအာနှင့် ဝိ၊မ၊စေ၊ဒိ၊အာပု၊ဣတွင် ဒိဟုတစ်ကြိမ် ရှစ်ပါးချိန်လျက် သို့၊ဣနံ၊ဘော၊ဇာ သတ် စတ္တာဟု ဆယ့်ငါးခု စရဏ မြတ်ဓမ္မနှင့် လုံးဝဥသံ ပြည့်စုံတတ်ရှောင်း ဤ အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္န မည်တော်မူပါပေ၏။ ။

(ဒုတိယအကြိမ်)

၄။ ။သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိ ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ ဒီပင်္ကရာ ထွဋ်ချာသနင်း ခြေတော်ရင်းမှာ၊ မှန်ကင်း သီရိ ဗောဓိမဇ္ဈိပုဉ် ခမ်းဝါပိုင်အောင်၊ ဆယ်ခိုင်ပါရမီ၊ စုံပြည့်ညီ လျက်၊ ယုံးလီဘဝ များသတ္တ၏ သုခီးပွား ကျင့်သောအားဖြင့် မြင့်မားစွာလှ သဿတနှင့် ဥစ္ဆေဒဟူ မိုက်အယူကို ဆံဖြူတစ်စိ မကပ်ငြိဘဲ သတိ သမ္ပဇဉ် မပြတ် ယှဉ်လျက် သဗ္ဗညုတ ညာဏ အကျော် ရကြောင်းမြော်၍ လာတောမူရှောင်း ဤအကြောင်း ကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊ သုဂတ မည်တော်မူပါပေ၏။ ။

၅။ ။သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိ ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ သတ္တသင်္ခါရ ဩကာသဟု လောကသုံးခု အလုံးစုံ ကို အာရုံ ထင်စွာ ပိုင်းခြားကာလျှင်၊ အာသယာနသယ စရိတ ဝိ မုတ် မြတ်ယုတ်နှစ်ခု မုဒုတိက္ခ စသည်အတွေ့တွေ့ လေရေမြေဟု မေရုစကြဝဠာ သီတာပတ်ခြံ တောင်ရန်ခုနှစ် လှည့်ခုန် နေလ ဒီပ လေးတန် ခြောက်တန် နတ်ရွာ မြဟွာနှစ်ဆယ် သွယ်သွယ်များလှ၊ ဝေဇန်ပြုလျက် လက္ခဏ ရသ ကိစ္စ စေ့ငှ ပစ္စုပဋ္ဌာန် ပဒဋ္ဌာန်ဟု ရုပ်နာမ်ဝေခြား ခပ်သိမ်း အားဖြင့် ထွေပြားဆုံးတိုင် သိ နိုင် စွာ ရှောင်း၊ ဤအကြောင်း ကြောင့်လည်း။ လောကဝိဒ္ဓ၊ လောကဝိဒ္ဓ မည်တော်မူပါပေ၏။ ။

၆။ ။သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိ ဣမိနာစ ဣာရဏေန၊ သညာဧကံ နာနတ်ထွေလာ အဖြာဖြာဖြင့် သတ္တဝါ သ ဘုကိုး၀၉ သီလခေါင်ထိ သမာဓိနှင့် ဘူရိမေဓာ ပညာမဟုတ် ဝိမုတ်မြတ်ဂုဏ် ကျေးဇူးဟုန်တို့ဖြင့် ပုံစံနှိုင်းထောက် တစ်ယောက် မမျှ အသမဟု မြတ်လှထွဋ်ထိပ် ဤကြောင်း ဟိတ် ကြောင့် လည်း ကောင်း၊ ဆုံးမခြင်းငှာ လျှောက်ပတ်စွာသည် အပဋ္ဌာလ စုမသိ ခေါ် စုဋ္ဌာဒရ မဟောဒနှင့် နေပါလ သစ္စက,က အပ္ပဋ္ဌတွင်

(ဒုတိယအကြိမ်)

ညုလင် မာဏဝ ပေါက္ခရနှင့် သောဏဒဏ္ဍ ကုဋဒဏ္ဍာ အာဠာဝက
 ခရလောမိ သုခိလောမာ မြဟ္မာဗက၊ ဤသို့စသည် ရိုင်းပြကုန်စွာ
 သတ္တဝါကို၊ သုံးဖြာသရဏဂုံ ငါးစုံသီလ တည်စေမှလျှင် ဖြူဆွ
 ဘုရား တည်ပြီးပြားလည်း ထက်ဖျားစွာန် မဂ်၊ ဖိုလ်သို့ တက်အောင်
 အချက်ကျကျ နည်းစုံပြလျက် ဆုံးမတတ်စွာ ဤအရာကြောင့်လည်း
 ကောင်း။ အနုတ္တရော ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ၊ အနုတ္တရော ပုရိသ ဒမ္မ
 သာရထိ မည်တော်မူပါပေ၏။

၇။ ။သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိ ဣမိနာစ
 ကာရဏေန၊ သတ္တဝါဟော် ယာဉ်မှူးကျော်သည်၊ အဖော်နောက်ပါ
 ညည်းများစွာကို စောရာဝါဠ ကန္တာရမှ ခေမမြေ ဣတိကယ်ယူ
 သို့ ယို့တူတရှိ ခက်ခဲဘိသည် ဇာတိဇရာ မရဏာဟု ကန္တာရကြမ်း
 ခရီးလမ်းမှ ရွှေနန်းမြေ ပြည်နိဗ္ဗာန်သို့ နတ်လူမြဟ္မာ များသတ္တဝါကို
 ဆောင်ကာယုရှောင်း ဤအကြောင်း ကြောင့်လည်း။ သတ္တဝါဒေဝ
 မနုဿာနံ၊ သတ္တဝါဒေဝ မနုဿာန မည်တော်မူပါပေ၏။ ။

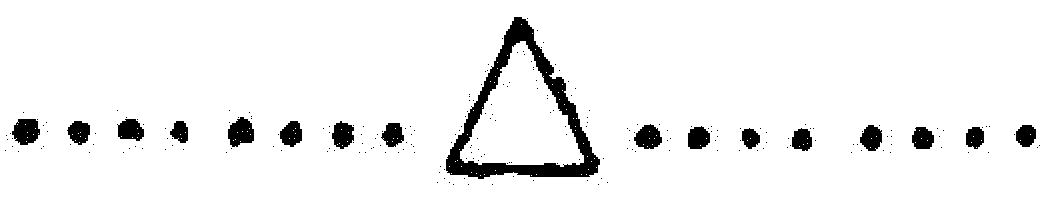
၈။ ။သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိ ဣမိနာစ
 ကာရဏေန၊ ဝိမောက္ခန္တိက ဥာဏ်တေဇဖြင့် ဥေယျ ငါးဖြာ ပရိ
 ညာဖြင့် ကြွင်းရာမထင် ထံလင်းစင်အောင် သိမြင်တတ်ရှောင် ဤ
 အကြောင်း ကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓော၊ ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူပါပေ၏။ ။

၉။ ။သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိ ဣမိနာစ
 ကာရဏေန၊ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ မနသိအဟီရိက နောတ္တပ္ပနှင့်
 ကာမ ဥပနာ မက္ခာ ပလာသ ဣဿာ စသည် ခြောက်လီဘဂ၊
 ရေတွက်ဆက်နိုး အသိန်းမက များလှကုန်စွာ ကိလေသာကို လေး
 ဖြာ မြိုက်မဂ် စိန်သံလျက်ဖြင့် ခုတ်ဖျက် ချိုးဖြတ် ဤ ကြောင်း ရပ်
 ကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါ မည်တော်မူပါပေ၏။ ။

(ဒုတိယအကြိမ်)

မှတ်ချက်များ။

အထက်အဆိုပါ ဘုရားဂုဏ်တော် ၉-ပါးကို၊ ပါဠိ^၀အနက်အဓိပ္ပာယ်
 ပြီး၊ ဥပုသ်သီလ ခံယူပြီးသောအခါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်၍ ရွတ်ဖတ်
 သရဏ္ဍိယံ ဆင်ခြင် နှလုံးသွင်းနေပါက၊ ဝါ၊ ဤနည်းဖြင့် ဥပုသ်နေ့အဖို့ကို
 တုန်လွန်စေပါက။ အလွန်မြတ် အလွန်အကျိုးကြီးလှသော အရိယဥပုသ်ကြီး
 အစစ် ဖြစ်ပါတော့သည်။ ဥပုသ်နေ့မှာ နံနက်တင်ကြိမ်၊ နေ့လယ်တင်ကြိမ်
 ညနေတင်ကြိမ် ဆင်ခြင်မိအောင်၊ ဖတ်မိအောင် အားထုတ်ပါလော့။ ။
 ပါဠိ^၀အနက်အရ မကျွန်နိုင်ပါလျှင် အဆိုပါ ဂုဏ်တော်တွေကို ဤစာအုပ်၌
 ပါသည့်အတိုင်း ရွတ်ဖတ်နေလျှင်လည်း၊ အရိယဥပုသ် ဖြစ်နိုင်သည်ဟု မှတ်။
 တွေရာလေးပါး အခြားစကားများကို ပြောဆိုမိခဲ့လျှင်လည်း နေ့စဉ်က
 ပြခဲ့တဲ့အတိုင်း ကမ္မဋ္ဌာန်းတင်၍ အဆုံးသတ်လော့။ အနေကျပ်အောင် လုပ်
 သည်မဟုတ်၊ တစ်ရက်အတွက်၊ ထမင်းငတ် ထမင်းဆာ ခံရသလောက်၊
 အင်ပြည့် အိုးပြည့် ကျပ်ပြည့် ဒင်ပြည့် အကျိုးများများကြီး ရစေလို၍ လည်း
 ကောင်း၊ ရဟန်းများကဲ့သို့ နေ့၊ လ၊ နှစ် ရှိသရွေ့ သီလပါရမီကို မဆည်းပူး
 နိုင်ကြ၍လည်းကောင်း၊ အကုသိုလ် အညစ်အကြေးတွေကို စင်အောင်
 ဆေးတဲ့နေရာမှာ၊ သီလ တည်းဟူသော ရေစင်မှတစ်ပါး အခြားမရှိသော
 ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဥပုသ်စောင့်လျှင် အရိယဥပုသ်ဖြစ်အောင် စောင့်
 တတ်ဖို့ကို များစွာ ထိုက်တွန်းနှိုးဆော်လိုက်သည် ဖြစ်ကြောင်း။ ။

ဓမ္မူပေါသထ၊ အရိယဥပုသ် ဖြစ်စေနိုင်သော
 တရားဂုဏ်တော် ၉ ပါး၊ ပါဠိ။

သုက္ခတော ဘဂဝတော ဓမ္မော၊ သန္တိ ွိ ကော အကာလိကော
 အဟိပဿိကော ဩပနေယျိ ကော ပစ္စတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဝိညူဟိတိ။

(ဒုတိယအကြိမ်)

တစ်နည်း တရားဂုဏ်တော် ၆ ပါး၊ ပွားများရန်
ပါဠိများ။

- ၁။ သွက္ခတော ဘဂဝတာ ဓမ္မော။
- ၂။ သန္တိဋ္ဌိကော ဘဂဝတာ ဓမ္မော။
- ၃။ အကာလိလော ဘဂဝတာ ဓမ္မော။
- ၄။ ဇေယျိပဿိကော ဘဂဝတာ ဓမ္မော။
- ၅။ ဩပနေယျိကော ဘဂဝတာ ဓမ္မော။
- ၆။ ပစ္စတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညူဟိ၊ ဘဂဝတာ ဓမ္မော။

၁။ ။ဓမ္မော၊ ပရိယတ္တိတရားတော်ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သွက္ခတော၊ သည့်လောင်းဖြည့်စွက်အပ်သော အနက်အဓိပ္ပာယ်မရှိ၊ အလုံးစုံ ပြည့်စုံတိ၌ ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူတော်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သွက္ခာတဂုဏ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။ ။

၂။ ။ဓမ္မော၊ ဒသကိလေ ဆယ်ခု ခြွေသည် လေးဆွေ မဂ္ဂအရိယဟု မည်လေင်ရှား မြတ်တရားသည်၊ သန္တိဋ္ဌိကော၊ မိမိသဏ္ဍာန်၌ ရာဂ စသော ကိလေသာတို့၏ မရှိခြင်းကို ပြသဖြင့်၊ အရိယပုဂ္ဂိုလ်သည် သူတစ်ပါးကို ယုံကြည်သော အားဖြင့် သိအပ်သည် အဖြစ်ကို ပယ်၍ ပစ္စဝက္ခဏာ ဥာဏ်ဖြင့်သာ ကိုယ်တိုင် မတ်မတ် ရှုမြင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သန္တိဋ္ဌိက ဂုဏ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။ ။

၃။ ။ဓမ္မော၊ နိဗ္ဗာန်လိုတတ် သူတော်မြတ်တို့ ရှာအပ်လှစွာ လေးဖြာမဂ္ဂ မြတ်ဓမ္မသည်၊ အကာလိကော၊ ငါးရက်ခုနှစ် စသော ကာလကို ကုန်လွန်စေ၍ အကျိုးကို မပေး၊ မိမိ မှန်ဖြစ်ပြီးသည်၏

(ဒုတိယအကြိမ်)

အခြားမဲ့၌သာ ဖိုလ်တည်းဟူသော အကျိုးကို ပေးတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အကာလိက ဂုဏ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။

၄။ ။ ဓမ္မော၊ ဝဋ်နှင့် အပါယ် လွှဲဖယ်ရှောင်တတ် ဆယ်ပါးသော တရားတော်မြတ်သည်၊ ဧဟိပဿိကော၊ ရှုချင်စဖွယ် လွန်စာင့်တယ်သော လပြည့်ဝန်းသည် စင်ကြယ်သော မိုးကောင်းကင်ဝယ် ထင်ရှားရှိသကဲ့သို့ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှား ရှိသည် ဖြစ်၍ မယုံလျှင် လာကြည့်လှည့်ဟု ဆိုခြင်းငှာ ထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဧဟိပဿိက ဂုဏ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။ ။

၅။ ။ ဓမ္မော၊ လေးထွေမဂ္ဂ ဖလလေးတန် နိဗ္ဗာန် ထည့်လတ် ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားမြတ်သည်၊ သြပနေယျိကော၊ မိမိစိတ်၌ဖြစ်စေခြင်း နိဗ္ဗာန်သို့ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ကပ်ရောက်ခြင်းငှာ ထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သြပနေယျိက ဂုဏ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။ ။

၆။ ။ ဓမ္မော၊ မဂ်ဖိုလ်လေးတန်နိဗ္ဗာန်တွင်လတ် ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားတော်မြတ်သည်၊ ပစ္စတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညုဟိ၊ ဥပ္ပာဋိတညုစသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သူတစ်ပါးတို့နှင့် မဆက်ဆံ၊ မိမိသဏ္ဌာန်၌သာ အသီးအခြား၊ ငါသည် မဂ်ကို ပွားအပ်ပြီ၊ ဖိုလ်ကို ရအပ်ပြီ၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီဟု သိအပ်ခံစားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပစ္စတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညုဟိ ဂုဏ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော် မူပါပေ၏။ ။

ဤကား တရားဂုဏ်တော် ၆-ပါး အနက်တည်း။

(ဒုတိယအကြိမ်)

သံဃာပေါသထ၊ အရိယဥပုသ်ဖြစ်စေနိုင်သော
သံဃဂုဏ်တော် ဖြစ်ပါး၊ ပါဠိ။

သုပ္ပဋိပ္ပန္နော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော၊ ဥဇုပ္ပဋိပ္ပန္နော
ဘဂဝတောသာဝက သံဃော၊ ဉာယပ္ပဋိပ္ပန္နော ဘဂဝတော
သာဝက သံဃော၊ သာမိဗိပ္ပဋိပ္ပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊
ယဒိဒံ စတ္တာရိ ပုရိသ ယုဂါနိ အဋ္ဌပုရိသ ပုဂ္ဂလာ သေဘဂဝတော
သာဝက သံဃော၊ အာဟုနေယျော၊ ပါဟုနေယျော၊ ဒက္ခိဏေ
ဧယျာ အဗ္ဗလီကရဏီယော အနုတ္တရံ ပုညဓေတ္တိ၊ လောကဿာဟိ။

တစ်နည်း ဂုဏ်တော် ဖြစ်ပါး၊ ပွားများရန်
ပါဠိများ။

- ၁။ သုပ္ပဋိပ္ပန္နော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော။
- ၂။ ဥဇုပ္ပဋိပ္ပန္နော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော။
- ၃။ ဉာယပဋိပ္ပန္နော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော။
- ၄။ သာမိဗိပ္ပဋိပ္ပန္နော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော။
- ၅။ အာဟုနေယျော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော။
- ၆။ ပါဟုနေယျော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော။
- ၇။ ဒက္ခိဏေဧယျာ ဘဂဝတော သာဝက သံဃော။
- ၈။ အဗ္ဗလီကရဏီယော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော။
- ၉။ အနုတ္တရံ ပုညဓေတ္တိ လောကဿ ဘဂဝတော
သာဝက သံဃော။

၁။ ။ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကသံဃော၊
ရှစ်ယောက်ရိယာ မြတ်သံဃာသည်၊ သုပ္ပဋိပ္ပန္နော ဆုံးမတော်မူတိုင်း
မချွတ်မယွင်း မဖောက်မပြန် မှန်စွာကျင့်တော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ သုပ္ပဋိပ္ပန္နံဂုဏ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။ ။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဥပုသ်စောင့်လက်စွဲ

၂။ ။ဘဂဝတော မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကသံဃော၊သည်၊
 (အထက်ကအတိုင်းဆို၊ ရှေ့ကိုလည်းနည်းတူသိ) ဥဇုပုဋိပုဇ္ဈော၊
 ကိုယ်နှုတ် စိတ်အားဖြင့် သုံးပါးသော ကောက်ခြင်းမရှိ၊ တစ်မျဉ်း
 ကြောင်းသို့ တိမ်းစောင်းခြင်းမရှိ၊ ဖြောင့်မတ်သော အကျင့်ရှိတော်
 မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥဇုပုဋိပုဇ္ဈ ရုဏ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်
 မူပါပေ၏။ ။

၃။ ။ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝက သံဃော၊
 သည်၊ ညာယပုဋိပုဇ္ဈော၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာ ကောင်းစွာအသင့်
 ကျင့်တော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ညာ ယပုဋိပုဇ္ဈ ရုဏ်နှင့်
 လည်း ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။ ။

၄။ ။ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝက သံဃော၊
 သည်၊ သာမိပိပုဋိပုဇ္ဈော၊ လာ၍ ရှေ့ဆီးခရီးဦးကြို ကြည်ညိုသင့်
 ပြု ထိုက် သင့်အောင် ကျင့်တော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 သာမိပိပုဋိပုဇ္ဈ ရုဏ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။ ။

ယဒိဒံ ယာဒိသာနိ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိကြကုန်သော၊ ပုရိသ
 ယုဂါနိ၊ ယောက်ျားမြတ် အစုံတို့သည်။ စတ္တာရိ၊ လေးစုံတို့သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တဒိဒံ တာဒိသာနိ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်
 သော၊ ပုရိသပုဂ္ဂလာ၊ ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
 အဠ၊ မဂ် လေးယောက် ဖိုလ် လေးယောက် အားဖြင့် ရှစ်ယောက်
 တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ဓေ ဓေသော၊ ဤသို့ မဂ်၊ဖိုလ်
 တစ်စုံစီ ဖွဲ့သောအားဖြင့် လေးစုံတစ်ပါးစီ တစ်ပါးစီ အသီးအသီး
 ရေတွက်သောအားဖြင့်၊ ရှစ်ယောက်သဘောရှိသော။

၅။ ။ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝက သံဃော၊
 သည်၊ အာဟုနေယျော၊ဝေးရာဌာန အရပ်ကပင် လုံ့လသည်းထူ

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဆောင်ကာယု၍ ပေးလှူစွန့်အပ် ပစ္စည်းရင်ကို ကျိုးနှစ်စိမ့်မည် ကျင့်
ဆောက် တည်၍ ပွားစည်ညွန့်သန် ခံတော်မူထိုက်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့် အာဟုနေယျ ဂုဏ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။ ။

၆။ ။ ပါဟုနေယျော၊ ရှစ်ပံးဒီသာ ရင်မျက်နှာမှ လာကြံရှေ့ရှု၊
ချစ်သည့်သူ့အား ရည်မှတ်ထားသည် ထွေပြားစီရင် ပစ္စည်းအင်ကို
ချစ်ခင်ဖွယ်ရာ မြတ်ဂုဏ်ဝါဖြင့် ချမ်းသာညွန့်သန် ခံတော်မူထိုက်
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါဟုနေယျ ဂုဏ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူ
ပါပေ၏။ ။

၇။ ။ ဒက္ခိဏေယျော၊ ကျိုးဆက် ညွန့်ရှည် ပွားအံ့သည်ဟု
သံကြည်လေးမြတ် လှူဒါန်းအပ်သော လေးရင်ဝတ္ထု ပစ္စည်းစုကို
လှူလှူစိတ်သန် ရည်တိုင်း မှန်အောင် ခံတော်မူထိုက်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဒက္ခိဏေယျ ဂုဏ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။ ။

၈။ ။ အဗ္ဗလီကရုဏီယော၊ ကောင်းကျိုးရှေးရှု လိုသောသူထို့
ကြည်ဖြူ နှစ်သက် လက်စုံယှက်၍ ဝတ်လျက်ညွတ်ကျိုး ရှိခိုးခြင်းငှာ
ထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဗ္ဗလီကရုဏီယ ဂုဏ်နှင့်လည်း
ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။ ။

၉။ ။ လောကဿ၊ လူနတ် မြဟွာ သတ္တဝါ အပေါင်း၏၊
အနတ္တရံ၊ ပြိုင်နှုန်း ထိုက်ဘိ တုမရှိသော၊ ပုညခေတ္တံ၊ ကောင်းမှု
တည်းဟူသော မျိုးစေ့တို့၏ စိုက်မျိုးရာလယ်ယာမြေကောင်းသဖွယ်
ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ပုညခေတ္တ ဂုဏ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူ
ပါပေ၏။ ။

ဤကား အနက်တည်း။
(ဒုတိယအကြိမ်)

မှတ်ချက်ပျား။

ယခု ရေးခဲ့ပြီးသော၊ ဂုဏ်တော် ၃-ပါးကို အရကျက်ရ တစ်သက်လုံး ဘုရားရှိခိုးစာ ပြုလုပ်လိုပါလျှင်၊ အောက်၌ ပါရှိသည့်အတိုင်း ဆက်လက်၍ ဘုရားရှိခိုးစာ ပြုလုပ်ပါလော့။ ဂုဏ်တော်များ၏အဆုံး၌ ဆက်၍ ဆိုပါ။ ။

(၁) ဘုရားဂုဏ်တော်နှင့် ဆက်လက်ရန်။

ဣတိ၊ ဤသို့၊ အရဟတာဒိဂုဏ ဂဏာခရံ၊ အရဟတာ အစ၊ လာလျက် ကိုးဖြာအုပ်ဆောင်း ဂုဏ်တော်ပေါင်း၏ တည်ကြောင်း ဖြစ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ၊ ရှစ်နတ်နှစ်ဝ သမူဟကို အတ္တခေါ်ဆို ကိုယ်ဟုသမုတ် အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝန္တာမိ၊ ကာယဇဏိ မနော ချိ၍ သုံးလီညွတ်ကျိုး ထိင်းမျိုးဖြင့် ရှိခိုးပါ၏ဘုရား၊ ဤအတိုင်းဆက်လက်၍ ဘုရားရှိခိုးပါလော့။ ။

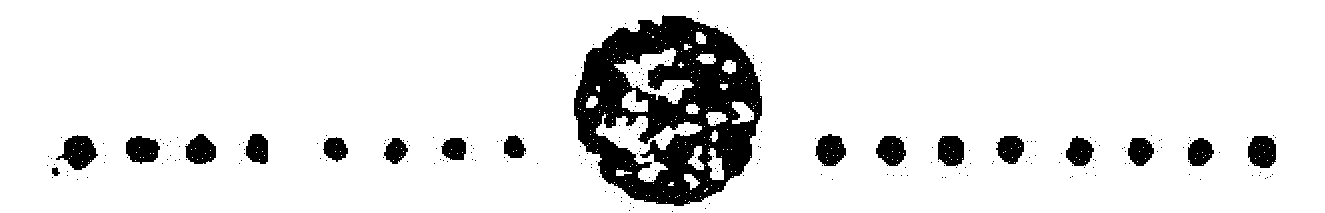
(၂) တရားဂုဏ်တော်နှင့် ဆက်လက်ရန်။

ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုက္ခတတဒိ ဂုဏဟိ၊ သုက္ခတတာ စသော ဂုဏ်တော် ၆-ပါးတို့နှင့်၊ သမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံတော်မူသော ဗုဒ္ဓံ၊ တရားကော်ဖြတ်ကို အဟံ၊ သည်။ ဝန္တာမိ၊ ဘုရား၊ (အထက်အတိုင်းဆို)

(၃) သံဃာဂုဏ်တော်နှင့် ဆက်လက်ရန်။

ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုပ္ပဋိပ္ပန္နတာဒိဟိ၊ သုပ္ပဋိပ္ပန္နတာ အစရှိသော.... ဂုဏ်တော် ၉-ပါးတို့နှင့်၊ သမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သံဃာံ၊ ရှစ်ယောက် အရိယာ မြတ်သံဃာကို၊ အဟံ၊ သည်။ ဝန္တာမိ၊ ဘုရား၊ ။

ထိုမှတစ်ပါး ကြွင်းသော သီလူပေါ်သထ အရိယ ဥပုသ်၊ ဒေဝဒူပေါ်သထ အရိယ ဥပုသ်ဘို့မှာ နောက်ကပြဆိုခဲ့သည်အတိုင်း သိပါလော့။ ။

(ဒုတိယအကြိမ်)

သီလ ၄ ပါး။

- ၁။ ဟာန ဘာဂိယ သီလ။
- ၂။ ဣတိ ဘာဂိယ သီလ။
- ၃။ ဝိသေသ ဘာဂိယ သီလ။
- ၄။ နိဗ္ဗေဒ ဘာဂိယ သီလ။

ဟူ၍ လေးပါး အပြားရှိသော ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌ ပြသော သီလများကိုလည်း သိလေဦး။ သိပြီးလျှင်၊ ယုတ်သော သီလမျိုးကို ပယ်၍ မြတ်သောသီလမျိုးကိုသာ ရွေးချယ်၍ လေ့ကျင့်လေဦး။

ထိုတွင်....

၁။ ဟာန ဘာဂိယ သီလဆိုသည်မှာ၊ အကြင်သူသည် သီလကို ခံယူဆောက်တည်ပြီးလျှင်၊ သီလမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာ မှီဝဲ၏။ သီလရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို မမှီဝဲ။ ဝတ္ထုကို လွန်ကျူးခြင်း၌ အပြစ်ကို မမြင်။ မှားသော အကြံအစည် များ၏။ စက္ခု စသော ဣန္ဒြေကို မစောင့်၊ ထိုသူ၏ သီလကို ယုတ်သောအဖို့ ရှိသောကြောင့် ဟာန ဘာဂိယသီလ ဆိုသည် မှတ်။

၂။ ဣတိ ဘာဂိယသီလဆိုသည်မှာ၊ အကြင်သူသည် သီလကို ခံယူဆောက်တည်ပြီးလျှင်၊ ထိုသီလဖြင့်သာ အားရ နှစ်သက် ရောင့်ရဲ တင်းတိမ်၍ နေ၏။ တစ်စုံတစ်ခုသော ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုမျှ မစီးဖြန်း၊ ထိုသူ၏ သီလကို၊ သီလမျှဖြင့်သာ တည်သောကြောင့် ဣတိ ဘာဂိယ သီလ ဆိုသည်မှတ်။

၃။ ။ဝိသေသ ဘာဂိယသီလ ဆိုသည်မှာ၊ အကြင်သူသည် သီလကို ခံယူပြီးလျှင်၊ သီလမျှနှင့် မရောင့်ရဲ အားမရ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတစ်ခုခုကို စီးဖြန်း၍နေ၏။ ထိုသူ၏ သီလကို ထူးသောအဖို့ ရှိသောကြောင့် ဝိသေသ ဘာဂိယ သီလ ဆိုသည်မှတ်။

(ဒုတိယအကြိမ်)

၄။ ။နိဗ္ဗေဒ ဘာဂိယ သီလ ဆိုသည်မှာ၊ အကြင် သူ သည် သီလကိုခံယူပြီးလျှင်၊ အပေါင်းအဖော်မှ ခွာ၍ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ် သို့ ကပ်ပြီးလျှင် တေဘုမ္မက အာရုံဖြစ်သော မိမိ၏ ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တရားတို့ကို လက္ခဏာရေး သုံးပါးသို့ တင်၍ ဆင်ခြင် နှလုံးသွင်းနေ၏။ ထိုသူ၏ သီလကို ရုပ် နာမ်ခန္ဓာတို့၌ တပ်ခြင်း တဏှာဆန္ဒရာဂကို ခွာ၍ ငြီးငွေ့သောအဖို့ ရှိသောကြောင့် နိဗ္ဗေဒ ဘာဂိယ သီလ ဆိုသည်မှတ်။ ။ဤသီလသည်ပင် အမြတ်ဆုံးသီလ ဖြစ်၏။ မဂ်ဖိုလ်နှင့် အလွန်နိုးကပ်သော သီလ ဖြစ်၏ မှတ်။ ။

မှတ်ချက်များ။

ထိုတွင်၊ သမထ ကမ္မဋ္ဌာန်း ၄၀-တို့တွင်၊ တစ်ပါးပါးကို ပွားများ နေလျှင်၊ ဝိသေသ ဘာဂိယ သီလ ဖြစ်၏။ ဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တရားတို့တွင် တစ်ပါးပါးကို လက္ခဏာ ရေးတင်၍ ဆင်ခြင်လျှင် နိဗ္ဗေဒ ဘာဂိယ သီလ ဖြစ်၏မှတ်။ ဤကား အထူးတည်း။ ။

သမထ ကမ္မဋ္ဌာန်း။

ဝိသေသ ဘာဂိယ သီလ ဖြစ်စေနိုင်သော သမထ ကမ္မဋ္ဌာန်း ၄၀-ဆိုသည်မှာ၊ က သိုဏ်း ၁၀-ပါး။ အ သုဘ ၁၀-ပါး။ အနုဿတိ ၁၀-ပါး။ မြဟ္မဝိဟာရ ၄-ပါး။ ဧကသညာ-ဧကဝ ဝတ္ထိ ၂-ပါး။ အာရုပ္ပ ၄-ပါး။ ၎င်းတို့ ဖြစ်လေသည်။ ဖီးဖြန်းပုံကို သိလို လျှင် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်မှာ ဖြစ်စေ၊ ငါတို့ရေးသော (ပဋိပတ္တိက္ကမ) ပကာသနိ ကျမ်းမှာဖြစ်စေ ကြည့်ပါလေ။ ။

ဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်း။

နိဗ္ဗေဒ ဘာဂိယ သီလ ဖြစ်စေနိုင်သော ဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်း ဆိုသည်မှာ၊ ဝိပဿနာ၏ အာရုံမဟုတ်သော မဂ် ဖို လ် နိဗ္ဗာန်

အနိပ္ပန္န ဓမ္မတို့ကို ချွင်းခြံ၍ ကြွင်းကျန်သော တေဘုမ္မက သင်္ခါရနှင့် တကွ၊ ရုပ် နာမ် ခန္ဓာ စသည်တို့ကို လက္ခဏာရေး တင်၍ ဆင်ခြင် ခြင်းကို ဆိုသည်။ ၎င်းစီးဖြန်းနည်းကိုလည်း အဆိုပါ ကျမ်းများ၌ပင် ပါရှိပြီး ဖြစ်သော်လည်း ဤ၌ အမြတ်မျှ ပြဆိုပြီးအံ့။ ။

တစ်လောကလုံးမှာ ရုပ်နာမ် ၂-ပါးသာ။

နာမဉ္စ ရူပဉ္စ ဗုဒ္ဓတ္ထိ^၀ သစ္စတော။ ။ စသော ဝိသုဒ္ဓိ မဂ် အဋ္ဌကုသာနှင့်အညီ၊ တစ်လောကလုံးမှာ အဟုတ်ရှိ၊ အမှန်ရှိ၊ တကယ် ရှိကို ဝိပဿနာမျက်စိနှင့် ပြူးပြူးစိုက်၍ ကြည့်လိုက်သောအခါ၊ သူ့၊ ငါ၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ စသည်ကို၊ မမြင်ရတော့ပဲ ရုပ် နာမ် နှစ်ပါးကိုသာ မြင်ရတော့၏။ ။

မသိတာရုပ် သိတာနာမ်။

သူ့၊ ငါ၊ ကျား၊ မ စသည်ဖြင့် ခေါ်ဆိုကြသော သူတို့၏ ခြေဆုံး ခေါင်းဆုံး တစ်ကိုယ်လုံးကြီးမှာ၊ ကောင်းသိ၊ ဆိုးသိ ဘာတစ်ခုကိုမှ မသိတတ်သောကြောင့်၊ မသိတတ်တဲ့ အစုကြီးကို တစ်စု ခွဲထား၊ ကောင်းသိဆိုးသိ သိစရာရှိသမျှကို သိမ်းကြီး၍ သိနိုင်တဲ့ စိတ်ခေါ် သော သိတတ်တဲ့အစုကြီးကို တစ်စုခွဲထား၊ တစ်ကိုယ်ကောင်လုံးမှာ ၂-စု ခွဲလိုက်တော့၊ မသိတာ တစ်စု၊ သိတာ တစ်စု ဒီနှစ်စုပဲရှိတယ်။ ထို ၂-စုထဲက၊ ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး တစ်ကိုယ်လုံး မသိစုကြီးကို၊ ရုပ်၊ ရုပ်၊ ရုပ်၊ ဟု၊ တိုတိုလွယ်လွယ် ပိုင်းခြားမှတ်သားထား။ ထိုရုပ်စုကြီးကို မှီ၍ ဖြစ်သော သိစရာရှိသမျှကို သိမ်းရုံး၍ သိတတ်သော စိတ်ခေါ် သော အသိစုကို နာမ်၊ နာမ်၊ နာမ်၊ ဟု၊ တိုတိုလွယ်လွယ် ပိုင်းခြား မှတ်သားထား။ ထိုရုပ်နာမ်နှစ်ပါးထဲက၊ ရုပ်လည်း သူ ငါ ကျား မ စသည် မဟုတ်။ နာမ်လည်း သူ ငါ ကျား မ စသည် မဟုတ်။ ရုပ်

(ဒုတိယအကြိမ်)

နာမ်မှ အလွတ်လည်း၊ ဝါ၊ ရုပ် နာမ် ကလွဲ၍ သူ ငါ ကျား မ
စသည့် ခေါ်စရာ လုံးဝမရှိ။ ပရမတ်ဖြစ်သော ရုပ် နာမ် ၂-ပါး
အပေါင်းအစုကိုသာ ပညတ်အားဖြင့်၊ သူ ငါ စသည့် ခေါ်ဆိုကြရ
လေသည်။ အဟုတ် သူ ငါ စသည်ရှိ၍ ခေါ်ဆိုသည် မဟုတ်ဟု
သိပါလေ။ ။

ပညတ် ပရမတ်။

သူ ငါ ကျား မ စသည်ဖြင့် ခေါ်ဆိုကြသော အမည် နာမည်
ဟူသမျှကို၊ ပညတ်-ပညတ်-ပညတ်။ အဟုတ်မရှိ၊ ခေါ်ရုံသာရှိ၏ဟု
မှတ်ထား။ အဟုတ်ရှိ တကယ်ရှိ အမှန်ရှိ ရုပ် နာမ် ကို၊ ပရမတ်-
ပရမတ်-ပရမတ်။ ဟု မှတ်ထား။ ဤလို ပညတ်၊ ပရမတ် ကွဲသော
အခါ၊ ရုပ်နာမ်တို့၏ ဖြစ်ကြောင်းကို ရှုလေဦး။

ရုပ် နာမ် တို့၏ ဖြစ်ကြောင်း။

ထိုရုပ်နာမ်မှာ၊ လွန်ခဲ့သောဘဝက၊ အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊
ကံ၊ ယခု ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ အာဟာရ၊ ဤအကြောင်း ငါးပါးကြောင့်
သာ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ပိဿနိုး မြဟွာ ထာဝရဘုရား စသည်
ဖန်ဆင်း၍ ဖြစ်သည် မဟုတ်ဟု သန္တုဋ္ဌာန် ချမှတ်ပါလေ။
သို့ကြောင့်၊ အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ကံ၊ အာဟာရ၊ ဤငါးပါးကို
အကြောင်းတရား အကြောင်းဟု မှတ်။ ရုပ်နာမ်ကိုကား။ ထိုငါးပါး
ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော၊ အကျိုးတရား ဟု မှတ်ပါလေ။ ။

လက္ခဏာရေး သုံးပါး။

အဆိုပါအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်သော၊ အကျိုးတရား ရုပ်နာမ်တို့
သည်၊ ပဋိသန္ဓေမှ ခုတ်ကျအောင် မျက်စိတစ်မှိတ် လျှပ်တစ်ပြက်

(ဒုတိယအကြိမ်)

ခန့်မျှ နှားရပ်ခြင်း မရှိ။ ဥပါဒိဋ္ဌတင် အစဉ်မပြတ်၊ စပ်ကာ စပ်
 ကာ၊ ထပ်ကာထပ်ကာ၊ ရေအယာဉ်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဆီမီးလျှော်
 ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဖြစ်၍ဖြစ်၍ ပျက်ကြလေသောကြောင့်၊ အမြဲ
 မရှိသော အချက်ကို အနိစ္စ၊ ဤလို ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်း အလျှင်းမပြတ်
 နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ချမ်းသာမရ၊ ဆင်းရဲလှသောအချက်ကို ဒုက္ခ။
 ဖြစ်ပေါ်လာပြီးသော ရုပ်တရား နာမ်တရားတို့ကို တင်ဖန် မချုပ်
 မပျောက် မပျက်မစီးစေရန်၊ မည်သူ တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ အစိုးမရ
 အလိုသို့ မလိုက်စေနိုင် မိမိအကြိုက်သို့ မပါစေနိုင်သော အချက်ကို
 အနတ္တဟု လက္ခဏာရေး သုံးပါးသို့ တင်၍ ဖြစ်ဖန်များစွာ အခါခါ
 ဆင်ခြင်ပွားများသည်ကိုပင်၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းသည်ဟု
 ဆိုရသည်သာမက၊ နိဗ္ဗေဒ ဘဂိယ သီလ အစစ်ကြီးလည်း ဖြစ်
 သေး၏ဟု မှတ်ပါလေ။ ထိုကြောင့် -- မိမိခန္ဓာ၌၊ ဥာဏ်စိုက်၍၊
 မမြဲမှု ဆင်းရဲမှု အစိုးမရမှု အနိစ္စမျိုး ဒုက္ခမျိုး အနတ္တမျိုး လှလှ
 ထပ်အောင် ခန္ဓာအတွင်းသို့ လက္ခဏာဥာဏ် သွင်းပေးပါလေ။ ။

ပေါလောကြီး။

အဆိုပါ ရုပ်နာမ်တို့၏ ပဋိသန္ဓေမှ စုတိကျအောင်၊ တစ်ဘဝ
 လုံး တအုံးအုံးဖြစ်၍ တဖြုန်းဖြုန်း ပျက် ကြလေသော ကြောင့်၊
 ကောင်းကင်၌ လျှပ်မြှိုက်သကဲ့သို့၊ လျှင်စွာလျှင်စွာ ဖြစ်၍၊ လျှင်စွာ
 လျှင်စွာ ပျက်လေပျောက်လေ ချုပ်လေသဖြင့်၊ အကြောင်းညီညွတ်
 မှုကို စွဲ၍၊ ဖြစ်ပြီးလျှင်၊ ဖြစ်တိုင်းမတည့်၊ ပျက်စီးလေသော အနိစ္စ
 အချက်၊ ဆင်းရဲနှိပ်စက်တတ်သော ဒုက္ခအချက်။ အစိုးမရ အလိုသို့
 မလိုက် အကြိုက်သို့မပါ တတ်သော အနတ္တအချက်တို့ကို၊ ပေါလော
 ကြီး ဖွားဖွားကြီး မထင် ထင်အောင်၊ မမြင် မြင်အောင် ဆင်ခြင်
 နှလုံးသွင်းပြီးလျှင်၊ အောက်ပါအတိုင်း စီးဖြန်းပါလေ။ ။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ရုပ် နှာမ် ၂ ပါးကို လက္ခဏာရေးတင်ပုံ။

၁။ ။ နှာမံ အနိစ္စံ၊ နှာမံ ဒုက္ခံ၊ နှာမံ အနတ္တာ။
ဤလို ကြိမ်ဖန်များစွာ စီးဖြန်းပါလေ။ ။ (ဤကား နှာမ်သက်
သက်)

၂။ ။ ရူပံ အနိစ္စံ၊ ရူပံ ဒုက္ခံ၊ ရူပံ အနတ္တာ။
ဤလို ကြိမ်ဖန်များစွာ စီးဖြန်းလေ။ ။ (ဤကား ရုပ်သက်သက်)

၃။ ။ နာမရူပံ အနိစ္စံ၊ နာမရူပံ ဒုက္ခံ၊ နာမရူပံ အနတ္တာ။
ဤလို ကြိမ်ဖန်များစွာ စီးဖြန်းလေ။ ။ (ဤကား နှာမ်ရုပ် ၂-ပါး)
(အကျယ်ကိုလိုက-ပဋိပတ္တိက္ကမ မှာ ကြည့်)

ခန္ဓာ ငါးပါး။

ခန္ဓာငါးပါး ဆိုသည်မှာ။ အထူးမဟုတ်၊ အဆိုပါ ရုပ် နှာမ်
၂-ပါးကို ငါးပုံ ခွဲသည်ကို။ ခန္ဓာငါးပါး ဆိုသည်မှာ။ ခွဲ ပုံ ကို
အောက်၌ သိလေ။

ငါးပုံခွဲ။

ရုပ်ကို ရူပက္ခန္ဓာ ဟု တစ်ပုံခွဲလေ။
နှာမ်ကို ဝေဒနာ သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဏ် ဟု လေးပုံခွဲလေ။
(၂-ပါးပေါင်း ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ်၏)

- ၁။ ရူပက္ခန္ဓာ တစ်ပါး။
- ၂။ ဝေဒနက္ခန္ဓာ တစ်ပါး။
- ၃။ သညက္ခန္ဓာ တစ်ပါး။
- ၄။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ တစ်ပါး။
- ၅။ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ တစ်ပါး။

ဤ ခန္ဓာငါးပါးကိုပင်၊ ပညတ်အားဖြင့်၊ လူ ယောက်ျား မိန်းမ
အောင်ဖြူ မမဲ့ စသည် ဆိုရသည်။ ဆိုတိုင်း ဇာကယ် မှတ်ထင်မနေ

(ဒုတိယအကြိမ်)

နှင့်၊ ဒိဋ္ဌိဖြစ်တတ်သည်။ အဆိုပါ ခန္ဓာငါးပါးကို နတ်ပယ်ထားပါလျှင် လူ ကျား မ မောင်ဖြူ မမဲ လို့ ခေါ်စရာ မရှိတော့ပြီ။ ဤခန္ဓာငါးပါး အပေါင်းစုကိုသာ ပညတ်အားဖြင့် သူ ငါ စသည် ဆိုရသည်ဟု သိလေ။ ။

မှတ်ချက်များ

- ၁။ ရုပ် ၂၀-ခုကို ရူပက္ခန္ဓာဆိုသည်မှတ်။
- ၂။ ဝေဒနာစေတသိက်ကို ဝေဒနက္ခန္ဓာဆိုသည်မှတ်။
- ၃။ သညာစေတသိက်ကို သညက္ခန္ဓာဆိုသည်မှတ်။
- ၄။ ဝေဒနာသညာမှ ကြွင်းသော စေတသိက် ၅၀-ကို သင်္ခါရက္ခန္ဓာမှတ်။
- ၅။ စိတ်တစ်ခု ယုတ် ၉၀-ကို ဝိညာဏက္ခန္ဓာ ဆိုသည်မှတ်။

စိတ်စေတသိက် ရုပ်

ဤခန္ဓာငါးပါးလည်း အထူးမဟုတ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို ချန်လှပ်၍ လောကီစိတ် စေတသိက် ရုပ်၊ ပရမတ် ၃-ပါးပင် ဖြစ်သည်ဟု မှတ်။

သူ ငါ မရှိ

ပညတ် မျက်စိနှင့်ကြည့်လျှင်၊ သူ ငါ စသည်သည် အဟုတ်ရှိသလို ထင်ရသော်လည်း၊ ပရမတ်မျက်စိနှင့် ကြည့်သောအခါ၊ သူ ငါ စသည် အဟုတ်မရှိတော့ဘဲ၊ အဆိုပါ ခန္ဓာငါးပါး ပရမတ္ထတရားကိုသာ မြင်ရကြောင်း။ အနည်းငယ် ထင်ရှားစေဦးအံ့။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ပရမတ်သာ ဟုတ်၏

အဆိုပါ ခန္ဓာငါးပါးတို့တွင်၊ ရူပက္ခန္ဓာ လည်း သူ ငါစသည် မဟုတ်။ ရုပ် ၂၀-ပါး၊ ပရမတ္ထတရား၊ ချမ်းပူစသော အကြောင်း နှင့် ပေါင်းဆုံမိသောအခါ ဖောက်ပြန်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော၊ ရုပ် ပရမတ်သာ ဟုတ်၏။ ။

ဝေဒနက္ခန္ဓာလည်း သူ ငါ စသည် မဟုတ်၊ အာရုံ၏ အရသာကို တာဝန်ယူ၍၊ ခံစားစရာ ရှိသမျှကို ခံစားခြင်း လက္ခဏာရှိသော ဝေဒနာ ပရမတ်သာ ဟုတ်၏။ ။

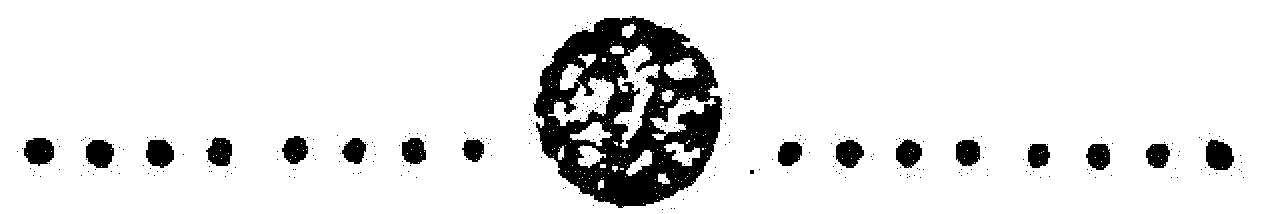
သညက္ခန္ဓာလည်း၊ သူ ငါ စသည်မဟုတ်၊ အာရုံ၏ သဘောကို တာဝန်ယူ၍ မှတ်စရာရှိသမျှကို မှတ်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော သညာ ပရမတ်သာ ဟုတ်၏။ ။

သင်္ခါရက္ခန္ဓာလည်း၊ သူ ငါ စသည်မဟုတ်၊ လှုံ့ဆော် တိုက်တွန်း ပြုပြင်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော သင်္ခါရ ပရမတ်သာ ဟုတ်၏။ ။

ဝိညာဏက္ခန္ဓာလည်း၊ သူ ငါ စသည်မဟုတ်၊ ကောင်းသို့ ဆိုးသို့၊ သို့စရာရှိသမျှကို တာဝန်ယူ၍ သိခြင်းလက္ခဏာရှိသော အသိဝိညာဏ် ပရမတ်သာ ဟုတ်၏။ ။

ပရမတ်ကိုသာ

ဤခန္ဓာငါးပါးကိုလွတ်၍လည်း၊ သူ ငါ ကျား မ စသည် ခေါ်ဆို စရာ လုံးဝမရှိ။ သို့ကြောင့် ခန္ဓာ ငါးပါး ပရမတ္ထ တရားအပေါင်း စုံကြီးကိုသာ၊ ပညတ်အားဖြင့်၊ သူ ငါ ဆိုကြရသည်။ အဟုတ်ရှိ၍ ဆိုသည် မဟုတ်ဟု ပညတ်မြင် ပညတ်သိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အမှားသို့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ကို ခွာ၍၊ ပရမတ်မြင် ပရမတ်သိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ အမှန် သိသို့ပေါက်အောင် ရောက်အောင် သိပါလေ။ သို့မှ လူဖြစ်ကျိုး နပ်မည်။ ။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ခန္ဓာငါးပါးကို လက္ခဏာရေးတင်၍ ဆင်ခြင်ပုံ

- ၁။ ။ ရူပံ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အနိစ္စံ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခံ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေန။ ။
- ၂။ ။ ဝေဒနာ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အနိစ္စံ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခံ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေန။ ။
- ၃။ ။ သညာ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အနိစ္စံ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခံ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေန။ ။
- ၄။ ။ သင်္ခါရာ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အနိစ္စံ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခံ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေန။ ။
- ၅။ ။ ဝိညာဏံ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အနိစ္စံ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခံ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေန။ ။

နမူနာမျှ အနက်ပြု

အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် သုံးတန် သော ဘဝတို့၌ ဖြစ်သော။ ရူပံ၊ ရူပက္ခန္ဓာ သည်။ ဝါရုပ်စု ရုပ်ပုံ သည်။ ခယဋ္ဌေန၊ ဘွားခနဲဖြစ် မြုတ်ကနဲချုပ် နုတ်တုတ်ကုန်ပျောက် တတ်သော သဘောကြောင့်၊ အနိစ္စံ၊ ဖြစ်ပြီး၍ မရှိ ပျောက်လေ တိ၍ မမြို့သောကြောင့် အနိစ္စမည်၏။ ဘယဋ္ဌေန၊ ဖြစ်ခြင်း ပျက် ခြင်း အလျင်းမမြုတ် နှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍ နှစ်သက်သာရာဘွယ် လုံးဝမရှိ။ ကြောက်ဖွယ်၊ လန့်ဖွယ် ဘေးအတိသာ ဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ချမ်းသာမရ ဆင်းရဲလှ၍ ဒုက္ခမည်၏။ အသာရကဋ္ဌေန၊ မြို့သောအနှစ် ချမ်းသာသော အနှစ် အစိုးရသော အနှစ် တင့်တယ်သောအနှစ်မှ လုံးဝမရှိသော သဘောကြောင့်၊ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ၊ မိမိအလိုသို့ အနည်းငယ်မျှမလိုက်၊ မိမိအကြိုက် သို့ အနည်းငယ်မျှ မပါတတ်သော သဘောကြောင့် အနတ္တမည်၏။
(ကျန်ခန္ဓာများအတွက် အနက်လွယ်ပြီ။)

(ဒုတိယအကြိမ်)

တစ်နည်း။ ။ဇေဏ ဝိဇ္ဇာပမံ ရူပံ ဝေဒနာ ပုပ္ဖုဠာပမာ၊
မရိစိပမာသညာ၊ သင်္ခါရာကမလူပမာ၊ မာယုပမဉ္စ ဝိညာဏံ
ဒေသိတာ ဒိစ္စ ဗန္ဓုနာ။ ။

ဆိုတဲ့ သမ္မောနှင့် အညီ ရုပ်က ရေမြှုပ်နှင့် တူသတဲ့၊ ဝေဒနာက
ရေပွက်နှင့် တူသတဲ့။ သညာက တံလျှပ်နှင့် တူသတဲ့၊ သင်္ခါရာက
ငှက်ပျောတုံးနှင့် တူသတဲ့၊ ဝိညာဏက မျက်လှည့်သမားနှင့်
တူသတဲ့။ ဤလို တုံ့ပုံပမာ ငါးမျိုးကို မှတ်သားပြီးလျှင် လက္ခဏာ
ရေးတင်၍ ဆင်ခြင်ရန် ဆောင်ပုဒ်များ။ ။

- ၁။ ။ ရူပံ ဤရုပ် ရေမြှုပ်ပမာ၊ အနိစ္စပဲ မလွဲမှန်စွာ။
မကင်းဘဲမို့ ဆင်းရဲဒုက္ခာ၊ အနတ္တ မှတ်ကြကေန်သာ။ ။
- ၂။ ။ ဝေဒနာစက် ရေပွက်ပမာ၊ အနိစ္စပဲ မလွဲမှန်စွာ။
မကင်းဘဲမို့ ဆင်းရဲဒုက္ခာ၊ အနတ္တ မှတ်ကြကေန်သာ။ ။
- ၃။ ။ သညာနာမ်ဘေတ် တံလျှပ်ပမာ၊ အနိစ္စပဲ မလွဲမှန်စွာ။
မကင်းဘဲမို့ ဆင်းရဲဒုက္ခာ၊ အနတ္တ မှတ်ကြကေန်သာ။ ။
- ၄။ ။ သင်္ခါရက္ခော ငှက်ပျောပမာ၊ အနိစ္စပဲ မလွဲမှန်စွာ။ ။
မကင်းဘဲမို့ ဆင်းရဲဒုက္ခာ၊ အနတ္တ မှတ်ကြကေန်သာ။ ။
- ၅။ ။ ဝိညာဏလက်ဝှေ့ မျက်လှည့်ပမာ၊ အနိစ္စပဲ မလွဲမှန်စွာ
မကင်းဘဲမို့ ဆင်းရဲဒုက္ခာ၊ အနတ္တ မှတ်ကြကေန်သာ။ ။

ဒွါရခြောက်ပါး ရှုစားရန်

တစ်နည်း။ ။ စက္ခုဉ္စပဋိစ္စ ရူပေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ စက္ခုဝိညာဏံ
တံအနိစ္စံ ဒုက္ခာ အနတ္တာ။ ဆိုသည်နှင့် အညီ
မျက်စိနှင့် အဆင်းပေါင်းဆုံမိကြတဲ့ အခါ၊ မြင်သိမှု စက္ခုဝိညာဏ်
ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ထိုအခါ မြင်တတ်သော သူ ငါကား ထင်ရှား
မရှိ၊ နာမ်ရုပ်ဖြစ်ပျက်တို့သာ ဟူရှု။

(ဒုတိယအကြိမ်)

- ၁။ ။ မျက်စိအဆင်း၊ ခေါင်းမိခြင်းကြောင့်၊ မြင်မှုတံတံ ဖြစ်ပေါ်ပြန် ကေန် ငါမဟုတ် နာမ်နှင့် ရုပ်၊ မုချ ဖြစ်ပျက်ရှူ။
- ၂။ ။ နား သံနှစ်ခု ပေါင်းဆုံမှုကြောင့် ကြားမှုတံတံ ဖြစ်ပေါ်ပြန် ကေန် ငါမဟုတ်၊ နာမ်နှင့်ရုပ်၊ မုချ ဖြစ်ပျက်ရှူ။
- ၃။ ။ နှာနံ၊ နှစ်ခု ပေါင်းဆုံမှုကြောင့် နံမှုတံတံ ဖြစ်ပေါ်ပြန် ကေန် ငါမဟုတ်၊ နာမ်နှင့် ရုပ်၊ မုချ ဖြစ်ပျက်ရှူ။
- ၄။ ။ လျှာ ရသ နှစ်ခု ပေါင်းဆုံမှုကြောင့် စားမှုတံတံ ဖြစ်ပေါ်ပြန် ကေန် ငါ မဟုတ်၊ နာမ် နှင့် ရုပ်၊ မုချ ဖြစ်ပျက်ရှူ။
- ၅။ ။ ကိုယ်တွေ နှစ်ခု ပေါင်းဆုံမှုကြောင့် ထိမှုတံတံ ဖြစ်ပေါ်ပြန် ကေန် ငါမဟုတ်၊ နာမ်နှင့် ရုပ်၊ မုချ ဖြစ်ပျက်ရှူ။
- ၆။ ။ ဓ-မ နှစ်ခု ပေါင်းဆုံမှုကြောင့်၊ သိမှုတံတံ ဖြစ်ပေါ်ပြန် ကေန် ငါမဟုတ်၊ နာမ် နှင့် ရုပ်၊ မုချ ဖြစ်ပျက်ရှူ။

တစ်နည်း စီးဖြန်းပုံ

- ၁။ ။ ရှုပ် အနိစ္စံ၊ ရှုပ် ဒုက္ခံ၊ ရှုပ် အနတ္တာ။
- ၂။ ။ ဝေဒနာအနိစ္စာ ဝေဒနာဒုက္ခာ ဝေဒနာအနတ္တာ။
- ၃။ ။ သညာ အနိစ္စာ၊ သညာ ဒုက္ခာ သညာ အနတ္တာ။
- ၄။ ။ သင်္ခါရာ အနိစ္စာ သင်္ခါရာဒုက္ခာ သင်္ခါရာအနတ္တာ။
- ၅။ ။ ဝိညာဏံအနိစ္စံ ဝိညာဏံဒုက္ခံ ဝိညာဏံအနတ္တာ။

တစ်နည်းစီးဖြန်းပုံ

ပဉ္စက္ခန္ဓာ အနိစ္စာ ပဉ္စက္ခန္ဓာ ဒုက္ခာ ပဉ္စက္ခန္ဓာ အနတ္တာ။

(ဒုတိယအကြိမ်)

၃။ အမေး၌

ဥပေါသထံဝုစ္စတိ အဠာရိသမန္ဓာဂတံ သဗ္ဗဒိဝဿေသု
ရက္ခိတဗ္ဗသီလံ။ ။

အဠာရိသမန္ဓာဂတံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သဗ္ဗဒိဝဿေသု၊
ဘယ်နေ့ ဘယ်ရက်တို့၌သာ ဥပုသ်စောင့်ကောင်း၏။ ဘယ်နေ့
ဘယ်ရက်တို့၌ ဥပုသ်မစောင့်ကောင်းဟု၊ ပါဠိ အဠာကထာဒီကာ
တို့၌ အမိန့်အဆို အလာမရှိ ခပ်သိမ်းသော နေ့ ရက်တို့၌၊ ရက္ခိတဗ္ဗ
သီလံ၊ စောင့်ထိန်းအပ်သော သီလကို၊ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်သို့လ
ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

ဤလို သုတ်မဟာဝါ ဝိ - ကာ စသည်တို့၌ လာသောကြောင့်၊
ဥပုသ် မစောင့်ကောင်းသော နေ့ ရက် ဟူ၍မရှိ၊ သဒ္ဓါစေတနာရှိ၍
စောင့်လိုပါလျှင် မည်သည့် နေ့ ရက်မဆို အခါခပ်သိမ်း၊ စောင့်သင့်
စောင့်ထိုက် စောင့်ကောင်း၏ဟု တစ်ထစ်ချ လျှောက်စားထစ် မှတ်
ပါလေ။ ။

စောင့်ကောင်းပါ၏

ဥပုသ် သီလသဘမဟုတ်၊ မည်သည့် သီလမျိုးမဆို၊ စောင့်ထိန်းလို
လျှင်၊ စောင့်ကောင်းပါ၏။ ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုတဲ့နေရာမှာ မြေခံ
ပြဿဒါး ဝါရမိတ္တု၊ ရွေးနေရန်မလိုသလို၊ ဥပုသ်စောင့်တဲ့ ရက်ကို
လည်း ရွေးနေရန်မလို၊ သို့ရာတွင် ရွေးလူများ သတ်မှတ်ထားကြ
သော ရက်၌သာ အစောင့်များကြ၍၊ နောက်လူများက အခြား
တစ်ပါးသော နေ့များ၌ မစောင့်ကောင်းဟု မှတ်ထင်ခြင်းမျှသာ ဖြစ်
သည်ဟု မှတ်လေ။ ။

(ဒုတိယအကြိမ်)

၄။ အမေး၌

ရှေးက ပြဆိုခဲ့ပြီးသော နည်းအတိုင်း၊ ဥပုသ်သီလင်္ဂ ခံယူပြီးလျှင် သမထ ဝိပဿနာတရား အစားစားတို့တွင်၊ တစ်ပါးပါးကိုမျှ အား ထုတ်ခြင်းမရှိ၊ လက္ခဏာရေးသုံးပါးနှင့်လည်း လုံးဝ မယှဉ်၊ စပ်မိ စပ်ရာ တိရစ္ဆာန်ကထာ ခြစ်ထိုက်သောစကားတို့ကိုသာ၊ တဟား ဟားရယ်မော၍၊ တသောသော ဆူညံကာ၊ ဥပုသ်နေ့အခါကို ကုန် လွန်စေသော ဥပုသ်မျိုးကို၊ အကျိုးရနည်းသည်ဟု ဆိုရပေလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ် အဓိယဥပုသ်မျိုး ဖြစ်အောင် စောင့်ထိန်းသော ဥပုသ်ကို၊ ကြီးကျယ် ပြန်ပွား အကျိုးများသည်ဟု၊ ဆိုထိုက်သည်ကို၊ နောက်က ဆိုခဲ့ပြီးသော စကားရပ်များကို ထောက်ထား တဖန် စမြို့ပြန်လိုက် လျှင်၊ အမှန်ကို သိသင့်လောက်ပါပြီ။ ။

၅။ အမေး၌

၅-နံပါတ်အမေး၌ ဥပုသ်စောင့်ရသော အကျိုး အဘယ်မျှရ သနည်းဟု မေးသည်မှာ၊ ဘယ်မျှလောက်ရသည်ဟု ကုန်စင်အောင် ဟောပြောနိုင်သူ ယခုအခါ မရှိတော့ပြီ။ ဘုရားမှ တစ်ပါး မည်သူမှ ဟောပြောနိုင်မည် မဟုတ်၍၊ နောင်မေတ္တယျဘုရားပွင့်မှသာ၊ မေး လျှောက်ဦးရန် ညာဏ်ပေးရုံသာ တတ်နိုင်ပါတော့သည်။ ။

အမြွက်မျှ

ဤဥပုသ်စောင့် လက်စွဲ ကျမ်းငယ်ကလေးသည်၊ လက်စွဲနိုင်ရန် အကျဉ်းအမြွက်မျှသာ ပြဆိုလိုက်ပါအံ့။ ။

(ဒုတိယအကြိမ်)

(၁) ဘုရားမှ တစ်ပါးမရှိ

သာသနော ကုလပုတ္တကံ၊ ပတိဋ္ဌာ နတ္ထိ ယံဝိနာ၊
အာနိသံသ ပရိစ္ဆေဒံ၊ တဿ သီလဿ ကောဝဒေ။
(ဝိသုဒ္ဓိ^၀မဂ်-သီလနိဒ္ဒေသ။)

ဘာသာပြန်

ဘုရားသာသနာတော်ကြီးနှင့်၊ လက်ဝင်း ပက်ပင်း ရင်ဆိုင် တွေ့
ကြုံကြရသော၊ အမျိုးကောင်းသား၊ အမျိုးကောင်းသမီးတို့အား၊
အကြင်သူတော်ကောင်းတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော သီလသည် ရှိ၏။
ထိုသီလကို ဖယ်ထား၍။ အခြားတစ်ပါး ကိုးကွယ် အားထားရာ မရှိ
တော့ပြီ။ ထိုသီလ၏ အကျိုးရင်း အကျိုးကြွင်းကို ဘုရားမှတစ်ပါး
ကုန်စင်အောင် ပော့ပြောနိုင်သူ မရှိတော့ပြီ ဟူလို။ ။

(၂) သီလနှင့်တူသော နံ့သာမရှိ

သီလဂန္ဓ သမော ဂန္ဓော၊ ကုတော နာမ ဘဝိဿတိ၊
ယောသမံ အနုဂါတေစ၊ ပဋိဝါဟေစ ဝါယတိ။ ။
(၎င်းဝိသုဒ္ဓိ^၀)

ဘာသာပြန်

လောက၌ စန္ဒကူး စသော၊ အနှစ်နံ့ အခေါက် အရွက် အပွင့်နံ့၊
ချေမွှေး စသော အချေနံ့တို့သည်၊ သင်းကြိုင်မွှေးထု လှ၏ဟု ဆိုရ
သော်လည်း၊ လေအောက်ကိုသာ အနည်းငယ် မွှေးကြိုင်နိုင်၏။
လေအထက်ကိုမူကား မြို့ဆံ တစ်ခြမ်းမျှ မမွှေးနိုင်ချေ၊ သီလရှိသော
သူ၏၊ သီလတည်း ဟူသော အနံ့သည်ကား၊ လေကြေ လေညာ
မရွေး အကုန်လုံး မွှေးနိုင်၍၊ သီလနှင့် တူသော၊ ပန်းနံ့သာ မည်
သည်မရှိ ဟူလို။ ။

(ဒုတိယအကြိမ်)

(၃) နိဗ္ဗာန်သို့ဝင်ရန် သီလနှင့်တူသော တံခါးမရှိဘူးတဲ့
 သဂ္ဂါရောဟနသော ပါနံ၊ အညံ သီလသမံ ကုတော။
 ဒွါရံ ဝါပန နိဗ္ဗာန၊ နဂရဿ ပဝေသနေ။ ။
 (၎င်းဝိသုဒ္ဓိ)

ဘာသာပြန်

ရူပါရုံ စသော ကောင်းကျိုး ချမ်းသာ မင်္ဂလာတို့၏ ပေါင်းရာ
 စုဝေးရာ တည်ရာဖြစ်သော၊ နတ်ပြည်သို့ တက်ရာ စောင်းတန်း
 လှေခါး၊ ဒုက္ခ ခပ်သိမ်း ချုပ်မြိတ်ငြိမ်းတဲ့ ဇာတ်သိမ်းရာမှန် ပြည်
 နိဗ္ဗာန်သို့ ဝင်ရာတံခါး၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် နတ်ပြည်သို့တက်တဲ့အခါ၊
 နိဗ္ဗာန်သို့ ဝင်တဲ့အခါ၊ သီလဟူသော စောင်းတန်းကောင်း သီလနှင့်
 တူသော တံခါးကောင်း မရှိပြီ ဟူလို။ ။

(၄) သီလနှင့်တူတာ မရှိ

သီလာလင်္ကာရသမော အလင်္ကာရောနတ္ထိ၊ သီလဂန္ဓသမော
 ဂန္ဓော နတ္ထိ၊ သီလသမံ ကိလေသမလဝိသောဓနံ နတ္ထိ။
 သီလသမံ ပရိဋ္ဌာဟ ဂူပသမံ နတ္ထိ၊ သီလသမံ ကိတ္တိ
 ဇနာနံနတ္ထိ။ ။ (ဗုဒ္ဓဝင် အဋ္ဌကထာ)

ဘာသာပြန်

သီလနှင့် တူသော အဝတ်တန်ဆာ၊ ပန်းနံ့သာ။ ကိလေသ
 ညစ်ကြေးကို ဆေးလျော်ရာ၊ ပူပန်ခြင်းကို ငြိမ်းအေးစရာ၊ ဟိုးလေး
 တကျော် နှာမည်ပေါ်အောင် ကျော်ကြားစရာ မရှိ ဟူလို။ ။

(၅) အမြတ်ဆုံးတဲ့

သီလံဟိ သံသာရ မုပဂတဿ တာဏဉ္စ လေဏဉ္စ
 ပရာယနဉ္စ၊ ဟောတိ၊ သီလမေဝ သေယျော။ ။
 (ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ)

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဘာသာပြန်

အဝိဇ္ဇာနှင့် တဏှာသဟဲ မပြတ်စဲနိုင်ကြသေးတဲ့ (၃၁) ခွင် သံသာပြင်၌၊ ကျင်လည်ကြရသော သတ္တဝါအပေါင်းအား၊ သီလ သာလျှင်၊ မိမိကို အပေါ်ယံသို့ မလားရအောင် စောင့်ရှောက်တတ်၍၊ ပုံးအောင်းရာ၊ လည်းလျောင်းရာ၊ မှီခိုအားထားရာ အစစ်ကြီး ဖြစ်၍၊ အမြတ်ဆုံး တရားကြီးပေတည်း ဟူလို။ ။

ဥပုသ်အကျိုး ၉၁ ကမ္ဘာ အပေါ်ယံမလားရ

ဧကနုပုတောကဗွေ၊ ယံကမ္မ မကရိံ တဒါ။
ဒုဂ္ဂတိံ နာဘိ ဇာနာမိ၊ ဥပေါသထသိဒံ ဖလံ။ ။
(အပါဒါနိဝါဠိတော်)

သိကြား မိဖုရား ၆၄၃ ကြိမ်
စကြာဝတေးမိဖုရား ၆၃ ကြိမ်

လွန်ခဲ့ပြီးသော ၉၁ ကမ္ဘာထက်က၊ ဗန္ဓုမတီပြည်တွင်၊ ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ ဗန္ဓုမ မင်းကြီးသည်၊ မင်း စည်းစိမ်ကိုပယ်၍၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဥပုသ် သီလကို၊ မိမိနှင့် တကွ တိုင်းသူပြည်သား လူအများတို့ကိုလည်း ဆောက်တည် စေ၍။ နံနက်အခါ အထူးထူးသော လှူဖွယ်ငတ္ထုတို့ကို ပေးလှူ၍။ ညနေချမ်းအံခါ၊ တရားတော်ကို နာ၍နေလေသတည်း။ ထိုအခါ အိုးထိန်းသည်၏ ကျွန်မတစ်ယောက်သည်၊ မင်းနှင့်တကွ ပြည်သူ ပြည်သားတို့ ဥပုသ်ဆောက်တည်ကြသည်ကို မြင်လေလျှင်၊ တိုင်းသူ ပြည်သားနှင့် တကွ ရေမြေသနင်း ပြည့်ရှင်မင်းသော်မှ မင်းချမ်းသာ ကို စွန့်ပယ်၍၊ ဥပုသ်စောင့်သေး၏။ ငါမူကား သူတစ်ပါး၏

(ဒုတိယအကြိမ်)

အစေခံ ဆင်းရဲသော ကျွန်မဖြစ်လျက်၊ အဘယ်ကြောင့် ဥပုသ် မစောင့်နိုင်ဘဲ ရှိရအံ့နည်းဟု ကြံ၍ ဥပုသ်သီလကို ဆောက်တည် လေ၏။ ထိုကျွန်မသည် အသက်အတိုင်းနေ၍ စုတေ သေယွန် သောအခါ။ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ ဖြစ်၍၊ အမြင့် တစ်ယူဇနာ ရှိသော ဗိမာန်ကြီး၌ နတ်သမီး တစ်သိန်းခြံရံ၍ ကြီးကျယ်သော နတ်ချမ်းသာကို ခံစား စံစားရလေသတည်း။ ။

ငါတို့ဘုရားလက်ထက် ရဟန္တာမ ဖြစ်

ဤသို့လျှင်၊ ထို အိုးထိန်းသည် ကျွန်မ နတ်သမီးသည် ၉၁-ကမ္ဘာ တို့ ပတ်လုံး၊ အပါယ်လေးပါးသို့ မလားမကပ်ရဘဲ၊ သိကြား မိဖုရား ၆၄-ကြိမ် စကြာဝတေးမင်း ၆၃ ကြိမ် ဖြစ်ရ၍။ လူ့ရပ်နတ်ထံ ကျင်လည်ရာ ဘဝတို့၌ ရှေ့အဆင်းနှင့်တူသော ကိုယ်အဆင်း ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ချမ်းသာကြွယ်ဝသော အမျိုးတို့၌သာ ဖြစ်ရ၍ ဆင်ယာဥ မြင်းယာဥ ရထားယာဥ၊ ရွှေခွက် ငွေခွက် ဖလံခွက် ပတ္တမြားခွက် ပိုးပုဆိုး ကမ္မလာပုဆိုး၊ အဖိုးများစွာ ထိုက်တန်သော ဝတ္ထုပစ္စည်း တို့ကိုသာ၊ သုံးဆောင်ရလေသတည်း။ ။

ဤသို့ အတိုင်းမသိ များစွာသော လူချမ်းသာ နတ်ချမ်းသာတို့ ကို ခံစားပြီးသောအဆုံး၌၊ ငါတို့ ဘုရား လက်ထက် သာဝတ္ထုမြို့၌ ချမ်းသာကြွယ်ဝသော သူဌေးသမီးဖြစ်လာ၍၊ ဥတ္တမာ အမည်ဖြင့် ဂူ နှစ်အရွယ်တွင်၊ ဘိက္ခုနီမ ပြုလုပ်ပြီးလျှင်၊ ဝိပဿနာတရားကို အားထုတ်လေရာ၊ ၁၅-ရက်မတိုင်မီပင်။ အဘိညာဏ် ၆-ပါး၊ ပဋိသမ္ဘဝဒါ ၄-ပါးနှင့် တံကွ ရဟန္တာမ အဖြစ်သို့ရောက်၍ ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံရလေသတည်း။ ။

(ဤဝတ္ထုသွားမျိုး များစွာလာ၏။)

(ဒုတိယအကြိမ်)

ညဉ့်ထက်ဝက် ဥပုသ်စောင့်ရသော အကျိုး
ပရောဟိတ်ဝတ္ထု

လွန်လေပြီးသော ရှေးအခါ၊ ဗာရာဏသီမင်း၏ ပရောဟိတ် အမတ်သည်၊ ကံစိုးစား၍၊ နေ့အခါ တရားဆုံးဖြတ်ပြီးလျှင်၊ ညဉ့် အခါမှ၊ ဥပုသ်သီလကို ဆောက်တည်၏။ တစ်နေ့သ၌၊ ဥပုသ် ဆောက်တည်သော မိန်းမတစ်ယောက်ကို မြင်၍၊ သရက်သီးကို လည်း ပေးလှူလေ၏။ ထိုပုရောဟိတ်သည်၊ ညဉ့်ထက်ဝက် စောင့် အပ်သော ဥပုသ်။ ဥပုသ်သုံးသော မိန်းမအား သရက်သီးပေးလှူရ သော ဒါန၊ ဤမျှသော ကောင်းမှုကိုပြု၍၊ စုတေ သေလွန်သည် ရှိသော်၊ ဟိမဝန္တာ ဂင်္ဂါမြစ်အနီး၊ သရက်ဥယျာဉ်ကြီးဝယ်၊ ရွှေ ဗိမာန်ကြီး၌။ နတ်သမီး တစ်သောင်း ခြောက်ထောင် ခြံရံလျက်၊ ဝေမာနိကနတ် ဖြစ်လေ၏။ ထိုနတ်သည်၊ ညအခါ၌၊ များစွာသော နတ်စည်းစိမ်ကို ခံစားရ၍၊ နေ့အာရုဏ်တက်လျှင်၊ သရက်ဥယျာဉ် သို့ ဝင်ရသော ခဏ၌၊ နတ်အသွင်ကွယ်ပျောက်၍၊ ချင်းချင်းနီလျက်၊ ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်သော ပေါက်ပင်ကြီးကဲ့သို့၊ တစ်ကိုယ်လုံး မီးလျှံ ပြောင်ပြောင် တောက်လောင်လျက်၊ အတောင်ရှစ်ဆယ် မြင့်သော ထန်းပင်ကြီးပမာ ပြိတ္တာကိုယ်ကြီး ဖြစ်ပေါ်လာ၍၊ ပေါက်တူးပမာဏ ရှိသော လက်ချောင်းတို့ဖြင့် မိမိအသားကို ကုတ်ဖဲ့ စားရ၍၊ အော် ကွာ ဟစ်ကာ တစာစာဖြင့် ပြင်းစွာသော ဒုက္ခဝေဒနာကို ခံစား ရှုလေ၏။ နေဝင်ပြန်လျှင်၊ ထိုပြိတ္တာကိုယ်လုံး ကွယ်ပျောက်ပြန်၍၊ နတ်၏ကိုယ်ကို ရပြန်လေသည်။ ထိုအခါ ရွှေပြာသာဒ်ထက်သို့ တက် ၍ နတ်သမီးအပေါင်း ခြံရံလျက်၊ ကြီးစွာသော နတ်စည်းစိမ်ကို ခံစားရပြန်လေသတည်း။

မိဿကအကျိုး

“ကိုယ်ပြု ကိုယ်ခံ တစ်ဆံမရွေ့ ဘေးရန်တွေ့” ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ “ကိုယ်ပြု ကိုယ်ခံ တစ်ဆံမရွေ့ ချမ်းသာတွေ့” ဟူ၍ လည်းကောင်း ဆိုအပ်သည်နှင့် အညီ၊ တံပိုးစား၍ တရားဆုံးဖြတ် ခဲ့ဘူးသော မကောင်းမှုကြောင့်၊ ပြိတ္တာကိုယ်ကြီးကို ရ၍၊ နေ့အခါ ဆင်းရဲဝေဒနာကို ခံစားရလေသည်။ ညဉ့်အခါ ထက်ဝက်ဥပုသ်ကို စောင့်ပေသောကြောင့် ကြီးကျယ် များပြားလှသော နတ်စည်းစိမ် ကို ခံစားရလေသည်။ ဤလို ကောင်းကျိုး မကောင်းကျိုးနှစ်မျိုးကို ရရှိခံစားရသည်မှာ၊ မိမိပင် ကောင်းလုပ် မကောင်းလုပ်ပြုမိခဲ့၍၊ မိမိ လုပ်သည်နှင့် တူစွာ၊ နှစ်ပါးရော၍ တွေ့ရှိ ခံစားရသည်မှာ၊ မိဿက အကျိုးပေးဟု သိ၍ ကောင်းကျိုးသက်သက်ကိုသာ ရရှိ စေရန်၊ ကောင်းမှုကိုသာ ပြုလုပ်ပါလေ။ ။

သီပါလေ

ဤပရောဟိတ် အမတ် ဝတ္ထုသွားကို ထောက်ထား၍၊ ညဉ့် ထက်ဝက် အကျိုးပင် ဤမျှလောက်ရလျှင်၊ တစ်နေ့လုံး တစ်ညဉ့်လုံး အတွက်မှာ ဆိုဖွယ်ရာမရှိ၊ ထို့ထက် ဆတစ်ရာ ပိုမိုသာလွန်၍ ရပေ မည်ဟု သိရှိ၍၊ စေတနာတိုးပြီး တံပိုးတက်အောင် အားထုတ်ကြ ပါလေ။ ။

ညဉ့်ထက်ဝက် ဥပုသ်အကျိုး၊
သူရင်းငှား အခစားဝတ္ထု။

လွန်လေပြီးသောအခါ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌ (သုစိပရိဝါရ) သူဌေး၏ သူရင်းငှားအခစား သူဆင်းရဲတစ်ယောက်သည်၊ တစ်နေ့ ပတ်လုံး တော၌ အမှုကို လုပ်ကိုင်၍၊ ညဉ့်အခါ အိမ်သို့ ပြန်လာ သည်ရှိသော်။

(ဒုဘိယအကြိမ်)

ညစာ ထမင်း မစားတော့ဘဲ၊

တစ်ပါးသောနေ့တို့၌၊ ဤအိမ်သည်၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်၊ ဆူဆူ
ညံ့ညံ့ရှိလျက်၊ ယနေ့ အဘယ်ကြောင့် တိတ်ဆိတ်သနည်းဟု မေး
လျှင်၊ အမောင် အလုံးစုံသော သူတို့သည်၊ ဥပုသ် ဆောက်တည်
ကြ၍၊ မိမိတို့နေရာ၌၊ မိမိတို့သီလကို ဆင်ခြင် ကမ္မဋ္ဌာန်းတင်၍နေကြ
၏ဟု ပြောဆိုလျှင်၊ ဤမျှလောက်သော ဥပုသ်သည်တို့ အလယ်၌၊
ငါတစ်ယောက်တည်း ဥပုသ်မစောင့်၊ သီလမရှိဘဲနေ၍ အဘယ်မှာ
သင့်အံ့နည်းဟု ကြံ၍၊

ထက်ဝက် ဥပုသ်။

ညစာ ထမင်းမစားတော့ဘဲ၊ သူဌေးထံသွား၍၊ အရှင် သူဌေး
မင်း၊ ယခု ဥပုသ်ဆောက်တည်လျှင်၊ ရပါဦးမည်လောဟု မေး၍၊
အမောင် နံနက်အခါက မဆောက်တည်ရ၍၊ အလုံးစုံသော ဥပုသ်
ကိုကား မရနိုင်ပြီ၊ ထက်ဝက်ဥပုသ်ကို ရနိုင်ပါသေး၏ဟု ဆိုလျှင်၊
ထက်ဝက်ဥပုသ်ပင် ဖြစ်ပါစေတော့ ဆို၍၊ သူဌေးထံ၌ပင် ဥပုသ်
သီလကို ခံယူ ဆောက်တည်၍၊ မိမိနေရာတွင် သီလကို ဆင်ခြင်၍
နေလေ၏။

လေနာနှင့် သေရှာလေ၏။

ထိုသူရင်းငှား သည်၊ တစ်နေ့လုံး အစာမရှိသောကြောင့်၊ မိုး
သောက်ယံ၌၊ ပြင်းထန်စွာ လေရောဂါ နှိပ်စက်သဖြင့်၊ အချက်
တက်သောအခါ၊ အခန်းပြင်ဘက်၌ သိပ်ထားကြစဉ်၊ ဗာရာဏသီ
မင်း မြို့ကိုလှည့်သည်ကိုမြင်၍၊ မင်းအဖြစ်၌ တပ်မက်သော လောဘ
ဖြင့်၊ စုတေလေသော်၊ ထက်ဝက်ဆောက်တည်ရသော၊ ဥပုသ်သီလ
၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊ ထိုမင်း မိဖုရားကြီးဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေ၍၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဖွားမြင်လာသော်၊ ဥဒယ မင်းသား ဟု အမည် မှည့်၍၊ အရွယ်
ပရောက်သောအခါ မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိလေ၏။ ။

စက်ဆုတ်ဖွယ်ကောင်းသော လောဘ။

ဤသုရင်းငှားသည်၊ အထက်နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ထိုက်လျက်၊ မင်း
အဖြစ်၌ တစ်မက်သော လောဘကြောင့်၊ လူ့ဘုံ၌ တစ်ဖန်ဖြစ်၍
ပျက်လေသည်။

(ဤလည်း ထက်ဝက်သော အကျိုးပင်။)

နောက်တစ်ယောက် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ ကျွန်။

ဘုရားကျောင်းတကာ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ ကျွန်သည်လည်း၊
ထို့အတူ ညဉ့်ထက်ဝက် ဥပုသ်စောင့်ရသော ကုသိုလ်ကြောင့်၊ ပင်
ညောင်ပင်ကြီးတစ်ပင်ဝယ်၊ ဘုန်းတန်ခိုး ကြီးမားလှသော ရုက္ခစိုး
နှုတ်မင်းကြီး ဖြစ်ရသော ဝတ္ထုလည်း ရှိသေး၏။ ။

ငါတို့ ဘုရားလောင်း။

လွန်လေပြီးသော ရှေးအခါက၊ ဝိမိလာပြည်ကြီး၌ ငါတို့ ဘုရား
အလောင်းတော်၊ လာဇိနမင်းကြီးသည်၊ မင်းအဖြစ်သို့ရောက်သည်မှ
စ၍ မင်းကျင့်တရား ၁၀-ပါးနှင့် အညီ မင်းပြု၍၊ မြို့တံခါး လေး
မျက်နှာ၊ မြို့လယ် နန်းရင်ငြိ၊ ဤ ခြောက် ပါး သော အမည် တို့ ၌၊
ခြောက်ဆောင်သော အလှူဈေးတို့ကို ဆောက်လုပ်စေ၍၊ တစ်နေ့
တစ်နေ့၌၊ ၆-သိန်း၊ ၆-သိန်းကုန် အလှူကြီးကို အမြဲ ပေးလှူ၍၊
ငါးပါးသီလကို အမြဲ ထိန်း၍၊ ဥပုသ်သီလကို ဥပုသ်နေ့၌ အမြဲ
ဆောက်တည်၏။ တိုင်းသူပြည်သားတို့ကိုလည်း၊ ဒါန၊ သီလ၊ ဥပေါ
သထ သီလတို့ကို ဆောက်တည်စေ၏။ သာဓိန မင်းကြီး၏ အဆုံး

(ဒုတိယအကြိမ်)

အမဉ္ဇ ဟည်၍၊ သေတိုင်းသေတိုင်းသော တိုင်းသူပြည်သားတို့သည် နှုတ်ပြည်၌ ဖြစ်ကြ၍၊ ထိုနှုတ်ပြည်၌၊ သာဓိနမင်းကြီး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုသာ ချီးမွမ်းပြောဆိုကြ၍၊ သိကြားမင်းက မာတလိနတ်သားကို သိန္ဓောမြင်းတစ်ထောင်ကသော ဝေဇယန္တာ ရထားဖြင့်၊ သာဓိနမင်းကြီးကို အပင့်ခိုင်း၍ တာဝတိံသာ နှုတ်ပြည်သို့ ရောက်လျှင် သိကြားမင်းစည်းစိမ် တစ်ဝက်စီ ခွဲပေး၍ စံစား၏။ ထိုသို့စံစားစဉ်ပင် အနှစ် ၇၀၀-လွန်လေသတည်း။

တာဝတိံသာ၌ ဖြစ်ပြန်လေ၏။

အနှစ် ၇၀၀-လွန်လေလျှင်၊ ဝိဇီလာပြည်ကို ပြန်ပို့၍၊ ၇-ရက်ပတ်လုံး အလှူကြီးကိုပေးလှူ၍၊ ပြီးဆုံးသောနေ့၌ပင်၊ နှုတ်ရွာစံ ကံ ဧတင်ကုန်ပြီး၊ တာဝတိံသာနှုတ်ပြည်၌ပင် ဖြစ်လေ၏။ ။

လူ့ဘဝ လူ့အဖြစ်နှင့်ချည်း ၄-ကြိမ်။

အဆိုပါ သာဓိနမင်းကြီး ဥပုသ်ကုသိုလ်ကြောင့် နှုတ်ပြည်သို့ ရောက်ရသည် ဆိုသည်မှာ၊ သေပြီးမှ ရောက်သည်ကို မဆို၊ မသေမီ လူ့ဘဝ လူ့အဖြစ်နှင့် ရောက်သည် မှတ်။ သည်သာမကသေး-

- ၁။ မဃဒေဝ မင်းကြီး တစ်ဘဝ။ ။ သိကြား ၃၆-ယောက် လဲအောင် ကြွ၏။
- ၂။ သာဓိန မင်းကြီး တစ်ဘဝ။ ။ အနှစ်ပေါင်း ၇၀၀-ကြွ၏။
- ၃။ နေမိ မင်းကြီး တစ်ဘဝ။ ။ ၇-ရက် ကြွ၏။
- ၄။ ဂုတ္တိလစောင်ဆရာ တစ်ဘဝ။ ။ ၇-ရက် ကြွ၏။

ထိုလေးဘဝတို့တွင်၊ မဃဒေဝဘဝမှာ၊ သူ့အလိုအလျောက် ခုကြွတန်ခိုးနှင့် တက်သွားတာ။ ဂုတ္တိလဘဝမှာ၊ သိကြားကုညီပိုင်း

(ဒုတိယအကြိမ်)

၍ မှိုင်းမတော။ သာမိန၊ နေမိ ဘဝတို့မှာ ဥပုသ် ဆောက်တည်သော
ကောင်းမှုကြောင့်၊ တာဝတိံသာသို့ လူ့အဖြစ်နှင့် ရောက်သည့်ဟု
ပစ္စိန္တိသ ဋ္ဌကထာ၌ ဆိုသည်။ ဤသို့ စသည်ဖြင့်၊ ဥပုသ်သီလအကျိုး
သည် အလွန် များပြားလှပါသောကြောင့်၊ အမြွက်မျှသိရရုံ ဤတွင်
ပျက်လိုက်ပါပြီ။ ။

၆။ အမေး၌။

ဥပေါသထသီလပါဠိ။

အဟံ ဘန္တေ-တိသရဏေန-သဟ။ အဠာရသမန္တာဂတံ ဥပေါ
သထသီလံ၊ ဓမ္မံ-ယာစာမိ၊ အနုဂ္ဂဟံ ကံတွာ-သီလံဒေထ၊ မေ
ဘန္တေ။

(ဒုတိယမ္ပိ၊ တတိယမ္ပိ ထည့်၍ ၃-ကြိမ် ဆီလေ)
အာမဘန္တေ။

နမော-တဿ-ဘဂဝတော အရဟတော-သမ္မာ သမ္ဗု ဒွဿ။
ဗုဒ္ဓံ-သရဏံ-ဂစ္ဆာမိ။ ဓမ္မံ-သရဏံ-ဂစ္ဆာမိ။ သံဃံ-သရဏံ-
ဂစ္ဆာမိ။

ဒုတိယမ္ပိ၊ ဗုဒ္ဓံ-သရဏံ-ဂစ္ဆာမိ။ ဒုတိယမ္ပိ၊ ဓမ္မံ-သရဏံ
ဂစ္ဆာမိ။ ဒုတိယမ္ပိ၊ သံဃံ-သရဏံ-ဂစ္ဆာမိ။

တတိယမ္ပိ၊ ဗုဒ္ဓံ-သရဏံ-ဂစ္ဆာမိ။ တတိယမ္ပိ၊ ဓမ္မံ-သရဏံ
ဂစ္ဆာမိ။ တတိယမ္ပိ၊ သံဃံ-သရဏံ-ဂစ္ဆာမိ။

အာမဘန္တေ။

ပါဏာတိပါတာ-ဝေရမဏိ-သိက္ခာပဒံ-သမာဒိယာမိ။

အဒိန္နာဒါနာ-ဝေရမဏိ-သိက္ခာပဒံ-သမာဒိယာမိ။

အဗြဟ္မစရိယာ-ဝေရမဏိ-သိက္ခာပဒံ-သမာဒိယာမိ။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဥပုသ်စောင့်နတ်စွဲ

မုသာဝါဒါ-ဝေရမဏိ-သိုက္ခာပဒံ-သမာဒိယာမိ။

သုရာ-မေရယ-မဇ္ဇိပမာဒဋ္ဌာနာ- ရေဝမဏိ-သိုက္ခာပဒံ-
သမာဒိယာမိ။

ဝိကာလ ဘောဇန-ဝေရမဏိ-သိုက္ခာပဒံ-သမာဒိယာမိ။

နစ္စ-ဂီတ၊ ဝါဒိတ-ဝိသုဗ-ဓဿန-မာဿာပု-ဝိဒဿန-
ဓာရဏ မုဗ္ဗန-ဝိဘူသနဋ္ဌာနာ- ဝေရမဏိ-သိုက္ခာပဒံ-သမာဒိ
ယာမိ။

ဥစ္စာသယန-မုဟာသယနာ- ဝေရမဏိ-သိုက္ခာပဒံ-သမာဒိ
ယာမိ။ ။

အာမုဘန္တေ ။ ။

မှတ်ချက်များ။

စာလုံးအက္ခရာတို့၏ အလယ်၌၊ (-) ဤအမှတ်အစက် တစ်ခုတစ်ခု၌၊
ရှေ့အလုံးနှင့်နောက်အလုံး တစ်ဆက်တည်း မရွတ်နှင့်။ အသံပြတ်အောင်
အနည်းငယ်ရပ်၍ ရွတ်ဆိုရမည်။

ဘန္တေ x ဒေထ၊ တို၌၊ ဘန်းတေ-ဒေထ၊ ဟု ရှေ့ဆီးသံနှင့်မရွတ်နှင့်။
တန်တေ၊ ဒေထ၊ ဟု ရွတ်ဆိုရမည်။ ပါဠိဖြစ်သည်။ နေရာတကာတိုင်းတို့၌
သတိပြုလေ။

အဋ္ဌင်္ဂ ဥပေါသထ သီလအနက်။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ သံသာရ
ဝဋ္ဋဒုက္ခတော၊ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲမှ။ မောစနတ္ထာယ၊ ခဏမကြာ
ထွတ်မြောက်ပါရခြင်း အကျိုးငှာ။ တိသရဏေန၊ သရဏဂုဏ်သုံးပါး
နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အဋ္ဌင်္ဂသမန္နာ ဂတံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။
ဥပေါသထသီလံ၊ သူတော်တကာ စောင့်သုံးရာ မှန်လှ၊ ဥပေါသထ

(ဒုတိယအကြိမ်)

သီလဟု ဆိုအပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ ပဋိမ ပဋိပတ် အကျင့်မြတ်ကို။
ယာစာမိ၊ လက်အုပ်ချီမိုး ရှိခိုးပန်ထွာ တောင်းပန်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။
တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ခမ၊ တပည့်တော်အား။ သီလံ၊ ဥပေါသထ
သီလတော်မြတ်ကို။ အနုဂ္ဂဟံ၊ ချီးမြှောက် မှစသည်ကို။ ကထွာ၊
ပြု၍။ ဒေထ၊ ဂရုဏာရှေ့ရှု ပေးတော်မူပါ အရှင်ဘုရား။

ဒုတိယဗ္ဗံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ။
ဒေထ၊ ဂရုဏာရှေ့ရှု ပေးတော်မူပါ အရှင်ဘုရား။ ။

တတိယဗ္ဗံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
။။ ဒေထ၊ ဂရုဏာရှေ့ရှု ပေးတော်မူပါ အရှင်ဘုရား။ ။

မှတ်ချက်။

ဤလို သုံးကြိမ် သီလတောင်းပြီး အဆုံး၌ ဘုန်းတော်ကြီးများက
(ယ- ဟံ- ဝဒါမိ- တံ ဝဒေထ) ဟု ဆိုလိမ့်မည်။ အနက်ကား။ ။
အဘာန္တော သပ္ပုရိသာ၊ ရတနာ သုံးရပ် တရားမြတ်ကို ဆည်းကပ် ခိုအောင်း
အို သုတေဓ်ကောင်းအပေါင်းတို့၊ အဟံ၊ ငါဆရာ ဘုန်းတော်ကြီးသည်။
ယံ ပါဠိ။ အကြင် ဗုဒ္ဓံ-သရဏံ-ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ-ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံ
သရဏံ-ဂစ္ဆာမိ၊ ဟူသော ပါဠိကို၊ ဝဒါမိ၊ ရှေ့ကချဆို၍ပေးအုံးတံပါဠိ၊
ထိုအပေးလိုက်သော ဗုဒ္ဓံ- သရဏံ- ဂစ္ဆာမိ စသော ပါဠိကို၊ တုဗ္ဗေ၊
လက်အုပ်စုံညီ တင်ချီညွတ်ပြောင်း သင်သုတေဓ်ကောင်း အပေါင်းတို့သည်။
ဒေထ၊ တစ်လုံးတပါဒမျှ မမှားမယွင်းရအောင် နားသွင်းပြီး လိုက်ဆိုကြ
ကုန်လော့၊ (ဆိုလိုရင်း အဓိပ္ပာယ်မှာ၊ ငါရှေ့က ဆိုသွားမယ့် စကားကို၊
မမှားအောင် လိုက်ကြဟု ဆိုလိုသည်။)

ဘန္တေ၊ ကျေးဇူးတော်ရင် အရှင်သူမြတ်ကြီးဘုရား၊ အာမ၊
အရှင်ဘုရားဆိုသွားသည့်အတိုင်း၊ တစ်လုံးတပါဒမျှ မမှားမယွင်းရ
အောင်၊ နားသွင်းပြီးလိုက်ဆိုပါမည်ဘုရား။

(ဒုတိယအကြိမ်)

အရဟတော၊ တစ်ထောင့်ငါးရာကိလေသာမာရ်၊ ကိုယ်တွင်း
 ရန်တို့ကို၊ အရဟတ္တမဂ် စိန်သံလျက်ဖြင့် ပယ်ဖျက်ခုတ်ဖြတ်၊
 အကြွင်းမဲ့ သတ်တော် မူပတ်သော၊ သမ္မာသဗ္ဗဒ္ဓဿ၊ ဧညယျ
 ငါးတန် တရားမှန်ကို၊ ကေန်တိတိ၊ မဖောက်မပြန် ဘယန္တုဉာဏ်
 ဖြင့်၊ သိမြင်တော် မူတတ်သော၊ ဗာဿ ဘဂဝတော၊ ဣဿရိယ
 ဓမ္မ ယသ သီရိကာမ ပယတ္တ ဟု ဘုန်းခြောက်ဆူနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ
 သော ထို မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဓမ၊ ကျွန်ုပ်၏၊ နမော၊ ကာယဝစီ၊
 မနောချီ၍ သုံးလီညွတ်ကျိုး ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္တဘဝတု၊ မုချမသွေ
 ဖြစ်ပါစေသတည်း။ (တစ်နည်း) နမော၊ ကာယဝစီ မနောချီ၍
 သုံးလီညွတ်ကျိုး ထိငါးမျိုးဖြင့် ရှိခိုးခြင်းကို၊ ကရောမိ၊ မုချမှန်စွာ
 ပြုလုပ်ပါ၏ဘုရား၊ (ဤကား နမောတဿအနက်တည်း။)

နမောနှင့် တဿ မှတ်ချက်။

နမော နှင့် တဿကို (နမောတဿ) ဟု တစ်ပေါင်းတည်း ဆက်
 စပ်၍ မရွတ်နှင့်၊ (နမော-တဿဘဂဝတော) ဟု တဿနှင့် ဘဂဝတော
 ပေါင်း၍ ရွတ်ရမည်၊ သို့မဟုတ် နမော တစ်ပုဒ်၊ တဿတစ်ပုဒ်၊ ဘဂဝတော
 တစ်ပုဒ် ခွဲ၍သော်လည်း ရွတ်ရမည်၊ ရှေးက နှုတ်ကျိုးထားတိုင်း မရွတ်ပါ
 နှင့်၊ (မှားလျှင် အစဉ်၊ ပြင်လျှင်တခဏ) ဆိုသောထုံးကို နှလုံးသွင်းပေါလေ။
 အရွတ်၊ အဖတ်၊ အဖြတ်၊ အသတ် နေရာတို့၌ မှန်ကန်စွာ ရွတ်ဖတ်တတ်ရန်
 ဆရာကောင်းလိုလှသည်၊ သို့မှ အနက်အဓိပ္ပာယ် ရှင်းလင်းကျနနိုင်ပေမည်။

ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ၊ အပါယ်ဘေးကြီး၊ တားဆီး
 နေတတ် ကောင်းမြတ်သော ကိုးကွယ်ရာ ဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ၊ ယုံကြည်
 စွာ ဆည်းကပ်ပါ၏။ ။ ဓမ္မံ၊ မ ဂိဇိလ်လေးတန် နိဗ္ဗာန်ပရိယတ်
 ဆယ်ပါးသော တရားတော်မြတ်ကို၊ သရဏံ၊ အပါယ်ဘေးကြီး
 တားဆီးနေတတ်ကောင်းမြတ်သော ကိုးကွယ်ရာ ဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ၊
 ယုံကြည်လှစွာ ဆည်းကပ်ပါ၏။ ။ သံဃံ၊ သားတော်ရင်နှစ်

(ဒုတိယအကြိမ်)

ရိယာရှင်နှင့် ဆင်းသက်စဉ်လာ သမုတိ သံဃာတော်မြတ်အပေါင်း
 ကို၊ သရဏံ၊ အပါယ်ဘေးကြီး ကားဆီးပေတတ် ကောင်းမြတ်သော
 ကိုးကွယ်သူ ဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ၊ ယုံကြည်လှစွာ ဆည်းကပ်ပါ၏။
 ဒုတိယဗ္ဗိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ပ။ ဂစ္ဆာမိ။ ပါ၏။
 တတိယဗ္ဗိ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ ပ။ ဂစ္ဆာမိ။ ပါ၏။

မှတ်ချက်။

အထက်ကနည်းအတိုင်း ပ။ မြှုပ်ထားသော နေရာ၌ အပြည့်အစုံ
 ဇော်ပေးသော တစ်နည်း။ သရဏံပုဒ် အနက်၊ သရဏံ သရဏံ
 ဣတိ၊ အပါယ်ဘေးကြီး ကားဆီးပေတတ် လူ နတ် နိဗ္ဗာန် သုံးတန်ချမ်းသာ
 ပေးတတ်ပါ၍။ ကောင်းမြတ်သော ကိုးကွယ်ရာကြီး အစစ် ကေန ဖြစ်၏ဟူ၍
 ဂစ္ဆာမိ အာဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ ဤလိုပေးလျှင်လည်း ပေးလေ။

အထူးမှတ်ချက်များ။

ဤ၌ (ပုဒ်-သရဏံ-ဂစ္ဆာမိ) ဟု (သရဏံ) ၌၊ ရကောက် လျှာ
 ထိပ်သံနှင့် ရွတ်ရမည်။ အချို့ (သယဏံ) ဟု၊ ယပက်လက်နှင့်၊ လျှာ
 မလိပ်ဘဲ ရွတ်ဘတ်ကြ၏ လုံးဝမသင့်မှတ်။ အဘယ့်ကြောင့်ဟူမူ ယပက်လက်
 နှင့် ရွတ်က၊ ကိုးကွယ် လဲလျောင်း ပုံးအောင်မို့မို့၊ ဟူသော အနက်ကို
 မဟော အိပ်ခြင်းဟူသော အနက်ကိုသာ ဟောသည်။ အိပ်ခြင်းသို့ ဆည်း
 ကပ်ဝါ၏ သိပါ၏ ဟူသော အနက်ကိုရလေ ရောက် လေ တော့ သည်။
 အကွရာလွဲက အနက်လည်းလွဲတော့၏။ အနက်လွဲက အဓိပ္ပာယ်လွဲ။ အဓိပ္ပာယ်
 လွဲက အကျင့်လွဲ။ အကျင့်လွဲက မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်နှင့် လွဲလေတော့သည်။ ။
 အကွရာ မှန်က အနက်မှန်။ အနက်မှန်က အဓိပ္ပာယ်မှန်။ အဓိပ္ပာယ်မှန်က
 အကျင့်မှန်။ အကျင့်မှန်မှ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် ဆုံးခမ်းတိုင်အောင် မှန်လေတော့
 သည်။ သို့ကြောင့် သရဏဂုဏ် သီလပေးသော ဘုန်းတော်ကြီးများမှာ
 မိမိကိုယ်၌က အကွရာမှန်ကန်ကျနစေရမည်ပြင်၊ တကာ တကာမတို့ စသ
 မတတ်၍ အကွရာချတ်ယွင်းသည်ကိုလည်း လျစ်လျူရှုမထားဘဲ အမြန်အမှန်
 ကျအောင် ပြင်ပေးသင့်သည်ကို။ အထူး သတိပြုမိကြပါရန် တိုက်တွန်း
 နှိုးဆော်အပ်ပါလည်။ ။

(ဒုတိယအကြိမ်)

သဝေထိုးမပါ ဇ ဂါထာ

“သဝေထိုးမပါ ဇ-ဂါထာ၊ ဘေးရန်ခပ်သိမ်း လွတ်ငြိမ်းကွာ၊
သွားလေရာ၊ လာလေရာ ရွတ်ကြမြဲမကွာ” ။ ဟု ရှေးပညာရှိသူတော်
ကောင်းတို့ ဆိုကြသည်မှာ အခြားဂါထာမဟုတ်၊ ဤ သရဏဂုဏ်
သုံးပါး ၁-လီ ဇ-ခါ ဖြစ်သည်ကိုပင်။ (သဝေထိုးမပါ ဇ-ဂါထာ)
ဆိုသည်။

အထူးမှတ်။ ဤလို သရဏဂုဏ်၊ ၃-ကြိမ်ပေးပြီး အဆုံး၌
ဘုန်းတော်ကြီးများက၊ (တိသရဏ ဂဟဏံ ပရိပုဏ္ဏံ) ဟု ဆိုလိမ့်
မည်။ ၎င်းပါဠိအနက်ကား။ တိသရဏ ဂဟဏံ၊ သရဏဂုဏ်သုံးပါး
ကို ခံယူဆောက်တည်ကြခြင်းသည်။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံကြပြီ။ (ဆိုလို
ရင်းမှာ၊ သရဏဂုဏ်သုံးပါးကတော့ ပြည့်စုံသွားကြပါပြီ။) ဆိုလို
သောစကား ဖြစ်သည်။ ။ ဤ၌လည်း အချို့ ဘုန်းတော်ကြီးများ။
(တိသရဏပဟဏံ မဟာပတိပုညံ) ဟု ဆိုတော်မူတတ်ကြ၏။ ။
ပါဠိအတိုင်းအဓိပ္ပာယ်ယူလျှင် သရဏဂုဏ်သုံးပါးကို ခံယူဆောက်
တည်ခြင်းသည်။ ကြီးသော များသော ကောင်းမှုကုသိုလ်ဖြစ်သည်။ ဟု
အဓိပ္ပာယ်ရသော်လည်း။ မဟာပရိပုညံ သဒ္ဓါနှင့်။ ပါဠိအဋ္ဌကထာ
တို့၌ မလာ။ ပရိပုဏ္ဏံ သဒ္ဓါနှင့်သာ။ ကျမ်းဂန်တို့၌လာသည်။ ထို့
ကြောင့်၊ အထက်ပါအတိုင်းသာ ရွတ်ဆိုသင့်သည်ဟု မှတ်အပ်၏။

(ဤကား သရဏဂုဏ်အနက်တည်း။)

ဘန္တေ၊ ကျေးဇူးတော်ရင် အရှင် သူ မြတ် ကြီး ဘုရား။
အာမ၊ သရဏဂုဏ်သုံးပါး ပြည့်စုံပါပြီ ဘုရား။ (အာမဘန္တေ
ဗြူနက်။)

ဒုတိယအကြိမ်)

၁။ ။ ပါဏာတိ ပါတာ၊ သတ္တဝါတို့၏ အသက်ကို၊ အသက် အတိုင်း မနေစေမူ၍၊ အကြား၌ လျှင်စွာချခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ၊ ကြည့်ရှောင်ရာ ပဋိပတ်၊ အကျင့်မြတ် သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သမာဒိယာမိ၊ ကိုယ်နှင့်နှိုင်းစာ ဂရုဏာဖြင့် ကောင်းစွာကြည့်ဖြူ။ ခံယူဆောက်တည်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

၂။ ။ အဒိန္နာဒါနာ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်မပေးသော သူ့ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ၊ ကို၊ သမာဒိယာမိ၊ ကိုယ့်ဥစ္စာလား ပမာထား၍ မခိုးမယူအံ့ဟု ကောင်းစွာ ကြည့်ဖြူ။ ခံယူဆောက်တည်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

၃။ ။ အပြဟ္မစရိယာ၊ မမြတ်သောမေထုန်အကျင့်မှ၊ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ၊ ကို၊ သမာဒိယာမိ၊ ကာမသုခံ နုယောဂံဟု စိတ်ကရု၍ မပြုမကျင့်အံ့ဟု ကောင်းစွာ ကြည့်ဖြူ။ ခံယူ ဆောက်တည်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။ ။

၄။ ။ မုသာဝါဒါ၊ မဟုတ်မမှန် ဖောက်ပြန် ချွတ်ယွင်းသော စကားကို ပြောဆိုခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ၊ ကို၊ သမာဒိယာမိ၊ များလှပြစ်တေး ဖန်ဖန်တွေးကာ မပြောမဆိုပါအံ့ဟု ကောင်းစွာ ကြည့်ဖြူ။ ခံယူဆောက်တည်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။ ။

၅။ ။ သုရာ—မေရယ မဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ၊ မူးယစ် မေ့လျော့ ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ သုရာ ငါးပါး၊ မေရယငါးပါး၊ ဘိန်းဘင်းကစော်၊ လျော်စွာအရက်၊ ဆေးချောက် မာဖိယာတို့ကို၊ ကသာန်ခြင်း မျိုခြင်း ရှူခြင်း ရှိုက်ခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ၊ ကို၊ သမာဒိယာမိ၊ ရူးရမည့်ဘေး ဖန်ဖန်တွေးကာ မသောက်ပါအံ့ ဟု ကောင်းစွာကြည့်ဖြူ။ ခံယူဆောက်တည်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

၆။ ။ ဝိကာလဘောဇနာ၊ နေလွဲသောအခါ၊ ယာဝကာလိက နှောဇဉ်ကို စားခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ၊ ကို၊ သမာဒိယာမိ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဇုပုသ်စောင့်လက်စွဲ

သူတော်တို့ထုံးနှလုံးပြုကာ မစားပါအံ့ဟု ကောင်းစွာ ကြည်ဖြူ
ခံယူဆောက်တည်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

၇။ ။နစ္စဂီတ ဝါဒီတ ဝိသုကဒဿန မာလာဂန္ဓ ဝိလေပန
ဓာရဏ မဏ္ဍန ဝိဘူသနဋ္ဌာနာ။ သာသနာတော်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်
ဆူးငြောင့်သံဖွယ်ဖြစ်သော၊ ကခြင်း၊ သီခြင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်းတို့ကို
ကြည့်ရှုနားထောင်ခြင်း၊ ပန်းပန်ခြင်း၊ နံ့သာလိမ်းခြင်း၊ နံ့သာမှုန့်
တို့ဖြင့် မွှေးထုံစေခြင်းကို ပြုခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ၊ ကို၊
သမာဒိယာမိ၊ သူတော်တို့ထုံးနှလုံးပြုကာ ကြည့်ရှုနားထောင်ခြင်း
စသည်တို့ မပြုအံ့ဟု၊ ကောင်းစွာကြည်ဖြူ ခံယူဆောက်တည်ပါ၏
အရှင်ဘုရား။ ။

၈။ ။ဥစ္စာသယန မဟာသယနာ၊ နှစ်ထောင်ထွာထက် အခြေ
ရှည်သော ဧညာင်စောင်းအင်းပျင်၊ ခုတင်၊ ကုလားထိုင် စသော
မြင့်သောနေရာ၊ အမွှေးလက် လေးသစ်ရှည်သော သားမွှေး ကော်
ဇော၊ ခြင်္သေ့ရှပ် ကျားရှပ်စသည်ဖြင့်၊ ဆန်းကြယ်စွာပြုလုပ်အပ်
သော အခင်းကြီး စသော မြတ်သောနေရာတို့၌ နေထိုင်ခြင်းမှ။
ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ၊ ကို၊ သမာဒိယာမိ၊ သူတော်တို့ထုံးနှလုံးပြု
ကာ မြင့်မြတ်သောနေရာတို့၌ မနေပါအံ့ဟု ကောင်းစွာ ကြည်ဖြူ
ခံယူ ဆောက်တည်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။ ။

(ဤကား ရှစ်ပါးသီလအနက်။)

အထူးမှတ်။ ဤ ဥစ္စာသယန သိက္ခာပုဒ် အဆုံး၌။ ဘုန်း
တော်ကြီးတို့က၊ (တိသရဏေန သဟအဋ္ဌင်္ဂသမန္နာဂတံ ဥပေါသထ
သီလ ဓမ္မံသာဓုကံကဘွာ အပ္ပမာဒေန သမ္မာဒေထ) ဆိုပေလိမ့်
မည်။ ၎င်း အနက်ကား။ဘောဇ္ဇော၊ အနာဂါမ် ရဟန္တာသူတော်စွာ

(ဒုတိယအကြိမ်)

•တို့ ကျင့်ရာသောထုံးနှလုံးမှီဆ ဥပေါသထ သီလကို၊ ခံယူ ဆောက်
 တည်ကြကုန်သော ဒါယကာ ဒါယိကာမအပေါင်းအတော်ကောင်း
 •တို့၊ တုမောသင်တို့သည်။ တိသရဏောန၊ သံရဏဂုဏ်သုံးပါးနှင့်။ သဟ၊
 တက္က။ အဠာရသမန္တာဂတံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဥပေါသထ
 သီလံ၊ သူတော်တို့ထူး နှလုံးမှီဆ ကျင့်သုံး၍နေရသော သဘော
 ကြောင့်။ ဥပေါသထ အမည်ရှိသော။ ဓမ္မံ၊ မဇ္ဈိမ ပဋိပတ် အကျင့်
 မြတ်သိက္ခာပုဒ်ကို။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ ကုက္ခာ၊ ပြု၍။ အပ္ပမာဒေ
 န၊ သိက္ခာပုဒ်ရှစ်ပါးမပေါက်ကြားရအောင်။ မမေ့ မလျော့မပေး မဆ
 အပ္ပမာဒ သတိတရားနှင့်။ သမ္မာဒေထ။ ပြည့်စုံ လုံလောက်ကြစေကုန်
 လော။ ။

(မမေ့မလျော့အောင် သတိပေးသည်။)

ဘန္တေ၊ ကျေးဇူးတော်ရင့် အရှင်သူမြတ်ကြီးဘုရား။ အာမ၊
 မကျိုးမပေါက်ရအောင် ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက် ပါ မည်
 ဘုရား။ ။

ဤန္တိလည်း။ တိသရဏောနသဟ အဠာရ သမန္တာဂတံ ဥပေါ
 သထသီလံ ဓမ္မံသာဓုကံကုက္ခာ အပ္ပမာဒေန သမ္မာရက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဟု
 အချို့ ဆိုတတ်ကြ၏။ ပါဠိမရှိ၍၊ သမ္မာဒေထလို့သာ ဆိုရမည်ဟု
 သိလေ။

မှတ်ချက်။

ဤ ဥပေါသထသီလကို ဆိုခဲ့ပြီးသည့် အတိုင်း မဟုတ်ဘဲ။
 (အဠာရသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ) ဟု ခံယူလျှင်လည်း။ ရှစ်ပါးသီလ
 ယူခြင်း ကိစ္စပြီး၏။ သို့ရာတွင် တပါးပျက်က အကုန်ပျက်၏မှတ်။

(ဒုတိယအကြိမ်)

အထက်ကပြဆိုခဲ့တဲ့အတိုင်း အသီးသီး တပါးစိတံပပါးစိခံယူမှုကား။
 လွန်ကြူးသော သိက္ခာပုဒ်သာပျက်၏။ ကျန်သိက္ခာပုဒ် မပျက်မှတ်။
 (ယောပဉ္စသိက္ခာပဒါနိ ဧကတော ဂဏှာတိ၊ တဿဧကသ္မိံ။ ဘိန္ဒေ
 သဗ္ဗာနိ ဘိန္ဒာနိ ဟောန္တိ၊ ယောဧကေကသ္မိံ ကဏှာဟိ၊ သောယံ
 ဝိတိက္ကမတိ၊ တဒေဝ ဘိဇ္ဇတိ။ (ဟူသော သီလက္ခန် ဣကထာဣ
 ထောက်၍ သိလေ။

ရှစ်ပါးသီလမကျ။

အချို့အရပ်၌ အချို့လူတို့သည်၊ ရှစ်ပါးသီလ ယူပြီးနောက်၊
 ရှစ်ပါးချသည်ဆိုပြီး၊ ငါးပါးသီလကိုခံယူတတ်ကြ၏။ ထိုသို့ ငါးပါး
 သီလခံယူသော်လည်း၊ ရှစ်ပါးသီလ မကျမပျက်ဟုမှတ်လေ။ အဘယ့်
 ကြောင့် ဆိုသော်၊ ဤလူတို့၏ ငါးပါး ရှစ်ပါး ဆယ်ပါးသီလများမှာ၊
 ငါးပါး ရှစ်ပါးစသည်ဖြင့်။ သိက္ခာပုဒ်ကို ပိုင်းခြားခြင်း။ တစ်နေ့နှင့်
 တစ်ည၌စောင့်မည်ဟု၊ စိတ်ကပိုင်းခြားမှတ်သားခြင်း။ ဤလိုသိက္ခာ
 ကာလကို ပိုင်းခြားခြင်းရှိ၍၊ ပိုင်းခြားသောသိက္ခာပုဒ်ကို၊ မလွန်ကြူး။
 မိုင်းခြားသောကာလကို မလွန်သေးသောကြောင့်၊ မပျက်ဟု မှတ်။
 ငါးပါးသီလ မခံမယူသော်လည်း။ သိက္ခာကာလကို လွန်ကြူးသည်
 နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ပျက်၏ ကျ၏။ ငြိမ်းတော့၏ မှတ်လေ။ (သိက္ခာပဒ
 ပရိယန္တံ ကတွာ သမာဒိန္နသီလံ၊ ဝိတိက္ကမနေနဝါ၊ မရဏေ
 နဝါ၊ ပဋိပဿမ္မတိ၊ ကာလပရိယန္တံ ကတွာ သမာဒိန္နသီလံ တံတံ
 ကာလာတိက္ကမေန ပဋိပဿမ္မတိ။) ဤ ပဋိပဿမ္မဒါမဂ်
 ဣကထာကိုထောက်၍သိ။

သမန် သမ္ပန် ၂ ဟန် အသင့်။

အဋ္ဌင်္ဂသမန္တာဂတံ၌၊ သမန္တာဂတံ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ သမ္ပန္တာ
 ဂတံ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ နှစ်မျိုးရှိတတ်၏။ ဘယ်ဟာအမှန် ဘယ်

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဟာ အမှားဟု မငြင်းကြလေနှင့်။ နှစ်မျိုးလုံးပင်ပါဠိ အဋ္ဌကုဿာ တို့၌၊
လောသောကြောင့်၊ အသင့်ချည်းဟုမှတ်လေ။

၎င်းတို့ အဓိပ္ပာယ်မှာ၊ ရှစ်ပါးသီလသည်။ စေတနာ ဝိရတီနှင့်
လျှော်စွာဖြစ်သောကြောင့်။ (သမန္နာဂတံ) ဆိုလိုသည်။ ရှစ်ပါးသီလ
သည်။ စေတနာဝိရတီနှင့် ပြည့်စုံလေသောကြောင့် (သမန္နာဂတံ)
ဆိုလိုသည်။ ။ သံ-အနုအာ ရှေးရှိသော ဂမုဓောက်-တပစ္စည်း)

ပါဠိအနက်ခံယူသင့်၏။

အထူးသတိပြုစရာကောင်းသည်မှာ။ ဗုဒ္ဓဘာသာမြန်မာလူမျိုး
မှန်ကန်စွာ ဥပုသ်စောင့်ဖူးသူ နည်းပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်၊ ဥပုသ်
အကြောင်း၊ ဥပုသ်အကျိုးကို သိသူသည်၊ နည်းပေလိမ့်မည်။
သို့ကြောင့်။ ယခုပြဆိုခဲ့သော ပါဠိအနက်ကို၊ အကျက်၌ သီလ
ပေးကြ သို့လခံယူကြပါမူ။ ဤ လက်စွဲစာအုပ်ကို ဥပုသ်နေ့တိုင်း
အမြဲရွတ်ဖတ်ကြပါမူ။ ဥပုသ်အကြောင်း၊ ဥပုသ်အကျိုးတို့ကို၊ ဒိုးလျှို
ပေါက်၊ ဂျင်ဂျင်လယ်၊ မွေမွေအောင်၊ သိရှိနားလည်ကြ၍၊ ကျန်
မှန်ကန်စွာ သီလကိုခံယူဆောက်တည်တတ်သည့်ပြင်၊ အလွန် အကျိုး
များအောင်၊ ဥပုသ်စောင့်တတ်ကြပေလိမ့်မည်။ သို့ကြောင့်၊ ဥပုသ်
အကြောင်းကို ကောင်းစွာ သိရှိနားလည်သည်တို့အောင်၊ ပါဠိ
အနက် ခံယူသင့်၏။

ခေလာဝဋ္ဌ ဝိသေသန၊ စသည်ဖြင့် မှန်မှန်ကန်ကန် မခံယူကတ်
ရှာပဲ (ဝန်လ ပင်က - ဖိက ဖိဒန၊ နံက နံဒန) ဟု အသက်၅၀
တိုင်အောင်၊ ဥပုသ်စောင့်ဖူးသော မိန်းမဤဝတ္ထု၊ စသည်ကို
ထောက်၍၊ (မှာ မှာယွင်းယွင်း) မရှိရလေအောင်၊ ပါဠိအနက်

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဥပုသ်စောင့်လက်စွဲ

၆၅

အဓိဋ္ဌာယ်ကို၊ လယ်လယ်ပတ်ပတ်ရှိမှ အနက်ကိုလွှတ်၍၊ (ပါဠိ ပါဠိ) သက်သက်ခံယူသင့်ကြောင်းကို သတိပြုလေ။ ။

စာရိတ္တနှင့် ဝါရိတ္တ

ဤဥပေပါသထ၊ ရှစ်ပါးသီလမှာ၊ စာရိတ္တသီလ၊ ဝါရိတ္တသီလ၊ ၂ မျိုး ရောနှောပါဝင်နေသည်ကို သတိပြုမိပါစေ။ အဘယ့်ကြောင့် ဟူမူ၊ ငါးပါးသီလမှာ၊ တားမြစ်လျှင် တားမြစ်၊ မတားမြစ်လျှင်၊ အပါယ်သို့သွားတတ်၍၊ တားမြစ်ရမည့် သီလမျိုးဖြစ်သောကြောင့်၊ ဝါရိတ္တသီလ၊ ဖြစ်သည်။ ။ ဝိကာလဘောဇနာ အစ၊ ဥစ္စာသယန အဆုံးရှိသော သိက္ခာပုဒ်စုမှာ၊ ကျင့်နိုင်လျှင်ကျင့်၊ မကျင့်နိုင်လျှင် အပြစ်မရှိ၊ ကျင့်နိုင်က အကျိုးရှိ အကျိုးရသော သီလမျိုးဖြစ်သောကြောင့်၊ စာရိတ္တသီလ။ ။ ဖြစ်သောကြောင့်ပေတည်း။ ။

မိမိအလိုလိုလည်း ဆောက်တည်ကောင်း၏

ဤဥပုသ်သီလကို၊ ဘုန်းကြီး ရဟန်း သံဃာရှိသော၊ မြို့ရွာဖြစ်လျှင်၊ ၎င်းတို့ထံ သွားရောက်ခံယူ ဆောက်တည်ရမည်။ မရှိလျှင် ဘုရားရုပ်ပွားကိုယ်စား စေတီများထံမှာ ဆောက်တည်ရမည်။ မရှိလျှင်၊ ဆယ်ပါးသီလ လက္ခဏာကို သိသော လူယောက်ျား မိန်းမထံမှာ ခံယူရမည်။ အဆိုပါပုဂ္ဂိုလ်များကိုလည်း မှရနိုင်၊ ဥပုသ်လည်း စောင့်ချင်၊ ကိုယ်တိုင်လည်း တစ်ပါးစီ မခံယူတတ်ပါလျှင်၊ အောက်ပါ....

ဗုဒ္ဓ ပညတ္တိံ ဥပေါသထံ အဓိဋ္ဌာမိ။

ဟု ဆောက်တည်လျှင်လည်း၊ ဥပုသ်ခံယူခြင်းကိုစွဲပြီး၏ ဟု တိက နိပါတ်-ဥပေါသထသုတ်အဖွင့် အင်္ဂုတ္တိုရ်ဋ္ဌကထာ၌ ဆို၏။ မိမိ အလိုလိုနှုတ်မြက်၍ ခံယူလျှင်လည်း အပ်၏ဟု မှတ်လေ။ ။

ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား တစ်ပါးပါးဖြင့်သာ

ဥပုသ်သီလ ခံယူဆောက်တည်သည်က စ၍၊ တစ်စုံတစ်ခု အမှု ကိစ္စကို မပြုမလုပ်ရ၍၊ တရားနာခြင်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းခြင်းဖြင့်သာ ဥပုသ်နေ့အဖို့ကို ကုန်လွန်စေရမည် မှတ်လေ။ ။

သီလ သမာဒါနတော ဥပဋ္ဌာယ၊ အညှော်ကိစ္ဆိ အ ကုတ္တု၊ ဓမ္မဝသေန ကမ္မဋ္ဌာန မနသိ ကာရေနဂါ၊ ဝိတိ နာမေတဗ္ဗံ။ ။ ဟူသော၊ ဥပေါသထ သုတ်၌ကား မိန့်မှာ အပ်သော၊ ဩဝါဒရပ် စကားမြတ်တို့ကို မြေဝယ်မကျ လိုက်နာ နားထောင်ကာ၊ အရိယ ဥပုသ်မျိုးဖြစ်အောင် စောင့်ရှောက် ဆောက်တည်နိုင်ကြပါစေသတည်း။ ။

ညွှန်ကြားချက်

ဤပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှတစ်ပါး အသွန် ရှည်လျား များပြားလှ သော ဥပုသ်၏ အဆုံးအဖြတ်နှင့်တကွ၊ သိက္ခာအင်္ဂါ စသည်တို့ကို သိက္ခာဗဒ္ဒဝိဘင်း (သမ္မောဋ္ဌကထာ) စသည်တို့မှာ ကြည့်ပါ လေ။ ။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ပုထုဇန် ၂ မျိုး

ပုထုဇန်သည်- အန္ဓပုထုဇန်၊ ကလျာဏ ပုထုဇန်ဟု ၂-မျိုး ရှိ၏။ ။

ထို့တွင်။ ။ ခန္ဓာငါးပါး၊ အာယတန တစ်ဆယ့်နှစ်ပါး၊ ဓာတ် တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါး စသည်တို့ကို၊ သင်အံ လေ့ကျက် ဆောင်ရွက်မှတ် သား နာကြားခြင်း မရှိသောသူသည်၊ အန္ဓပုထုဇန် မည်၏။ ။ ပုထုဇန် ကဏ်း ပုထုဇန်မိုက်၊ ဘုရားနှင့်တွေ့သော်လည်း မကျွတ် ထိုက်သော ပုထုဇန်ဆိုလိုသည်။ ။

ခန်-အာ-ဓာတ် စသည်ကို၊ သင်အံ လေ့ကျက် ဆောင်ရွက်မှတ် သား နာကြားခြင်းရှိသော သူသည်၊ ကလျာဏပုထုဇန် မည်၏။ ။ ကောင်းမြတ်သော ကျွတ်တန်းဝင်ထိုက်သော ပုထုဇန်ဟု ဆိုလို သည်။ ။

အန္ဓကလျာဏ ၂ မျိုး

ခန်-အာ-ဓာတ် စသည်ကို မသိသူ အန္ဓ။ သိသူ ကလျာဏ။ ဟု ဆိုသောကြောင့်၊ တစ်အိမ်လုံး၊ တစ်ရွာလုံး၊ တစ်နယ်လုံး၊ တစ်မြို့ လုံး၊ တဒိစကြိုတ်လုံး၊ တစ်ပြည်လုံး၊ တစ်ကျွန်းလုံး၊ စကြဝဠာ တစ်ခုလုံး၊ အနန္တစကြဝဠာလုံး၊ သိသူ မသိသူ-၁ မျိုး ဓာတ်ခွဲ ကြည့်လိုက်ပါလျှင်၊ မသိသူများက အန္ဓကား အများ ကလျာဏကား အနည်းဖြစ်လျှင်။ ယခုနယ်အခါ၊ ဘုရားပွင့်လာသော်လည်း၊ ကျွတ်

(ဒုတိယအကြိမ်)

တန်းဝင်၍ ဘုရားနောက်သို့ ပါတော်မူကြမည်။ မောင်နောက်ပါ၊
မနောက်ပါ။ ဘုန်းကြီးဦးနောက်ပါတို့ကား မပြောပလောက်။
အုတ်ကြား မျက်ပေါက်၊ အနည်းငယ်မျှသာ ရှိပါတကားဟု သို့
လေ့။ ။

ယခုနယ်အခါ၊ အနှစ် တစ်ရာတန်းအောက်၊ ဘုရားပွင့်ရိုး ပွင့်
တန်း မဟုတ်ဘဲ၊ အထူးအဆန်း ပွင့်လာသော်လည်း၊ ဘုရားနောက်
တော်သို့ကား မပါ။ သံသရာဗွေမှာ၊ ကြာကြာကြီး နေကြရဦးမည်
ဖြစ်၍။ မောင်ကြာနေ၊ မကြာနေ၊ ဘုန်းကြီး ဦးကြာနေတို့ကား။
မရေတွက်နိုင်အောင်။ အများအပြားပင် ရှိပါတကားဟု သိ၍ သတိ
သံဝေဂရပြီး။ ရဲခဲသောလူ့ဘဝကို ရကြရ၊ ကြံ့ခဲသော သာသနာ
ကြီးနှင့် ကြံ့ကြံ့ရတဲ့အခါ၊ အန္တပုထုဇန်အဖြစ်နှင့် ယခုဘဝ မသေရ
အောင်။ အကယ်၍ မနေရ၍ သေရသော်လည်း၊ ဈာန် မဂိ ဖိုလ်ကို
ထားဦး။ ဈာန် မဂိ ဖိုလ်၏ အခြေခံ။ ကလျာဏ ပုထုဇန် အဆင့်
အတန်းသို့ အမြန်တက်ရောက်စေနိုင်သော၊ ခန်-အာ-ဓာတ် စသည်
တို့ကို မသိမရှိရအောင်၊ ကြိုးစားအားထုတ် ကျွန်မှတ်ကြပါလေ။
သူတော် သူမြတ်တတွေ့ဖို့။ ။

မှတ်ချက်

အန္တကလျာဏ အခွဲ အကျယ်ကို သိလိုပါက။ ငါတို့ အကျယ်ရေ
ခြံသာ။ ပုထုဇန် ကလျာဏပကာသနိကျမ်းမှာ ကြည့်ပါလေ။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ကလျာဏ ပုထုဇန်ဖြစ်ဖို့ရန် အလွယ်ပင်

ကလျာဏပုထုဇန်ဖြစ်ဖို့ရန် မခက်ခဲပါ။ အောက်ပါ(၁၀၀)လုံး တိတိ၊ ခန့်-အာ-ဓာတ် ပုတီးစိတ်နည်းကို၊ တစ်ရက်လောက် လေ့ကျက်ပြီး၊ ဥပုသ်နေ့တိုင်း ပုတီးစိတ်ပါလျှင်၊ အလွယ်နှင့်ပင် ကလျာဏပုထုဇန် ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

ခန္ဓာငါးပါး (ဆောင်ပုဒ်များ) အရ ကျက်ထားပါ။

“ရှု-ဝေ÷သည် သင်-ဝိ-ပဉ္စထည့်၊ မှတ်သို့ ခန္ဓာငါး။”

ရှုပက္ခန္ဓာကို (ရှု) နှင့် မှတ်၊ ဝေဒနက္ခန္ဓာကို (ဝေ) ။ သညက္ခန္ဓာကို (သည်) ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာကို (သင်) ။ ဝိညာဏက္ခန္ဓာကို (ဝိ) နှင့် အသီးအသီး မှတ်ပါလေ။ ။

- ၁။ ရှုပက္ခန္ဓာ-အနိစ္စာ ဒုက္ခာ အနတ္တာ။ (ပုတီး ၃ လုံးချ)
- ၂။ ဝေဒနက္ခန္ဓာ-အနိစ္စာ ဒုက္ခာ အနတ္တာ။ ၎င်း
- ၃။ သညက္ခန္ဓာ -အနိစ္စာ ဒုက္ခာ အနတ္တာ။ ၎င်း
- ၄။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ-အနိစ္စာ ဒုက္ခာ အနတ္တာ။ ၎င်း
- ၅။ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ-အနိစ္စာ ဒုက္ခာ အနတ္တာ။ ၎င်း
- ၆။ ပဉ္စက္ခန္ဓာ-အနိစ္စာ ဒုက္ခာ အနတ္တာ။ ၎င်း

(ဒုတိယအကြိမ်)

မှတ်ချက်

ခန္ဓာ ငါးပါးလုံး ပေါင်း၍။ ပဉ္စကုန္ဓာ ဆိုသည်။ သို့ကြောင့် ခန္ဓာ-၆ ပါးကိုလည်း။ တစ်ပါး တစ်ပါးလျှင်။ ပုဂ္ဂိုလ်း ၃ လုံးစီ ဖြစ်၍။ (၆-၃ လီ) ၁၀ လုံးရ၏။

အာယတန-၁၂ ပါး (ဆောင်ပုဒ်များ) အရ ကျက်ထ ၃.ပါး “စက်-သော-ဃာ-ဇိ-ကာ-မ ထည့်၊ ရူ-သဒ္ဓိ-ဂနိ-ရ-ဖော-ဓမ္မ-ဒွါဒ-အာယတနာ။”

စက္ခာယတနကို (စက်) နှင့် မှတ်။ သောတာယတန။ (သော)။ ဃာနာယတနကို (ဃာ)။ ဇိဝ္ဗာယတနကို (ဇိ)ကို ကာယာယတနကို (ကာ)။ မနာယတနကို (မ)။ ရူပါယတနကို (ရူ)။ သဒ္ဓါယတနကို (သဒ္ဓိ)။ ဂန္ဓာယတနကို (ဂနိ)။ ရသာယကနကို (ရ)။ ဖောဠုပ္ပာယတနကို (ဖော)။ ဓမ္မာယတနကို (ဓမ္မ) နှင့် အသီးအသီးမှတ်ပါလေ။ ။

၁။ စက္ခာယတနံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တာ။	ပုဂ္ဂိုလ်း ၃ လုံး မှန်မှန်ချ
၂။ သောတာယတနံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တာ	၎င်း
၃။ ဃာနာယတနံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တာ။	၎င်း
၄။ ဇိဝ္ဗာယတနံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တာ။	၎င်း

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဥပုသ်စောင့်နတ်စွဲ

- ၅။ ကာယာယတနံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တာ။ ၎င်း
- ၆။ မနာယတနံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တာ။ ၎င်း
- ၇။ ရူပါယတနံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တာ။ ၎င်း
- ၈။ သဒ္ဓါယတနံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တာ။ ၎င်း
- ၉။ ဂန္ဓာယတနံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တာ။ ၎င်း
- ၁၀။ ရသာယတနံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တာ။ ၎င်း
- ၁၁။ ဖောဠဗ္ဗာယတနံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တာ။ ၎င်း
- ၁၂။ ဓမ္မာယတနံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တာ။ ၎င်း

မှတ်ချက်။ အာယတန ၁၂ ပါးတို့၌။ တစ်ပါး တစ်ပါးလျှင် ပုတီး-၃ လုံးစီ ဖြစ်၍ (၁၂-၃-လီ) ၃၆ လုံး ဖြစ်၏။

မာက် ၁၈ ပါး (ဆောင်ပုဒ်များ) အရ ကျက်ထားပါ။

- ၁။ စက်-သော သာ-ဇိ-ကာ ကိုမှီ အတည်မှတ်ကြ ဓာတ်ပဉ္စ။
- ၂။ ရူ-သဒ်-ဂန်-ရ-ဖောဠဗ္ဗ တလီမှတ်ကြ ဓာတ်ပဉ္စ။
- ၃။ စက်-သော-သာ-ဇိ-ကာ-ထည့် မနော၊ မနော ဝိညာ ဓမ္မသာ၊ ဝေါင်းပါဌာရသာ။ ။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဥပုသ်ခေတ်လက်စွဲ

၁၀။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗဓာတု	အနိစ္စာ	ဒုက္ခာ	အနတ္တာ (ပုတီး ၃ လုံးချ)
၁၁။ စက္ခုဝိညာဏဓာတု	။	။	၎င်း
၁၂။ သောတဝိညာဏဓာတု	။	။	၎င်း
၁၃။ ဃာနဝိညာဏဓာတု	။	။	၎င်း
၁၄။ ဇိဝှာဝိညာဏဓာတု	။	။	၎င်း
၁၅။ ကာယဝိညာဏဓာတု	။	။	၎င်း
၁၆။ မနောဓာတု	။	။	၎င်း
၁၇။ မနောဝိညာဏဓာတု	။	။	၎င်း
၁၈။ ဓမ္မဓာတု	။	။	၎င်း

မှတ်ချက်။ ။ ဓာတ် ၁၈-ပါးတို့၌။ တစ်ပါး တစ်ပါးလျှင် ပုတီး
 ၃-လုံးစီဖြစ်၍ (၁၈-၃-လီ) ၅၄-လုံး ရ၏။ ။

ခန့်-အာ-ဓာတ် သုံးရပ်ပေါင်း ၁၀၈ လုံး တိတိ ဖြစ်၏။

၁။ ခန္ဓာငါးပါး၌၊ (၁၈) လုံး။

၂။ အာယတန ၁၂-ပါး၌၊ (၃၆) လုံး။

၃။ ဓာတ် ၁၈-ပါး၌၊ (၅၄) လုံး။

၃-ရပ်ပေါင်း (၁၀၈) လုံး တိတိ ဖြစ်၏။ ။

(ဒုတိယအကြိမ်)

အရိယဥပုသ်ဝိပဿနာ

ဤ ခန့်-အာ-ဓာတ် သုံးရပ်ပေါင်း ၁၀၈- လုံး ပုတီးစိတ်နည်းကို ထည့်သွင်း ဖော်ပြလိုက်သည်မှာ၊ ခန့်-အာ-ဓာတ် စသည်ကို မသိက အန္တ။ သိက ကလျာဏ။ ဆိုသောကြောင့်၊ ရခဲသောလူ့ဘဝကို ရကြ ၍၊ ကြိုရခဲသော သာသနာတော်ကြီးနှင့် ကြိုကြရပါလျက်၊ အောက် တန်စား အကျဆုံးဖြစ်၍၊ ယုတ်မာလှစွာသော (အန္တ) ပုထုဇန် အဖြစ် အနေမျိုးနှင့် ယခုဘဝမသေစေရဘဲ၊ မဂ် ဖိုလ် ကိုပင် မရနိုင်သေး သော်လည်း။ ကလျာဏပုထုဇန်အထက်တန်းသို့တက်မိ၍၊ အလွယ် နှင့် သုဂတိသို့ရောက်အံ့စေရန် တစ်ကြောင်း၊ ဥပုသ်စောင့်ကြသော အခါတို့၌လည်း ဤ ခန့်-အာ-ဓာတ်ကို ပုတီးစိတ်၍ စောင့်ကြပါလျှင် ဥပုသ်တကဒ္ဒ (ဥပုသ်ထိပ်ပိပ်) မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး သော်မှ၊ ချီးကျူးခြင်းကို ပြုရသော၊ အရိယဥပုသ်မျိုး ဖြစ်သည်သာ မဟာ၊ ဝိပဿနာပွားခြင်း ကိစ္စပင် ဖြစ်နိုင်သည် တစ်ကြောင်း။ ။ ဤလို ထူးမြတ်သော အကြောင်းများကြောင့် ထည့်သွင်း ဖော်ပြလိုက် ပါသည်။

ခန္ဓာ-စသည် အကျယ်နှင့် အဓိပ္ပာယ်ကို သိလိုက ငါတို့ရေးသား သော ခန္ဓာဒိပကာသနိကျမ်းမှာကြည့်ပါလေ။ ဤ၌ (လက်စွဲ) ကျမ်း ငယ်ဖြစ်၍၊ အကျယ်မပြသာသည်ကို သည်းခံအံ့စေလိုကြောင်း။ ။

ဥပုသ်ပုတီးဆိုလျှင်၊ ၁၀၈ လုံး သိကိုးရိုး ထုံးကို ရှေးလူများ အဘယ်အရာကို ရည်ရွယ်၍ ပြုခဲ့သနည်း၊ ၁၀၈ လုံးက ပိုရင်- လိုရင်ကော ဘယ်အပြစ်ရှိသနည်း၊ ပုတီးလိုရင်းလော၊ စိတ်လိုရင်း လော ဟူသော အမေး၏ အဖြေကိုသိလိုလျှင်၊ ညွှန်ကြားခဲ့သော ကျမ်းများမှာ ကြည့်ပါလေ။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဆုတောင်း အထူးရှိသင့်ခြင်း

(သုဂတိမြို့အောင်လုပ်)

တမဂ် တံဖိုလ်ကိုမျှ လက်ကိုင်မရသေးဘဲလျက်၊ ယခုဘဝ သေ
ညွှားလျှင်၊ သုဂတိမြို့အောင် ဘယ်လို လုပ်ရမလဲ ဟူသော ပြဿနာ
၌ အောက်ပါအတိုင်း လုပ်ဟု ဖြေရလိမ့်မည်။

အကြင်သူအား၊ သဒ္ဓါ-သီလ-သုတ-စာဂ-ပညာ၊ ဤတရား
ငါးပါးကားရှိ၏။ တစ်စုံတစ်ရာ ဆုတောင်းအထူးကိုမရှိ၊ ထိုသူ
သည် လားရာဂတိမမြဲ။ အကြင်သူအား ဆုတောင်း ကား ရှိ၏။
သဒ္ဓါ-သီလ-သုတ-စာဂ-ပညာ၊ ဤတရားငါးပါးကား မရှိ၊ ထိုသူ
လည်း ဂတိမမြဲ။ အကြင် သူအား နှစ်ပါးစုံရှိ၏၊ ထိုသူကား ဂတိမြဲ
၏မှတ်။ အကြင် သူအား နှစ်ပါးစုံမရှိ၊ ထိုသူအား လုံးဝမမြဲ
မှတ်။ ။ (ယဿဟိ သဒ္ဓါ သီလ သုတ စာဂ ပညာ။ ပ။ ဧကေသိ
ဠာနေ ပဝတ္တိနံ ကာတုံ ဝဋ္ဋိတိ) ဟု ဥပရိပဏ္ဍိတ ဣန္ဒာထာ၌
ဆို၏။ ။ သို့ကြောင့်။ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုလျှင်၊ မိမိအလိုရှိ
သောဆုကို တောင်းရမည် မှတ်လေ။ ။

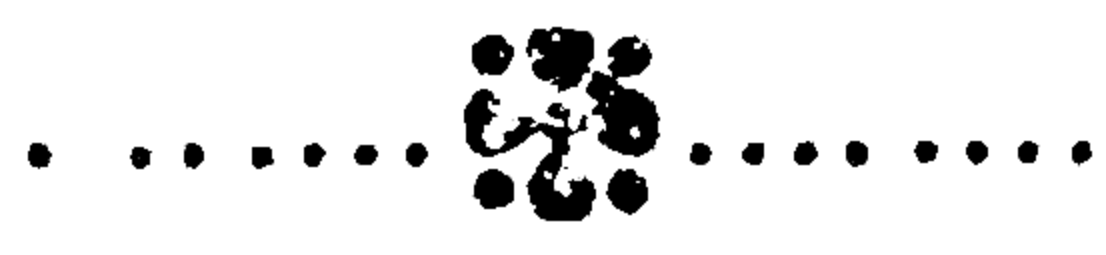
(တစ်နည်း) ဂတိမြို့အောင်လုပ်ပုံ။

အကြင်သူတို့အား၊ သရဏဂုံဏ် ၃-ပါးဖြစ်စေ၊ ငါးပါးသီလ
ဖြစ်စေ၊ စာရေးတန်ဆွမ်း၊ ပိဏ္ဍပါတ်ဆွမ်းဝတ် ဖြစ်စေ၊ ပန်းလှူ ရှေ့
ဝတ်ဖြစ်စေ၊ အမြဲပြုသော ဣသိုလ်ဝတ်ရှိ၏။ ထိုသူတို့အား သော

(ဒုတိယအကြိမ်)

တာပန်နှင့်ဟူ၍ သုဂတိ အလားမြီ၏ဟု။ ဒသနိပါတ် အင်္ဂုတ္တိရိ
ဇ္ဇကထာ၌၊ (ယေသမ္ပန၊ ပ။ သောတာပန္နသဒိသာနေဝ တာနိ) ဟု
လာ၏။ ■

သို့ကြောင့်၊ ယခုဘဝသေသွားက၊ သုဂတိ အလားမြီစေခြင်းငှာ၊
ဒိဗိတတ်စွမ်းနိုင်မည့် ကုသိုလ်ဝတ်တစ်ခုခုကို အမြဲပြုသင့်သည် ဟူ၍
သည်းမှတ်လေ၊ ပြုလည်း ပြုလေ။

ဆုတောင်းအမျှဝ အထွေထွေ

အောက်၌ ပြဆိုခဲ့ပြီးသော၊ ဂုဏ်တော်ပွားနည်း၊ ပုတိစိတ်နည်း
များကို ပွားများ စီးဖြန်းပြီးသော အဆုံးအဆုံး၌၊ အောက်ပါ၊ ပါဠိ
များကို ရွတ်ဆိုပါလေ။ ။

ဣမာယ ဓမ္မာနုဓမ္မ ပဋိပတ္တိယာ၊ ဗုဒ္ဓံ ပူဇေမိ။
ဣမာယ ဓမ္မာနုဓမ္မ ပဋိပတ္တိယာ၊ ဓမ္မံ ပူဇေမိ။
ဣမာယ ဓမ္မာနုဓမ္မ ပဋိပတ္တိယာ၊ သံဃံ ပူဇေမိ။
အဒ္ဓါ ဣမာယ ပဋိပတ္တိယာ၊ ဇာတိ ဇရာ မရဏမှာ
ပရိမုစ္ဆံဿာမိ။

ဣဒံ မေ ပုညဘာဂံ သဗ္ဗသတ္တာနံ ဘာဇေယျာမ။ ■

ဝိဝဋ္ဌ-ပတ္ထနာ

သံသရာ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ အမြန် ကေန ထွက်မြောက်စေတတ်သော
ဘုရားအလောင်း သူတော်ကောင်းတို့ တောင်းရိုးလက်ဟောင်း။

(ဒုတိယအကြိမ်)

အကောင်းဆုံး ဆုတောင်း၊ မည်သည့် ဒါနမျိုးမဆို ပြုလုပ်ပြီးလျှင်၊
အောက်ပါ ဆုတောင်းအတိုင်း တောင်းဆိုလေ။ (အရကျက်)

(၁) ဣဒံ မေ ဒါနံ အာသဝက္ခယံ ဝဟံဟောတု

မေ၊ ငါ၏။ ဣဒံ ဒါနံ၊ ယခုပြုရ ကုသလထိုထို ဤဒါန ကုသိုလ်
သည်။ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါ လေးဖြာ ကုန်ရာအမှန် မြတ်
နိဗ္ဗာန်ကို။ ဝဟံ ဝဟန္တော၊ ကေန ထုတ်ခြောက် အမြန်ရောက်
အောင် ရွက်ဆောင်နိုင်သည်။ ဟောတု၊ မုချမသွေ ဖြစ်ပါစေ
သတည်း။ ။

မည်သည့် သီလမျိုးမဆို၊ သီလဆောက်တည်ပြီးလျှင်၊ အောက်
ပါဆုတောင်းကို တောင်းပါလေ။ ။

(၂) ဣဒံ မေ သီလံ အာသဝက္ခယံ ဝဟံ ဟောတု

မည်သည့် ဘာဝနာမျိုး မဆို၊ ဘာဝနာပွားပြီးသည့် အဆုံး၌
အောက်ပါ ဆုတောင်းကို တောင်းပါလေ။ ။

(၃) ဣဒံ မေ ဘာဝနာ အာသဝက္ခယံ ဝဟံ ဟောတု

မေ၊ ငါ၏။ ဣဒံ ဘာဝနာ၊ ဤသမထ ဝိပဿနာနှစ်ဖြာ နှစ်လမ်း
ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်း ပွားများချသော ကုသိုလ်သည်။

(ကျန်အနက်များကို အထက်ကအတိုင်းဆိုလေ။)

.....

(ဒုတိယအကြိမ်)

မှတ်ချက်

အထူးသတိပြုရန်။ မိမိအလှူပွဲလုပ်၍၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ အလှူစာ ဝတ်ဆက်ကပ်သောအခါ။ ငါသည်၊ ရဲခဲသော လူ့ဘဝကိုရ၍။ ကြံခဲ့သော သာသနာတော်ကြီးနှင့်၊ ကြံတွေ့ရတဲ့အခါ။ လူနှုတ်နိဗ္ဗာန် သုံးတန်ချမ်းသာကို၊ မုချဆပ်ဆပ် ပေးပေတတ်သော ကုသိုလ်ဉာဏ်ဟူသော ရွှေအိုးကြီးကို မြှုပ်ရပေတော့မည်ဟု။ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ၊ ပဓိတိသောမနဿ စေတနာကို အခါခါမပြတ် ဖြစ်စေ၍၊ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုကာ အောက်ပါဆုကို ပန်။

ဣဒံ မေပုညံ အာသဝက္ခယံ ဝဟံ ဟောတု။
 ဣဒံ မေ ပုညံ နိဗ္ဗာနဿ ပစ္စယော ဟောတု။

(ဆို၍ ကပ်လေ)

ဗောဓိဆုကြီး ၃ ပါး

ဗောဓိသည်။ ၁။ သမ္မာ သမ္မောဓိ၊
 ၂။ ပစ္စေက္ခ ဗောဓိ။
 ၃။ သာဝက ဗောဓိ။ ဟု ၃-မျိုး ရှိလေသည်။ ။ ထိုတွင်—သမ္မောဓိသည်လည်း။ ပညာဓိက သမ္မောဓိ၊ သဒ္ဓါဓိကသမ္မောဓိ၊ ဝိရိယာဓိကသမ္မောဓိ၊ ဟု သုံးမျိုး ရှိပြန်လေသည်။ ထိုတွင်၊ အစဉ်အတိုင်း၊ ၄—သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း၊ ၈—သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း၊ ၁၆—သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း၊ ပါရမီဖြည့်မှ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူကြရသော၊ ပညာဓိကဘုရား၊ သဒ္ဓါဓိကဘုရား၊ ဝိရိယာဓိကဘုရားတို့ကို သိပါလေ။ ။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ပညာဓိကဘုရားဆုတောင်း

ဣမိနာဟံ ပုညကမ္မေန၊ အနာဂတေ ဧကကပ္ပေ
ပညာဓိကော နာမဗုဒ္ဓေါ-လောကေ ဥပ္ပဇ္ဇိယာမိ။

(ဆို၍ တောင်းလေ။)

သဒ္ဓါဓိကဘုရားဆုတောင်း

ဣမိနာဟံ ပုညကမ္မေန အနာဂတေ ဧကကပ္ပေ
သဒ္ဓါ ဝိကောနာမ ဗုဒ္ဓေါ၊ လောကေ ဥပ္ပဇ္ဇိယာမိ။

(ဆို၍ တောင်းလေ။)

ဝိရိယာဓိကဘုရား ဆုတောင်း

ဣမိနာဟံ ပုညကမ္မေန အနာဂတေ ဧကကပ္ပေ
ဝိရိယာဓိကော နာမဗုဒ္ဓေါ၊ လောကေ ဥပ္ပဇ္ဇိယာမိ။

(ဆို၍ တောင်းလေ။)

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဆုတောင်း

ဣမိနာဟံ ပုညကမ္မေန အနာဂတေ ဧကကပ္ပေ၊
ဧကော ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ ဥပ္ပဇ္ဇိယာမိ။

(ဆို၍ တောင်းလေ။)

(ဒုတိယအကြိမ်)

လက်ယာရံအဂ္ဂသာဝက ဆုတောင်း

ဣဒိနာဟံ ပုညကုဗ္ဗေန အနာဂတေ ဧကဗုဒ္ဓဿ၊
ပဋ္ဌမော အဂ္ဂသာဝကော ဥပ္ပဇ္ဇိယာမိ။

(ဆို၍ တောင်းလေ။)

လက်ဝဲရံအဂ္ဂသာဝက ဆုတောင်း

ဣဒိနာဟံ ပုညကုဗ္ဗေန အနာဂတေ ဧက ဗုဒ္ဓဿ၊
ဒုတိယော အဂ္ဂသာဝကော ဥပ္ပဇ္ဇိယာမိ။

(ဆို၍ တောင်းလေ။)

မဟာသာဝက ဆုတောင်း

ဣဒိနာဟံ ပုညကုဗ္ဗေန အနာဂတေ ဧက ဗုဒ္ဓဿ၊
သန္တိဏေ မဟာသာဝကော ဥပ္ပဇ္ဇိယာမိ။

(ဆို၍ တောင်းလေ။)

ပကတိ သာဝက ဆုတောင်း

ဣဒိနာဟံ ပုညကုဗ္ဗေန အနာဂတေ ဧကဗုဒ္ဓဿ၊
သန္တိဏေ ပကတိသာဝကော ဥပ္ပဇ္ဇိယာမိ။

(ဆို၍ တောင်းလေ။)

(ဒုတိယအကြိမ်)

မှတ်ချက်များ။

ပညာဓိက စသော၊ ဗောဓိဆုကြီး ၃-ပါး၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဆု၊ လက်ယာရံ လက်ဝဲရံ အဂ္ဂသာဝကဆု၊ မဟာသာဝကဆု၊ ပကတိသာဝကဆုများကို၊ တောင့်တပန်ဆင်ကြသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မွန် ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်များမှာ၊ အခြားဆုကို မတောင်းတော့ဘဲ၊ တစ်စုံတစ်ခု ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုပြီးအဆုံးတွင်၊ အထက် အဆိုပါ ဆုတောင်းစာအတိုင်း၊ တိုက်ရိုက်တောင်းဆိုရမည်ဖြစ်ကြောင်း။ ။ အတူးသိမှတ်ဖွယ်မှာ.....

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဆုကို ပန်ဆင်သူတို့မှာ၊ နှစ်သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း၊ ပါရမီဖြည့်မှ၊ မိမိအလိုပြည့်မည်ဟု သိရပေလိမ့်မည်။

အဂ္ဂသာဝက ဆုကို ပန်ဆင်သူတို့မှာ၊ တစ်သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း၊ ပါရမီ ဖြည့်မှ၊ မိမိအလိုပြည့်မည်ဟု သိရပေလိမ့်မည်။

မဟာသာဝက ဆု ပန်ဆင်သူတို့မှာ၊ ကမ္ဘာတစ်သိန်း၊ ပါရမီဖြည့်မှ၊ မိမိအလို ပြည့်မည်ဟု သိရပေလိမ့်မည်။

ပကတိသာဝက ဆု ပန်ဆင်သူတို့မှာ၊ မည်ရွှေ့ မည်မျှ ကာလပတ်လုံး ပါရမီ ဖြည့်ရမည်ဟု ကျမ်းဂန်တို့၌ ကမ်းသတ်၍ မလာ၊ မရှိ၊ ရှေး လွန်ခဲ့ပြီးသော ဘဝကာလတို့က၊ နိဗ္ဗာန်ကို ဦးတန်း၍ တောင့်တပန်ဆင်ခြင်း တည်းဟူ သော၊ ဝဋ်မှ ထွက်မြောက်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို မှီသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဖြစ်စေအပ် သော၊ သံသရာရေးလာမည့်တေးကို မျှော်တွေးတောင့်၍၊ ကြောက်လန့် တကြား၊ ဝဋ်သုံးပါးကို ရှောင်ရှားဖယ်ကြဉ်၊ တေးကြီးထင်၍၊ ဆောလျှင် ထုတ်ခြောက်၊ အမြန်ရောက်ခြင်းငှာ မဟာကုသိုလ် ဥပုသ်သမ္ပယုတ်စိတ်ဖြင့် အဟုတ်အဟတ် ဂေါဗိုလ်မြတ်ကို၊ မပြတ်တောင့်တ ပြုခဲ့ကြသည့် ကုသိုလ် ကောင်းမှုသာ လိုရင်းပေးစေနိုင်သည်ဟု သိရပေလိမ့်မည်။

.....

ယောကျာ်းဘဝဆုတောင်း။

(မိန်းမတို့အား သီးခြားဆင်းရဲ ငါးမျိုး။)

၁။ မိန်းမတို့မည်သည် စည်းစိမ်ချမ်းသာ မည်မျှပင် ချမ်းသာ ကြွယ်ဝသည် ဖြစ်စေ၊ ချစ်ခင်လှသော မိဘဆွေမျိုးတို့နှင့် ကွေကွင်း ခွဲခွာ၍ လင်၏အိမ်သို့ လိုက်ရခြင်းသည်၊ ယောကျာ်းတို့နှင့် လုံးဝ မသက်ဆိုင်။ မိန်းမတို့အားသာ သီးခြားဖြစ်သော ဆင်းရဲတစ်ပါး။

၂။ မိန်းမတို့မည်သည် ချိန်ခါရွယ်သင့်၊ ဥတုပန်းပွင့်ရခြင်းသဖြင့် ယောကျာ်းတို့နှင့် မသက်ဆိုင်။ မိန်းမတို့အားဘာ သီးခြားဖြစ်သော ဆင်းရဲတစ်ပါး။

မှတ်ချက်

လောကီပေဒင်ကျမ်းတို့၌ ၁၂-နှစ်အရွယ် ရောက်လျှင် ဥတုပန်းပွင့်နိုင်ပြီး ဟု ဆို၏။ ။

၃။ မိန်းမတို့မည်သည်၊ ပဋိသန္ဓေကိုယ်ဝန်ကို ဇလးလပင်ပန်း စွာ၊ ၇-လ၊ ၁၀-လ၊ လွယ်ပိုက်ရခြင်းသည်လည်း၊ ယောကျာ်းများ နှင့် မသက်ဆိုင်။ မိန်းမတို့အားသာ သီးခြား ဖြစ်သော ဆင်းရဲ တစ်ပါး။

၄။ မိန်းမတို့မည်သည်၊ လင်စိတ် သားစိတ် ကုန်လောက် အောင် မိန်းမောတွေဝေ သေလုနီးပါး သားဖွားရခြင်းသည်လည်း ယောကျာ်းများနှင့် မသက်ဆိုင်။ မိန်းမတို့အားသာ သီးခြားဖြစ် သော ဆင်းရဲတစ်ပါး။

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဥပုသ်စောင့်လက်စွဲ

၅။ မိန်းမတို့မည်သည်၊ စကြာဝတေးမင်းကြီး၏ ခိဖုရားပင် မြစ်
စေကာမူ၊ ယောက်ျားတို့၏ ခြေရင်း အလုပ်အကျွေးသော ဖြစ်ရခြင်း
သည်လည်း ယောက်ျားများနှင့် လုံးဝ မသက်ဆိုင်။ မိန်းမတို့အား
သာ သီးခြားဖြစ်သော ဆင်းရဲတစ်ပါး။

မှတ်ချက်

ဤဆင်းရဲငါးမျိုးသည်ကား။ ယောက်ျားတို့နှင့် လုံးဝမသက်ဆိုင်၊ မိန်းမ
တို့နှင့်သာ၊ တိုက်ရိုက် သီးခြား ခံစားရသော (အာဝေနိက ဒုက္ခ) ဆင်းရဲ
ငါးမျိုး ဟု၊ သဠာယတန၊ မာတုဂါမ သံယုတ် ပါဠိ^၀တော်၌ ဟောတော်
မူသည်။

၎င်းပြင်၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ စသည်တို့၏ အဖြစ်မျိုးကို တိုက်ရိုက်
မှတောင်းဆိုနိုင်ခြင်း။ ယောက်ျားများကဲ့သို့- ဖန်စေရစွမ်းသော ဝတ်သင်္ကန်း
နှင့် ယခုအခါ ရဟန်းမိန်းမ မဖြစ်နိုင်ခြင်း။ ဤသို့ စသည်ဖြင့်၊ မိန်းမတို့၏
ဘဝ အဖြစ်မျိုးသည်၊ နေရာတကာတိုင်းလိုလို၊ အောက်တန်းကျနေ၍၊
ယောက်ျားဘဝအဖြစ်မျိုးကို၊ တောင်းလိုလျှင်လည်း တောင်းသင့်ကြောင်း ။

ယောက်ျားဘဝ ဆုတောင်း ၂ မျိုး။

ယောက်ျားအဖြစ်ကို အလိုရှိသော မိန်းမတို့သည်၊ ဒါန စသော
ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကို ပြု၍၊ မိန်းမ၏အဖြစ်၌ နှစ်သက် သာယာ
သော စိတ်ကို မဖြစ်စေ မူ၍၊ ဝါ။ မိန်းမအဖြစ်၌ ငြီးငွေ့ စက်ဆုပ်
ရွံ့မုန်း၍၊ ငါ၏ အလှူကောင်းမှုသည် ရှေ့ဘဝ ယောက်ျားအဖြစ်ကို
ရခြင်း ဖြစ်စေသောဟု၊ ဆုတောင်း၍ သေသွားလျှင်၊ မုချယောက်ျား
အဖြစ်ကို ရလေ၏ ဟု မှတ်လေ။ ။ ကျန်တစ်နည်းမှာ၊ မိမိကာမ

(ဒုတိယအကြိမ်)

ပိုင် လင်ယောကျာ်းကို အိမ်ဦးနှုတ်ကဲ့သို့ အရိအသေကျင့်လျှင်လည်း
ယောကျာ်းအဖြစ်ကို ရနိုင်၏ဟု (ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ) သောရေယျ
ဝတ္ထု၌ လာ၏။ ပါဠိလိုလျှင် ၎င်းမှာ ကြည့်ပါလေ။ ။

ပါဠိနှင့်တောင်းလိုလျှင်။

ဣဒံ မေပုညံ ပုရိသတ္တဘာဝံ ပဋိလဘာယ သံဝတ္တတု။

မေ၊ ငါ၏။ ဣဒံ ပုညံ၊ ဤ ယခုပြုရ မြတ်ပုညသည်။ ပုရိသတ္တ
ဘာဝံ၊ မြင့်မြတ်လှသော ယောကျာ်းအဖြစ်ကို၊ ပဋိလဘာယ၊ ရရှိ
စေခြင်းငှာ။ သံဝတ္တတု၊ မုချမသွေ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

(ဤကား အနက်)

မှတ်ချက်

မြင့်မြတ်လှသော ယောကျာ်းအဖြစ် ဆိုသည်မှာ အိမ်ထောင်ရေး၊
လောကီစီးပွားရေးမျှလောကီသာ သိသော သမန်ယောကျာ်း အဖြစ်မျိုးကို
မဆို မရောင်းဝယ်အပ်သော ကုန်ငါးပဲးတို့ကို ငယ်မင်း ဝိစ္စာဇီဝမှုမှ လုံးဝ
လွတ်ကင်းစေ၍။ ဘုရားသဖြင့်သာ အသက်မွေးပြီး။ ပေးလှူအပ်သောဒါန၊
စောင့်သုံးအပ်သော သိယလက်ကိုင်ရှိသဖြင့်။ ရုပ်နာမ်ဓမ္မသဘာဝတို့ကို
နေရာတကျသိ၍၊ သံသရာဝှက်မှ ထွက်မြောက်ကြောင်း ကောင်းသော အလုပ်
နှင့်၊ ဆုကြီးပန်သူတို့သာ၊ မြင့်မြတ်သော ယောကျာ်းအဖြစ်ဆိုသည်မှတ်။

(ဒုတိယအကြိမ်)

အထူးသတိပြုရန်မှာ၊

ဣတ္ထိဘာဝေန ဆန္ဒံဝိရာဇေတွာ။

မိန်းမအဖြစ်၌၊ နှစ်သက်ခြင်းကို ကင်းစေရမည် ဆိုသောကြောင့် မိမိ၏ မိန်းမအဖြစ်ကို နှစ်သက်သာယာ စုံမက်မြတ်နိုး၍ နှေ့ပါလျှင် ယောက်ျားအဖြစ်ကို ဆုတောင်း၍ ရနိုင်မည် မဟုတ်သည်ကိုလည်း သတိပြုစေရမည်။

ဆုတောင်းနေရန် မလို။

ယောက်ျားဖြစ်သောသူတို့မှာ၊ မိန်းမ ဖြစ်လိုပါလျှင်။ တစ်မျိုး သီးခြား ဆုတောင်းနေရန် မလိုတော့ပြီ။ ကာမပိုင်လင်ယောက်ျား ရှိသောသူ၊ သူတစ်ပါး မယားကို သွားလာ လွန်ကျူးရုံမျှနှင့်ပင်၊ အလွယ်တကူ၊ သေပြီးသည်နောက်၊ အနှစ်တစ်သိန်း ငရဲ၌ ကျခံရ၍၊ လူ့ဘုံသို့ ရောက်လာလေသောအခါ၊ ဘဝတစ်ရာ မိန်းမ အဖြစ်ကို ကောက်ခါငင်ကာ ရနိုင်ပါသည်။ (ပုရိသာ ဟိ—ပရဿ ဒါရေသု အတိစရိတွာ၊ ကာလံကတွာ၊ ဗဟူနိ ဝဿသတသဟဿာနိ၊ နိရယေပစိတွာ၊ မနုဿဇာတိံ အာဂစ္ဆန္တိ၊ အတ္တဘာဝသတေ ဣတ္ထိဘာဝံ အာဂစ္ဆန္တိ။) (ဓမ္မပဒ သောရေယျဝတ္ထု။)

ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပုရိသာ၊ ယောက်ျားတို့သည်၊ ပရဿဒါရေသု၊ ကာမပိုင်လင်ယောက်ျား ရှိသော သူတစ်ပါးမယားတို့၌။ အတိစရိတွာ၊ လွန်ကျူး၍ ကျင့်မှားမိ၍။ ဝါ၊ ကြောင့်၊ ကာလံ ကတွာ၊ သေ၍၊ သေသည်ရှိသော်၊ ဗဟူနိဝဿ သတ သဟဿာနိ၊ များလှစွာသော၊ အနှစ်တစ်သိန်းတို့ ပတ်လုံး။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ ပစိတွာ၊

(ဒုတိယအကြိမ်)

ကျက်ပြီး၍။ ဝါ။ ကျခံရပြီး၍။ မနုဿဇာတိ°။ လူ၏ အဖြစ်ကို။
အာဂစ္ဆန္တာ၊ ရောက်လာကုန်သည် ရှိသော်။ အတ္တဘာဝ သတေ။
ခန္ဓာကိုယ် အတ္တဘော ဘဝတစ်ရာ၌။ ဣတ္ထိဘာဝံ။ မိန်းမအဖြစ်သို့။
အာဂစ္ဆန္တိ။ ရောက် ရ ကုန် ၏။ ။ ဟူသော ဓမ္မပဒဋ္ဌကထာ ကို
ထောက်၍ သိလေ။ ။

အသျှင်အာနန္ဒာ။

ထိုမှတစ်ပါး၊ ငါတို့ဘုရား အလုပ်အကျွေး အသျှင်အာနန္ဒာသည်
ကမ္ဘာတစ်သိန်း ပါရမီဖြည့်ပြီးဖြစ်လျက်၊ တစ်ခုသောဘဝ၊ သူတစ်ပါး
မယားကို ကျူးလွန်ခြင်း ဟူသော (ပရဒါရက) ကံကို ပြုမိ၍၊ အကျိုး
ရင်း ငရဲ၌ ကျခံပြီးမှ၊ အကျိုးကြွင်း အစွန်းဖြင့်၊ အဆစ် သဘော၊
၁၄-ဘဝ မိန်းမဖြစ်၍၊ ၇-ဘဝ ငွှေးစေ့ အထူးခံရသော နွား-ကျွဲ-
ခွေး စသော အဖြစ်မျိုးသို့ ရောက်ရလေသည်။

(ဒု-သ-န-သော) သူဌေးသား ၄ ယောက်။

သည်သာမကသေး။ ကဿပဘုရား လက်ထက်တော်က၊ ဗာရာ
ဏသီမြို့သား၊ သူဌေးသား ၄ ယောက်တို့သည်၊ သူတစ်ပါးမယား
ကို။ သွားလာ လွန်ကျူးမိကြ၍၊ သေသည့်နေဘက်၊ သံတွေ့ရဲရဲ၊
လောဟကုမ္ဘိ ငရဲကြီးထဲမှာ၊ နှစ်တုံ ပေါ်တုံ၊ တမုံများများ၊ (ဒု-သ
န-သော) ဟူသော အမည်များနှင့် ကျခံရသည်ကိုလည်း ထောက်
လေဦး။

(ဒုတိယအကြိမ်)

နိဂုံးသံပေါက်လင်္ကာ။

- ၁။ ဗျည်း-သုံး-တိ-ဇေ-သက္ကရာဇ် ပေါ်ထွက် ဤကျမ်းစာ။
- ၂။ တော်သလင်းလ ဆုတ်ပက္ခ ဒီဟ နေ့ဗုဒ္ဓါ။
- ၃။ စ၍စီစဉ် ဤရက်ပင် ခေါ်တွင်လက်စွဲသာ။
- ၄။ ဦးသန့် တောင်းပန် အကြောင်းခံ စီမံဤကျမ်းစာ။
- ၅။ ဥပုသ်စောင့်သူ လက်ကိုင်ယူ ပြိုင်သူကင်းမည်သာ။
- ၆။ ဥပုသ်အကြောင်း၊ လူ့အပေါင်း၊ ကောင်းကောင်း သိစိမ့်ငှာ။
- ၇။ ရည်သန်တောင့်တ ပြုပါရ ဘဝနှောင်အခါ။
- ၈။ နိဗ္ဗာန်မရ ကြည်လည်ရ ဘဝဆက်များစွာ။
- ၉။ သီလတန်ဆာ ဝတ်ဆင်ကာ မကွာကိုယ်၌သာ။
- ၁၀။ သီလနုံသာ လိမ်းခါခါ ထုံစွာကိုယ်၌သာ။
- ၁၁။ သီလအရာ သူ့ထက်သာ ဖြူစွာဖွေးလိုပါ။
- ၁၂။ သီလရနုံ ဝန်းကျင်ပြန့် မဆန့်ဘဝဂ်သာ။
- ၁၃။ သီလပန်းရုံ ကိုယ်၌ရှိ လုံလုံကျင့်နိုင်စေ။
- ၁၄။ သီ-စိတ်-ပညာ၊ သုံးသိက္ခာ၊ ပြည့်စွာဖြည့်နိုင်စေ။
- ၁၅။ သိက္ခာသုံးတန် ပြည့်ညီလျှံ နိဗ္ဗာန်ရလွယ်သော

ဥပုသ်စောင့်လက်စွဲ

ဤတွင် ငြိမ်း၏။

.... ၀

(ဒုတိယအကြိမ်)

မအားမလပ်ဟူသော ဆင်ခြေ

ယနေ့ ဂ ရက် လပြည့်နေ့ ဘာကြောင့် ဥပုသ် မစောင့်သနည်း
မေးလျှင် (မအားမလပ်လို့) ဟူသော ဆင်ခြေကတစ်ဘက်၊ ဘာ
ကြောင့်ဆိုတဲ့ မြင်းခြေကတစ်ဘက်၊ ကျွဲခြေကတစ်ချောင်း၊ နွားခြေ
က တစ်စု စသဖြင့် ခြေပေါင်းများစွာ ကျားကန်သလိုကန်၍ ဆင်ခြေ
ပေးတတ်ကြ၏။ ။

ဇနက္ကမင်း

ဘုရားလောင်းဇနက္ကမင်းသည် ပင်လယ်တွင်းမှာ သင်္ဘောပျက်၍
တစ်ဘက်ကမ်းသို့ကူးစဉ် ဥပုသ်နေ့ကြို၍ ခံတွင်းကိုရေဆေးပြီး ဥပုသ်
စောင့်သတဲ့။ သူ့လောက် မအားထူရှိပေလား၊ စဉ်းစားပါလေ
ခြေမအား၊ လက်မအား မဟုတ်လား၊ ခြေလက်အားနေရင် ရေထဲ
နစ်မြုပ်သွားမယ်။ ခြေပုံလဲ ကန်ရတယ်။ လက်ကလဲ ယက်ရတယ်။
ဒါလောက် ဘာတွေအထဲက ဥပုသ်စောင့်သေးသတဲ့၊ ဒါမှ မအား
တာ အစစ်မဟုတ်လား။ ။